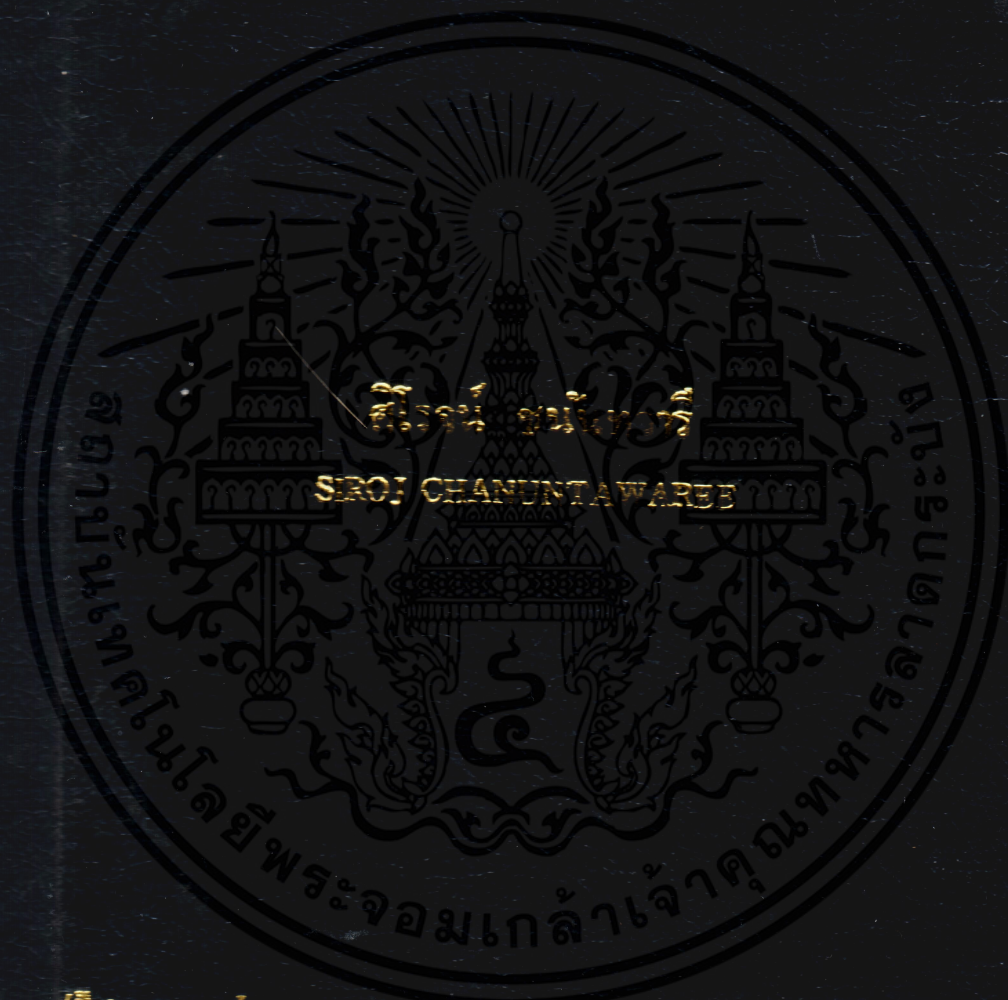

การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชน
ในระบบ ประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร

TEACHER PERFORMANCE IN ETHICS OF FORMAL PRIVATE VOCATIONAL
SCHOOLS IN BANGKOK

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของ การศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาบริหารธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

สาขาวิชาบริหารธุรกิจศึกษา

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2555

KMITL-2012-ED-M-212-079

การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชน
ในระบบ ประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร

TEACHER PERFORMANCE IN ETHICS OF FORMAL PRIVATE VOCATIONAL
SCHOOLS IN BANGKOK

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ขอสงวนสิทธิ์ในการนำกลับไปใช้

พ.ศ. 2555

KMITL-2012-ED-M-212-079

TEACHER PERFORMANCE IN ETHICS OF FORMAL PRIVATE
VOCATIONAL SCHOOLS IN BANGKOK

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN VOCATIONAL ADMINISTRATION

FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2012

KMITL-2012-ED-M-212-079

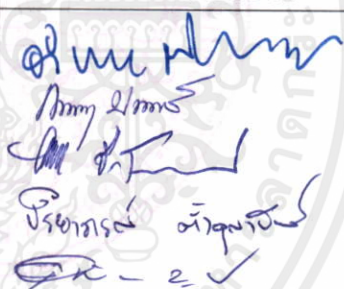

COPYRIGHT 2012 ไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเหตุผลแบบสงวนเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชน
ในระบบประเภทอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร
Teacher Performance in Ethics of Formal Private Vocational
Schools in Bangkok

นักศึกษา นายศิโรจน์ ชนนันทาริ
รหัสประจำตัว 50063103
ปริญญา ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชา การบริหารอาชีวศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดร.กาญจนา บุญภักดี
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม รศ.ดร.มาลัย จีรวัดนเกษตร

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์		ลายมือชื่อ
ผศ.ดร.อำนาจ	ตั้งเจริญชัย	
ดร.กาญจนา	บุญภักดี	
รศ.ดร.มาลัย	จีรวัดนเกษตร	
ผศ.ดร.ปรียาภรณ์	ตั้งคุณานันต์	
รศ.ดร.อุทัย	บุญประเสริฐ	

วัน / เดือน / ปี ที่สอบ 15 พฤษภาคม 2555 เวลา 13.00 น. เป็นต้นไป
สถานที่สอบ ณ ห้องเรียนปริญญาโท 1 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมรับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์ไพระวุฒิ สุวรรณจันทร์)

คณบดี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2555

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียน
เอกชน ในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร

นักศึกษา

นายศิโรจน์ ชนนันทวาริ

รหัสประจำตัว

50063103

ปริญญา

ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

สาขาวิชา

การบริหารอาชีวศึกษา

พ.ศ.

2555

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ดร.กาญจนา บุญภักดี

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

รองศาสตราจารย์ ดร.มาลัย จีรวัดนเกษตร

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชนในระบบ ประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานครโดยจำแนกตามเพศ ประสบการณ์ในการสอน สาขาวิชาที่สอนและประเภทวิชาที่สถานศึกษาเปิดสอน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 354 คน ปีการศึกษา 2554 โดยใช้เกณฑ์ของ Krejcie and Morgan แล้วทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้รับการตรวจสอบความเที่ยงตรงโดยผู้ทรงคุณวุฒิ มีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.97 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสถิติสำเร็จรูป โดยการหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์เปรียบเทียบด้วย การทดสอบค่า t-test แบบ Independent Sample t-test การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และการทดสอบค่า F-test แล้วทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe

ผลการวิจัยพบว่าครูมีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ของครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อเปรียบเทียบครูที่มีเพศต่างกัน มีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูในภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมวิชาชีพและด้านจรรยาบรรณต่อสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ครูที่สอนสาขาวิชาต่างกัน มีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูในภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ครูในสถานศึกษาที่เปิดสอนประเภทวิชาในภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thesis Title	Teacher Performance in Ethics of Formal Private Vocational Schools in Bangkok
Student	Mr.Siroj Chanuntawaree
Student ID.	50063103
Degree	Master of Industrial Education
Program	Vocational Administration
Year	2012
Thesis Advisor	Dr.Kanchana Boonphak
Thesis Co-Advisor	Associate Professor Dr.Malai Gerawatanakaset

ABSTRACT

The purposes of this research were to study and compare to the teacher performance in ethics of formal private vocational schools in Bangkok Metropolitan. The research was classified by 4 indicators; sex, teaching experience, the subject major and type of educational institution. The sample group consisted of 354 teachers in private schools of Bangkok vocational education in 2011 by the table of Krejcie and Morgan, stratified proportional random sampling, and sample random sampling, respectively. The research instrument was a set of questionnaires including, checklist, rating scale and open ended form with its reliability at value 0.97 The statistics used to analyze the data were frequency, percentage, mean, standard deviation ,T-test by Independent sample, one-way ANOVA , F-test and analysis of pair comparison using Scheffe. The statistical significant difference set at 5 levels.

After all the necessary data of the study as the following findings were revealed that teacher had conducted of teacher professional ethics in the vocational school in Bangkok by overall performance as a high level which were treated accordingly ; The comparison of status of sex, teaching experience, Ethic of conduct for student, Social Ethic, Ethic for other teachers and type of educational institution were statistically significant at level 0.05 but according to the subject major was not statistically different.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงเป็นอย่างดีด้วยความอนุเคราะห์จาก ดร.กาญจนา บุญภักดี อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ รองศาสตราจารย์ดร.มาลัย จีรวัดนเกษตร์ อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ร่วม ที่ให้คำปรึกษาแนะนำในการวิจัย ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ขอขอบพระคุณคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ให้คำแนะนำในการแก้ไขข้อบกพร่อง จนทำให้ วิทยานิพนธ์นี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ขอขอบพระคุณ ผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ที่ได้ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการ วิจัยและให้คำแนะนำ ตลอดจนได้ให้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์ จนทำให้ผู้วิจัยสามารถจัดทำเครื่องมือที่ ใช้ในการวิจัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขอขอบพระคุณคณาจารย์คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ตลอดจนคณาจารย์ต่างสถาบันที่ได้ประสิทธิ์ ประสาทวิชาในการเรียนให้ได้รับความรู้ในศาสตร์ต่างๆ ตลอดจนหลักการในการแสวงหาความรู้ จน ทำให้ผู้วิจัยได้รับความรู้และประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการทำวิจัย ขอขอบพระคุณ คุณพ่ออารี พิน ชนนทวารีและคุณแม่สุมาลี ชนนทวารี ผู้เป็นที่เคารพรักยิ่ง ที่ให้ความรัก ความห่วงใย ช่วยเหลือ สนับสนุน ดูแลเอาใจใส่และให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยเสมอมา ขอขอบคุณพี่น้อง เพื่อนครู และบุคคลที่ผู้วิจัย ไม่ได้กล่าวไว้ในที่นี้ ที่ให้การสนับสนุน ตลอดจนให้ความช่วยเหลือในด้านต่างๆ และเป็นกำลังใจแก่ ผู้วิจัยมาโดยตลอด

สำหรับคุณค่าและประโยชน์ใดๆ ที่เป็นผลจากวิทยานิพนธ์นี้ ผู้วิจัยขอมอบแต่ คุณพ่อ คุณแม่ และ ครู-อาจารย์ทุกท่าน ด้วยความเคารพยิ่ง

ศิโรจน์ ชนนทวารี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ.....	IV
สารบัญตารางภาพ.....	VI
สารบัญภาพ.....	VIII
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 สมมติฐานการวิจัย.....	3
1.4 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	3
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	4
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย.....	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
2.1 พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546.....	7
2.2 ครูและบุคลากรทางการศึกษา.....	17
2.3 โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน.....	24
2.4 จรรยาบรรณและจริยธรรมของครู.....	26
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	32
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	37
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	37
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	37
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	39
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	42
4.2 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู.....	43
4.3 ผลการเปรียบเทียบการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครู.....	49

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	66
5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	66
5.2 วิธีดำเนินการวิจัย.....	66
5.3 สรุปผลการวิจัย.....	67
5.4 อภิปรายผลการวิจัย.....	70
5.5 ข้อเสนอแนะ.....	81
บรรณานุกรม.....	83
ภาคผนวก.....	88
ภาคผนวก ก หนังสือราชการ.....	89
ภาคผนวก ข การหาคุณภาพแบบสอบถามวัดการปฏิบัติตน.....	100
ภาคผนวกคเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	106
ประวัติผู้เขียน.....	113

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	37
4.1 แสดงจำนวนและร้อยละ ของครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานครจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล	42
4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณ วิชาชีพครู.....	43
4.3 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการปฏิบัติตามมาตรฐานการ ปฏิบัติตนของครูโรงเรียนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ด้านจรรยาบรรณ ต่อตนเอง.....	44
4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณ วิชาชีพครู ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ.....	45
4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณ วิชาชีพครู ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ.....	45
4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณ วิชาชีพครู ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ.....	47
4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณ วิชาชีพครู ด้านจรรยาบรรณต่อสังคม.....	47
4.8 แสดงการเปรียบเทียบการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียน เอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานครจำแนกตามเพศ	49
4.9 แสดงการเปรียบเทียบการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียน เอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานครด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง จำแนกตามเพศ.....	50
4.10 แสดงการเปรียบเทียบการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียน เอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานครด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ จำแนกตามเพศ.....	51
4.11 แสดงการเปรียบเทียบการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียน เอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานครด้านจรรยาบรรณต่อ ผู้รับบริการ จำแนกตามเพศ.....	52
4.12 แสดงการเปรียบเทียบการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียน เอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานครด้านจรรยาบรรณต่อ ผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ จำแนกตามเพศ.....	53
4.13 แสดงการเปรียบเทียบการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียน เอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานครด้านจรรยาบรรณต่อ สังคม จำแนกตามเพศ.....	54

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น ไม่ใช่ว่าจะนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆก็ตาม อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกหรือทำซ้ำ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย..... 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากผลการปฏิรูปการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกายจิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรมรวมทั้งสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข “ครู” เป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญมากที่จะทำให้การปฏิรูปการเรียนรู้ประสบความสำเร็จและเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติเพราะครูถือว่าเป็นผู้ใกล้ชิดและเป็นผู้ที่ต้องจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆให้กับผู้เรียน กระบวนการผลิตและพัฒนาครูให้มีคุณภาพจึงมีความสำคัญดังจะเห็นได้จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.2545 มาตรา 52 ที่ระบุว่า “กระทรวงศึกษาธิการต้องส่งเสริมให้มีระบบกระบวนการผลิตการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูงโดยกำกับและประสานให้ สถาบันที่ทำหน้าที่ผลิตและพัฒนาครูให้มีความพร้อมและมีความเข้มแข็งในการเตรียมบุคลากรประจำการอย่างต่อเนื่อง” (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.2545:23)

พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา 2546 กำหนดมาตรฐานวิชาชีพ ไว้ใน มาตรา 49 กำหนดให้มีมาตรฐานวิชาชีพ3ด้านประกอบด้วย 1.)มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ 2.)มาตรฐานการปฏิบัติงานและ3.)มาตรฐานการปฏิบัติตนซึ่งกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติตนไว้ในมาตรา 50 ว่าด้วยจรรยาบรรณของวิชาชีพ ประกอบด้วยจรรยาบรรณต่อตนเองจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมวิชาชีพและจรรยาบรรณต่อสังคม ซึ่งพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ. 2542 (ราชบัณฑิตยสถาน. 2546 : 289) ยังได้ให้ความหมายจรรยาบรรณไว้ว่าเป็นประมวลความประพฤติที่ผู้ประกอบอาชีพการงานแต่ละอย่างกำหนดขึ้นเพื่อรักษาส่งเสริมเกียรติคุณชื่อเสียงและฐานะของสมาชิกอาจเขียนเป็นลายลักษณ์อักษรหรือไม่ก็ได้คนชาติศรี (2554 : 40) กล่าวว่า จรรยาบรรณนั้นมีความสำคัญเนื่องจากเป็นข้อกำหนดที่ควบคุมไม่ให้ครูประพฤติหรือปฏิบัติในสิ่งที่ไม่ถูกต้องหากครูสามารถกระทำได้ตามที่จรรยาบรรณวิชาชีพครูกำหนดไว้ก็จะทำให้วิชาชีพครูเป็นวิชาชีพชั้นสูงอย่างแท้จริง

อาชีพครูถือเป็นอาชีพที่มีความสำคัญต่อสังคมเป็นอย่างมาก ดังพระราโชวาทของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯสยามบรมราชกุมารี (อ้างใน ยนต์ ชุ่มจิต.2544:45) ที่กล่าวถึงความสำคัญของครูว่า “อาชีพครูถือว่าสำคัญยิ่ง เพราะครูมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติให้เจริญมั่นคง และก่อนที่จะพัฒนาบ้านเมืองให้เจริญก้าวหน้านั้น จะต้องพัฒนาคนซึ่งได้แก่เยาวชนของชาติเสียก่อน เพื่อให้เยาวชนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณค่าสมบูรณ์ทุกด้าน จึงสามารถช่วยกันสร้างความเจริญให้แก่ชาติต่อไปได้...” และรุ่ง แก้วแดง (2543: 134) กล่าวว่า “ครูมีบทบาทและความสำคัญอย่างยิ่งในฐานะผู้ให้การศึกษานองชาติ ครูคือผู้กำหนดอนาคตของคนในชาติ ชาติใดก็ตามที่ได้ครูเป็นคนที่มีความรู้เป็นคนเก่งเป็นคนเสียสละ ตั้งใจทำงานเพื่อประโยชน์ของนักเรียน ชาตินั้นจะได้ผลเมืองที่เก่งฉลาดมีศักยภาพและมีความสามารถที่จะแข่งขันกับทุกประเทศในโลกได้” จะเห็นได้ว่า ครูเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญยิ่งในการพัฒนาเยาวชนของชาติ ชุมชน สังคมและประเทศจะก้าวหน้ามากขึ้นน้อยเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับคุณภาพและวิธีการที่บุคคลได้รับจากการศึกษา

เท่าที่ผ่านมารัฐบาลบางคนมีพฤติกรรมที่เปี่ยงเบนไม่เหมาะสมกับที่สังคมยกย่องว่าเป็นปูชนียบุคคล ซึ่งเป็นพฤติกรรมบ่งชี้ว่าครุชาตจรรยาบรรณของความเป็นครู ดังที่ปรากฏเป็นข่าวตีพิมพ์ในเว็บไซต์ไทยโพสต์ว่ารายงานข่าวจากกระทรวงศึกษาธิการ (ศธ.) เปิดเผยว่าสำนักงานคณะกรรมการ การข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา (สกสค.) ได้สรุปข้อมูลข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่กระทำผิดวินัยที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (อ.ก.ค.ศ.) วิสามัญเกี่ยวกับวินัยและการออกจากราชการที่ยุติหรือมีการพิจารณาคัดสินข้อมูลตั้งแต่ปีงบประมาณ 2551-2553 มีข้าราชการครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน(สพฐ.) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) กระทำผิดรวม 443 ราย โดยมีลักษณะความผิดต่างๆ อาทิ การเงินมากที่สุด 105 ราย พัสดุก่อสร้าง 79 ราย ล่วงละเมิดทางเพศเด็ก 60 ราย ชู้สาว อนาคต 48 ราย เป็นต้น ซึ่งข้าราชการครูส่วนใหญ่ที่กระทำผิดอยู่ในสังกัด สพฐ. รองลงมา สอศ. และ สกอ. (ไทยโพสต์.2553:19)[online]ประกอบกับ ผู้วิจัยเคยปฏิบัติงานในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน และพบเห็นปัญหาที่สอดคล้องกับข้อมูลดังกล่าวข้างต้น จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชน ในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานครเพื่อนำผลการวิจัยมาใช้เป็นข้อมูลสารสนเทศสำหรับ กระทรวงศึกษาธิการและสถานศึกษาสามารถนำไปเป็นแนวทางและประยุกต์ใช้ในการพัฒนา ส่งเสริม วินัยและจรรยาบรรณวิชาชีพครู เพื่อความเหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูงทางการศึกษาต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

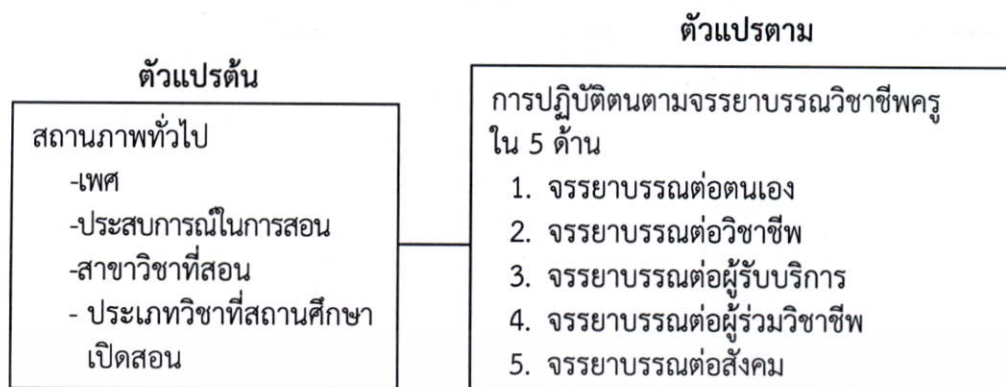
- 1 เพื่อศึกษาการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชนในระบบ ประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร
- 2 เพื่อเปรียบเทียบการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชนในระบบ ประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานครโดยจำแนกตาม เพศ ประสบการณ์ในการสอนสาขาวิชาที่ สอนและประเภทวิชาที่สถานศึกษาเปิดสอน

1.3 สมมุติฐานในการวิจัย

ครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มี เพศ ประสบการณ์ ในการสอนสาขาวิชาที่สอนและประเภทวิชาที่สถานศึกษาเปิดสอนต่างกันมีการปฏิบัติตนตาม จรรยาบรรณวิชาชีพครู แตกต่างกัน

1.4 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเรื่องการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชนในระบบ ประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานครผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดของพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากร ทางการศึกษา พ.ศ.2546 มาตรา 50 ว่าด้วยจรรยาบรรณวิชาชีพครู(สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. 2546 : 17) ซึ่งประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้ 1) จรรยาบรรณต่อตนเอง 2) จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ 3) จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ 4) จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมวิชาชีพ 5) จรรยาบรรณต่อสังคม จากการศึกษา แนวคิดดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยสามารถนำมาใช้ในการสร้างกรอบแนวคิดได้ดังภาพ ที่ 1.1

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนด ขอบเขตในการวิจัย ดังนี้

1.5.1 ขอบเขตประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ ในการวิจัยได้แก่ ครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ใน กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2554 จำนวน 79 สถานศึกษารวม 4,453 คน

1.5.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษาใน กรุงเทพมหานคร ในปีการศึกษา 2554 จำนวน 354 คน ได้มาโดยใช้เกณฑ์การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie and Morgan (ธานินทร์ ศิลป์จารุ. 2552 : 48) และสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

1.5.3 ตัวแปรที่ศึกษา

1.5.3.1 ตัวแปรต้น (Independent Variable)

1. เพศ
 - หญิง
 - ชาย
2. ประสบการณ์ในการสอน
 - น้อยกว่า 10 ปี
 - ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป
3. สาขาวิชาที่สอน
 - สายสามัญ.
 - สายวิชาชีพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ประเภทวิชาที่สถานศึกษาเปิดสอน

- พาณิชยกรรม
- อุตสาหกรรม
- พาณิชยกรรมและอุตสาหกรรม

1.5.3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ของครูโรงเรียนเอกชนในระบบ ประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

1. การปฏิบัติตนหมายถึง การประพฤติตนไปตามระเบียบแบบแผน เช่น ปฏิบัติราชการ กระทำเพื่อให้เกิดความชำนาญ

2. จรรยาบรรณวิชาชีพครู หมายถึง จรรยาบรรณของวิชาชีพที่กำหนดขึ้น เป็นแบบแผน ในการประพฤติตน ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้องปฏิบัติตาม เพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติ ศักดิ์ และฐานะของผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาให้เป็นที่เชื่อถือศรัทธาแก่ผู้รับบริการและ สังคม อันจะนำมาซึ่งเกียรติและศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพประกอบด้วย

2.1 จรรยาบรรณต่อตนเอง หมายถึง ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องประพฤติตน เป็นแบบอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิตตามประเพณีและวัฒนธรรมไทย ประพฤติตนตามเศรษฐกิจ พอเพียง ปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จอย่างมีคุณภาพตามเป้าหมายที่กำหนด ติดตามข่าวสาร ด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง แสดงความเชื่อมั่นในการปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้อง ภาวะพยายามอดทนต่อปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อการปฏิบัติหน้าที่ ศึกษา หาความรู้ วางแผนพัฒนา งาน ค้นคว้า แสวงหา และนำเทคนิคด้านวิชาชีพที่พัฒนาและก้าวหน้าเป็นที่ยอมรับมาใช้

2.2 จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ หมายถึง ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องแสดงศรัทธา ในคุณค่าวิชาชีพ รักษาชื่อเสียงและปกป้องศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ ยกย่องและเชิดชูเกียรติผู้มีผลงานใน วิชาชีพ อุทิศตนเพื่อความก้าวหน้าของวิชาชีพ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ เลือกใช้หลักวิชาที่ ถูกต้องเพื่อพัฒนาวิชาชีพในองค์ความรู้ในการปฏิบัติหน้าที่เข้าร่วมกิจกรรมของวิชาชีพ

2.3 จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ หมายถึง ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา พึงให้ คำปรึกษาหรือช่วยเหลือศิษย์สนับสนุนการดำเนินงานเพื่อปกป้องสิทธิเด็กตั้งใจ เสียสละและอุทิศตน ในการปฏิบัติหน้าที่ปรึกษาหารือกับผู้ปกครอง เพื่อนักเรียนเพื่อหาสาเหตุและวิธีแก้ไข ปัญหาของ ศิษย์และผู้รับบริการ ส่งเสริมให้ศิษย์และผู้รับบริการสามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเองให้ศิษย์และ ผู้รับบริการ มีส่วนร่วมวางแผนการเรียนรู้เสริมสร้างความภาคภูมิใจให้แก่ศิษย์และผู้รับบริการด้วยการ รับฟังความคิดเห็น ยกย่อง ชมเชย และให้กำลังใจอย่างกัลยาณมิตร

2.4 จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ หมายถึง ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาพึง เสียสละ เอื้ออาทร และให้ความช่วยเหลือผู้ร่วมประกอบวิชาชีพมีความรัก ความสามัคคี และร่วมใจ กันผนึกกำลังในการพัฒนาการศึกษา ยกย่องชมเชยเพื่อนร่วมงานขององค์กรวิชาชีพครูที่ประสบ ผลสำเร็จในหน้าที่การงานให้กำลังใจช่วยเหลือเมื่อเพื่อนครูมีปัญหา ใช้ระบบคุณธรรมในการพิจารณา ผลงานของผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ มีความรักความสามัคคี และร่วมใจกันผนึกกำลังในการพัฒนา การศึกษา ให้เกียรติกันและไม่ทำร้ายต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพ ให้เกียรติและแสดงความเคารพแก่เพื่อนครู

ที่อาวุโส จัดตั้งกองทุนเพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ยอมรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ

2.5 จรรยาบรรณต่อสังคม หมายถึง ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา นำภูมิปัญญาท้องถิ่นและศิลปวัฒนธรรมมาเป็นปัจจัยในการจัดการศึกษา พบปะและพูดคุยกับชาวบ้านในชุมชนจัดกิจกรรมส่งเสริมให้ศิษย์เกิดการเรียนรู้และสามารถดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ให้ความร่วมมือและช่วยเหลือในทางวิชาการหรือวิชาชีพแก่ชุมชน เป็นผู้นำในการวางแผนและดำเนินการ เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม รักษาผลประโยชน์ของส่วนรวมยึดมั่น สนับสนุน และส่งเสริมการปกครองระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข

3. ครูหมายถึง บุคลากรวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้านการเรียนการสอนและส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยวิธีการต่างๆในโรงเรียนเอกชนในระบบ ประเภทอาชีวศึกษา สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร

4. โรงเรียนเอกชนในระบบ ประเภทอาชีวศึกษา หมายถึง สถานศึกษาประเภทอาชีวศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพและประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นโรงเรียนที่จัดการศึกษาโดยกำหนดจุดมุ่งหมายวิธีการศึกษาหลักสูตรระยะเวลาของการศึกษาการวัดและประเมินผลซึ่งเป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน

5. เพศ หมายถึง เพศหญิงและชาย ของครูที่ประกอบวิชาชีพด้านการสอนในโรงเรียนเอกชนในระบบ ประเภทอาชีวศึกษาสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร

6. ประสบการณ์ในการสอน หมายถึง ระยะเวลาในการประกอบวิชาชีพครูนับตั้งแต่วันแรกที่ปฏิบัติงานจนถึงปัจจุบัน ซึ่งแบ่งเป็น 2 กลุ่ม น้อยกว่า 10 ปี และตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป

7. สาขาวิชาที่สอนหมายถึง วิชาที่ครูสอนเป็นหลัก ซึ่งแบ่งเป็น สายสามัญและสายวิชาชีพ

8. ประเภทวิชาที่สถานศึกษาเปิดสอนหมายถึง ประเภทวิชาที่โรงเรียน เปิดสอนซึ่งแบ่งเป็น ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ประเภทวิชาพาณิชยกรรมและอุตสาหกรรมเท่านั้นและประเภทวิชาอุตสาหกรรมอย่างเดี่ยว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชนในระบบ ประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานครผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นพื้นฐานการดำเนินการวิจัย โดยมีสาระสำคัญดังสรุปได้ดังนี้

- 2.1 พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546
- 2.2 ครูและบุคลากรทางการศึกษา
- 2.3 โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน
- 2.4 จรรยาบรรณและจริยธรรมของครู
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546

2.1.1 ความหมายของมาตรฐานวิชาชีพ

การหาแนวทางในการพัฒนาวิชาชีพให้คงสภาพเป็นวิชาชีพชั้นสูงเป็นที่ยอมรับของสังคม เป็นเรื่องราวเร่งด่วนที่ต้องทำให้เกิดผลจริงให้ได้ โดยการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพซึ่งมีนักวิชาการและ นักศึกษาได้ให้ความหมายที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานวิชาชีพไว้ดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตสถาน พ.ศ. 2542 อธิบายว่ามาตรฐานเป็นสิ่งที่ถือเอาเป็นเกณฑ์ ที่รับรองกันทั่วไปส่วนวิชาชีพเป็นอาชีพที่ต้องอาศัยความรู้ความเชี่ยวชาญ

พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. 2546 : 95) ในส่วนที่ 5 มาตรา 49 กำหนดให้มีมาตรฐานวิชาชีพ 3 ด้าน ประกอบด้วย

1. มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ หมายถึง ข้อกำหนดสำหรับผู้ที่ จะเข้ามา ประกอบวิชาชีพ จะต้องมีความรู้และประสบการณ์วิชาชีพเพียงพอที่จะประกอบวิชาชีพ จึงจะ สามารถรองรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเพื่อใช้เป็นหลักฐานแสดงว่าเป็นบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์พร้อมที่จะประกอบวิชาชีพทางการศึกษาได้

2. มาตรฐานการปฏิบัติงาน หมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในวิชาชีพให้เกิดผล เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด พร้อมกับมีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดความชำนาญใน การประกอบวิชาชีพ ทั้งความชำนาญเฉพาะด้านและความชำนาญตามลำดับคุณภาพของมาตรฐาน การปฏิบัติงาน หรืออย่างน้อยจะต้องมีการพัฒนาตามเกณฑ์ที่กำหนดว่ามีความรู้ ความสามารถ และ ความชำนาญ เพียงพอที่จะดำรงสถานภาพของการประกอบวิชาชีพต่อไปได้หรือไม่ นั่นก็คือ การ กำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพจะต้องต่อใบอนุญาตทุกๆ 5 ปี

3. มาตรฐานการปฏิบัติตน หมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวกับการประพฤติตนของผู้ประกอบ วิชาชีพ โดยมีจรรยาบรรณของวิชาชีพเป็นแนวทางและข้อพึงระวังในการประพฤติปฏิบัติ เพื่อดำรงไว้ ซึ่งชื่อเสียง ฐานะ เกียรติ และศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ ตามแบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณของ วิชาชีพที่คุรุสภากำหนดเป็นข้อบังคับต่อไป หากผู้ประกอบวิชาชีพผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณ ของวิชาชีพ ทำให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลอื่นจนได้รับการร้องเรียนถึงคุรุสภาแล้ว ผู้นั้นอาจถูก

คณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพวินิจฉัยชี้ขาดอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ 1) ยกข้อกล่าวหา 2) ตักเตือน 3) ภาคทัณฑ์ 4) พักใช้ใบอนุญาตที่กำหนดเวลาตามที่เห็นสมควร แต่ไม่เกิน 5 ปี และ 5) เพิกถอนใบอนุญาต (มาตรา 54)

กล่าวโดยสรุป มาตรฐานวิชาชีพ หมายถึง ข้อกำหนดที่เกี่ยวกับคุณลักษณะ และคุณภาพที่พึงประสงค์ในการประกอบอาชีพ ซึ่งผู้ประกอบการวิชาชีพ ต้องประพฤติปฏิบัติตาม เพื่อให้เกิดคุณภาพในการประกอบวิชาชีพสามารถสร้างความเชื่อมั่นศรัทธาให้แก่ผู้รับบริการจากวิชาชีพได้ว่าเป็นบริการที่มีคุณภาพ ประกอบด้วย มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ มาตรฐานการปฏิบัติงานและ มาตรฐานการปฏิบัติตน

2.1.2 มาตรฐานและจรรยาบรรณของวิชาชีพครู พ.ศ. 2546

มาตรา 49 ให้มีข้อบังคับว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ ประกอบด้วย

- (1) มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ
- (2) มาตรฐานการปฏิบัติงาน
- (3) มาตรฐานการปฏิบัติตน

การกำหนดระดับคุณภาพของมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามข้อบังคับของคุรุสภา ทั้งนี้ต้องจัดให้มีการประเมินระดับคุณภาพของผู้รับใบอนุญาตอย่างต่อเนื่องเพื่อดำรงไว้ซึ่งความรู้ความสามารถ และความชำนาญการตามระดับคุณภาพของมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คุรุสภากำหนด

มาตรา 50 มาตรฐานการปฏิบัติตนให้กำหนดเป็นข้อบังคับว่าด้วยจรรยาบรรณของวิชาชีพ ประกอบด้วย

- (1) จรรยาบรรณต่อตนเอง
- (2) จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ
- (3) จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ
- (4) จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ
- (5) จรรยาบรรณต่อสังคม

การกำหนดแบบพฤติกรรมตามจรรยาบรรณของวิชาชีพตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามข้อบังคับของคุรุสภา

2.1.2.1 จรรยาบรรณต่อตนเอง

จรรยาบรรณต่อตนเอง หมายถึง ผู้ประกอบวิชาการทางการศึกษา ต้องมีวินัยในตนเอง พัฒนาการตนเองด้านวิชาชีพ บุคลิกภาพ และวิสัยทัศน์ ให้ทันต่อการพัฒนาทางวิทยาการ เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองอยู่เสมอ (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. 2548 : 13) เพื่อเกียรติภูมิ และเกียรติคุณครูพึงบำเพ็ญตนให้เหมาะสมกับความเป็นครูมีอุดมการณ์และจิตวิญญาณของความเป็นครู ควรปฏิบัติต่อตนเอง ดังนี้

1. รักศรัทธา รักษาไว้ซึ่งเกียรติคุณ เกียรติศักดิ์และหน้าที่ของความเป็นครู มุ่งมั่นประพฤติปฏิบัติตามจรรยาบรรณครู
2. ศึกษาหาความรู้ความเข้าใจให้ถ่องแท้ในกฎระเบียบที่เกี่ยวกับข้าราชการครูและทิศทางการพัฒนาการศึกษาของรัฐบาล

3. ศึกษา เรียนรู้ เข้าใจในศิษย์ มีเมตตากรุณา รับฟังความคิดเห็น อุทิศเวลาให้กับศิษย์ ไม่ละทิ้งงานสอน ติดตามแก้ไขปัญหา พัฒนาการเรียนรู้และความประพฤติของศิษย์ทุกคน

4. ประพฤติและปฏิบัติต่อผู้ร่วมวิชาชีพด้วยการยกย่องให้เกียรติเคารพศักดิ์ศรี สิทธิ หน้าที่ ช่วยเหลือเกื้อกูล สร้างความสามัคคีในหมู่คณะ

5. ตระหนักในบทบาทและความเป็นคุณค่าของความเป็นครูของแผ่นดินติดตามใคร่ครวญ ปัญหาและแนวทางพัฒนาเยาวชน ประชาชน ชุมชน และชาติบ้านเมือง เสนอแนะ ชี้ทางที่เหมาะสม เพื่อให้เกิดการแก้ปัญหาและพัฒนา (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา. 2547 ก : 1-2)

2.1.2.2 จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ

จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ หมายถึง ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องรัก ศรัทธา ซื่อสัตย์ สุจริต รับผิดชอบต่อวิชาชีพและสมาชิกขององค์กรวิชาชีพ (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา 2546 : 5) ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ครูโดยสมบูรณ์ด้วยหลักธรรมและหลักวิชาชีพครู เพื่อให้การปฏิบัติตน เป็นไปตาม จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ ครูควรปฏิบัติ ดังนี้

1. สอน ฝึก อบรมบ่มนิสัยและพัฒนาคุณธรรม ศีลธรรมของนักเรียนตามที่กำหนดไว้ใน หลักสูตรการศึกษา

2. จัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีศักยภาพพัฒนาความรู้ ความสามารถ สังคม คุณธรรม จริยธรรม ศีลธรรมและจิตใจที่สมบูรณ์

3. เข้าร่วมในกิจกรรมการจัดการศึกษาและกิจกรรมนักเรียน เพื่อแก้ปัญหาและพัฒนา เยาวชน ประชาชน ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมในชุมชน

4. ยึดมั่นประพฤติปฏิบัติตนตาม พันธกิจ นโยบาย กฎ ระเบียบของสถาบันการศึกษา เสียสละร่วมปฏิบัติงานกิจการของสถานศึกษาสร้างสรรค์เกียรติคุณชื่อเสียงความเจริญก้าวหน้าใน สถานศึกษา

5. ศึกษา ค้นคว้า วิจัย เผยแพร่ เพื่อพัฒนางานของตนเองและของส่วนรวมให้ เจริญก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง เต็มกำลังความสามารถ (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและ บุคลากรทางการศึกษา. 2547 ก : 3-4)

2.1.2.3 จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ

จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ หมายถึง ผู้ประกอบวิชาการทางการศึกษา ต้องรักเมตตาเอาใจ ใส ช่วยเหลือ ส่งเสริมให้กำลังใจแก่ศิษย์ และผู้รับบริการ ตามบทบาทหน้าที่ โดยเสมอหน้า ผู้ประกอบการทางการศึกษาต้องส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ ทักษะและนิสัยที่ถูกต้องดีงามแก่ศิษย์และ ผู้รับบริการตามบทบาทหน้าที่อย่างเต็มความสามารถผู้ประกอบวิชาการทางการศึกษา ต้อง

ประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ทั้งทางกาย วาจา และจิตใจ ผู้ประกอบวิชาการการศึกษา ต้องไม่กระทำความผิดเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญทางกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์ และสังคมของศิษย์ และผู้รับบริการ ผู้ประกอบวิชาการทางการศึกษา ต้องให้บริการด้วยความจริงใจ และเสมอภาคโดยไม่ เรี่ยกรับหรือยอมรับผลประโยชน์จากการใช้ตำแหน่งที่โดยมิชอบ (พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากร ทางการศึกษา. พ.ศ. 2548) ครูควรปฏิบัติตามจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ ตามหน้าที่ของครูบา อาจารย์ที่มีต่อศิษย์ 11 ประการ ดังนี้

1. แนะนำดี
2. ให้เล่าเรียนดี
3. บอกศิลปะให้สิ้นเชิง ไม่ปิดบังอำพราง
4. ยกย่องศิษย์ ให้ปรากฏในเพื่อนฝูง และประชาชน
5. ทำการป้องกันในทิศทั้งหลาย
6. ตั้งจิตประกอบด้วยพรหมวิหารสี่
7. สอนดีและคุ้มครองดี
8. ฉลาดในการชี้แจงเหตุผล
9. หัดให้ศิษย์มีนิสัยรักงาน
10. ตั้งใจวิจารณ์เหตุผลที่ปรากฏเฉพาะหน้า
11. ต้องอบรมใจให้มีกำลังจริง

นอกจากนี้ ยังมีกรกล่าวถึงครูที่ทำหน้าที่ตามจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ ในเรื่องครูที่ดี (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา. 2547 ก : 49) ซึ่งครูที่ดีต้องปฏิบัติต่อศิษย์ ดังนี้

1. ครูต้องมีปัญญา เพื่อพิจารณาสิ่งที่ถูกทำให้ถูกในหน้าที่ของตนและทำอย่างต่อเนื่อง บางคนเมื่อคิดว่าตนเองทำดีแล้วไม่มีใครเห็น งานของครูเป็นเรื่องต้องใช้เวลาอย่าใจร้อนค่อยสอนไป คิดเสมอว่าที่เด็กมาเรียนเพราะเขาไม่รู้ บางทีเมื่อมีอะไรผิดพลาดครูต้องมีปัญญา พิจารณาเหตุ และให้อภัย ทั้งศิษย์และเพื่อนร่วมงาน ในความเป็นครูให้รู้จักการสอน เพื่อเอาบุญและขณะเดียวกันเราก็ได้ค่าตอบแทนด้วย เพื่อดำรงชีพ อย่าหวังเพียงว่าสอนแล้วต้องได้เงินมาก หรือได้ความดีความชอบ
2. ครูต้องมีวิสุทธิ คือความบริสุทธิ์ใจในวิชาชีพ นึกถึงประโยชน์ของเด็กเป็นที่ตั้งงานครูต้องใช้ความรู้เพื่อบริการสังคมคือถ่ายทอดความรู้ให้กับเด็ก และคอยชี้แนะแนวทางที่ถูกที่ควรเพื่อให้เขาได้เกิดความคิด ที่สร้างสรรค์ จึงควรทำด้วยความบริสุทธิ์ใจในหน้าที่ของตนเอง เมื่อใดที่ครูสอนเพื่อเห็นแก่เงินอย่างเดียวครูก็จะเป็นได้แค่ลูกจ้างของศิษย์ไม่ใช่ปวงชนียบุคคลอย่างที่เคยได้รับการยกย่องไว้
3. ครูต้องมีกรุณา ให้ความเห็นอกเห็นใจช่วยเหลือลูกศิษย์ผู้ไม่รู้ ให้เขาได้เกิดปัญญา เพื่อจะได้คิด หาทางที่จะดำเนินชีวิตไปในทางที่ถูกที่ควร ครูต้องคอยช่วยเหลือเขาด้วยความรัก ที่ครูพึงให้ศิษย์ได้และให้ด้วยความหวังดีจากใจที่บริสุทธิ์จริงๆ

2.1.2.4 จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมวิชาชีพ

จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมวิชาชีพ หมายถึงผู้ประกอบวิชาการทางการศึกษา พึงช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกันอย่างสร้างสรรค์ โดยยึดมั่นในระบบคุณธรรม สร้างความสามัคคีในหมู่คณะ (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. 2548 : 25) เพียงพัฒนาตนเองตลอดชีวิต ทางคุณธรรม จริยธรรม ศิลธรรม ทางวิชาการและทางวิชาชีพครู ประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีในการปฏิบัติหน้าที่และการดำเนินชีวิตให้สมกับการเป็นปวงชนียบุคคลของสังคม ซึ่งควรปฏิบัติตามจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมวิชาชีพดังนี้

1. มีอุดมการณ์ของชีวิตมุ่งหวังความเจริญก้าวหน้าในชีวิต พัฒนาความรู้ ความสามารถ ในทางวิชาการ พัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ศิลธรรม ประพฤติปฏิบัติตามศีลธรรม ยึดมั่นในหลักศาสนา อย่างเคร่งครัด ดำเนินตามชีวิตตามครรลองของวัฒนธรรมอันดีงามของไทย

มีจิตสำนึกสาธารณะมีความซื่อสัตย์สุจริต มีความรับผิดชอบต่อสังคม หมั่นบำเพ็ญประโยชน์ช่วยเหลือเกื้อกูลสังคม

2. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ปฏิบัติตนให้เป็นที่น่าเคารพ น่านับถือ ด้วยเป็นผู้ทรงคุณความรู้ความสามารถและคุณธรรม

3. ศรัทธายึดมั่นในการปกครองของประเทศตามระบอบประชาธิปไตยประพฤติดุปฏิบัติ ตามกฎหมาย กฎระเบียบของบ้านเมือง กติกาของสังคม

4. ใฝ่ใจในการรักษาสุขภาพการ สุขภาพจิตของตนเองและครอบครัว ประพฤติปฏิบัติตนให้เกิดความสุข (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา. 2547 ก : 4-7)

2.1.2.5 จรรยาบรรณต่อสังคม

จรรยาบรรณต่อสังคม หมายถึง ผู้ประกอบวิชาการทางการศึกษา พึงประพฤติปฏิบัติตนเป็นผู้นำในการอนุรักษ์และพัฒนาเศรษฐกิจสังคมศาสตร์และศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาสิ่งแวดล้อม รักษาผลประโยชน์ของส่วนรวม และยึดมั่นในการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข (พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2548) ลักษณะครุติควรปฏิบัติต่อสังคมเป็นพลังสำคัญของชุมชนในการแก้ปัญหาและพัฒนาการศึกษาเศรษฐกิจ สังคม ของชุมชน ชาติ บ้านเมืองตามจรรยาบรรณต่อสังคม ดังต่อไปนี้

ศึกษาวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการเพื่อพัฒนาการศึกษาเศรษฐกิจ สังคมของ ชุมชน ดำเนินการและเสนอแนะให้มีการดำเนินการทางการศึกษา เศรษฐกิจและสังคมเพื่อความเจริญก้าวหน้าของชุมชน ชาติบ้านเมือง ร่วมมือกันพัฒนาการศึกษาโดยเฉพาะหลักสูตร และกระบวนการ เรียนการสอนให้สอดคล้องกับสภาพชีวิตเศรษฐกิจ สังคมปัจจุบันอย่างแท้จริงและร่วมมือกันดำเนินการจัดการศึกษาทุกระดับทุกประเภท ในรูปแบบและวิธีการต่างๆให้กับเยาวชน ประชาชนตามสภาพปัญหาและความต้องการของสังคมเป็นผู้นำผู้ร่วมงานในกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม โดยเฉพาะในด้านเศรษฐกิจพอเพียง จิตสำนึกสาธารณะ ทรพยากรธรรมชาติแหล่งน้ำ การคมนาคม สิ่งแวดล้อม การอาชีพ การตลาด เทคโนโลยีที่เหมาะสมร่วมกิจกรรมในงานของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ การปกครองและวัฒนธรรม ประเพณี เพื่อให้งานเหล่านั้นบรรลุผลสัมฤทธิ์สนใจเป็นกรณีพิเศษเพื่อรับทราบเหตุการณ์ความเคลื่อนไหวอันอาจเป็นอันตรายต่อชุมชน ชาติบ้านเมือง (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา 2547ก : 7-8)

2.1.3 แบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูพ.ศ. 2550

แบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ หมายความว่าประมวลพฤติกรรม ที่เป็นตัวอย่างของการประพฤติที่กำหนดขึ้นตามจรรยาบรรณของวิชาชีพซึ่งผู้ประกอบวิชา ชีพทางการศึกษา คือครูผู้บริหารสถานศึกษาผู้บริหารการศึกษาและศึกษานิเทศก์ต้องหรือพึงประพฤติปฏิบัติ ตาม ประกอบด้วยพฤติกรรมที่พึงประสงค์ที่กำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้องหรือพึงประพฤติตามและพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ที่กำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้องหรือพึงละเว้น

แม้ว่ากรณีใดๆก็ตาม อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จรรยาบรรณวิชาชีพ หมายถึง มาตรฐานการปฏิบัติตนตามข้อบังคับคุรุสภาตามมาตรฐานวิชาชีพ และจรรยาบรรณวิชาชีพ พ.ศ. 2548 (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. 2553) [online]

2.1.3.1 จรรยาบรรณต่อตนเอง

ครูต้องมีวินัยในตนเอง พัฒนาตนเองด้านวิชาชีพ บุคลิกภาพ วิสัยทัศน์ ให้ทันต่อการพัฒนาทางวิชาการ เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองอยู่เสมอ โดยต้องประพฤติและละเว้นการประพฤติตามแบบแผนพฤติกรรม ดังตัวอย่างต่อไปนี้

พฤติกรรมที่พึงประสงค์

1. ประพฤติเหมาะสมกับสภาพและแบบอย่างที่ดี
2. ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิตตามประเพณีและวัฒนธรรมไทย
3. ปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จอย่างมีคุณภาพ ตามเป้าหมายที่กำหนด
4. ศึกษา หาความรู้ วางแผนพัฒนางาน และสะสมผลงานอย่างสม่ำเสมอ
5. ค้นคว้า แสวงหา และนำเทคนิคด้านวิชาชีพที่พัฒนาและก้าวหน้าเป็นที่ยอมรับ มาใช้

แก่ศิษย์และผู้รับบริการให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่พึงประสงค์

พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

1. เกี่ยวข้องกับอบายมุขหรือสิ่งเสพติดจนขาดสติหรือแสดงกริยาไม่สุภาพเป็นที่น่ารังเกียจ
2. ประพฤติผิดทางชู้สาวหรือมีพฤติกรรมล่วงละเมิดทางเพศ
3. ขาดความรับผิดชอบ ความกระตือรือร้น ความเอาใจใส่ จนเกิดความเสียหายในการปฏิบัติงานตามหน้าที่
4. ไม่รับรู้หรือไม่แสวงหาความรู้ใหม่ๆในการจัดการเรียนรู้ และการปฏิบัติหน้าที่
5. ขัดขวางการพัฒนาองค์การจนเกิดผลเสีย

2.1.3.2 จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ

ครูต้องรัก ศรัทธา ซื่อสัตย์สุจริต รับผิดชอบต่อวิชาชีพและเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรวิชาชีพ โดยต้องประพฤติและละเว้นการประพฤติตามแบบแผนพฤติกรรม ดังตัวอย่างต่อไปนี้

พฤติกรรมที่พึงประสงค์

1. แสดงความชื่นชมและศรัทธาในคุณค่าวิชาชีพ
2. รักษาชื่อเสียงและปกป้องศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ
3. ยกย่องและเชิดชูเกียรติผู้มีผลงานในวิชาชีพให้สาธารณชนรับรู้
4. อุทิศตนเพื่อความก้าวหน้าของวิชาชีพ
5. ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์สุจริตตามกฎหมายระเบียบและแบบแผนของทาง

ราชการ

6. เลือกใช้หลักวิชาที่ถูกต้อง สร้างสรรค์เทคนิค วิธีการต่างๆเพื่อพัฒนาวิชาชีพ
7. ใช้องค์ความรู้หลากหลายในการปฏิบัติหน้าที่และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสมาชิกในองค์กร
8. เข้าร่วมกิจกรรมของวิชาชีพหรือองค์กรวิชาชีพอย่างสร้างสรรค์

พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

1. ไม่แสดงความภูมิใจในการประกอบวิชาชีพ
2. ดุหมั่น เหยียดหยาม ให้ร้ายผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ ศาสตร์ในวิชาชีพหรือองค์กรวิชาชีพ
3. ประกอบกิจการงานอื่นที่ไม่เหมาะสมกับการเป็นผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา

4. ไม่ซื่อสัตย์สุจริต ไม่รับผิดชอบ หรือไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบ หรือแบบแผนของทางราชการจนก่อให้เกิดความเสียหาย
5. คัดลอกหรือนำผลงานของคนอื่นมาเป็นของตนเอง
6. ใช้หลักการวิชาการที่ไม่ถูกต้องในการปฏิบัติวิชาชีพ ส่งผลให้ศิษย์หรือผู้รับบริการเกิดความเสียหาย
7. ใช้ความรู้ทางวิชาการ วิชาชีพ หรืออาศัยองค์กรวิชาชีพแสวงหาประโยชน์เพื่อตนเองหรือผู้อื่นโดยชอบ

2.1.3.3 จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ

ครูต้องรัก เมตตา เอาใจใส่ช่วยเหลือ ส่งเสริมให้กำลังใจแก่ศิษย์และผู้รับบริการตามบทบาทหน้าที่โดยเสมอภาค ครูต้องส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ ทักษะ และนิสัยที่ถูกต้องดีงามแก่ศิษย์ และผู้รับบริการตามบทบาทหน้าที่อย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ ครูต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีทั้งกาย วาจา และจิตใจ ครูต้องไม่กระทำตนเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญทางกาย จิตใจ ของศิษย์และผู้รับบริการ ครูต้องให้บริการด้วยความจริงใจและเสมอภาคโดยไม่เรียกรับหรือยอมรับผลประโยชน์จากการใช้ตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบโดยต้องประพฤติและละเว้นการประพฤติตามแบบแผนพฤติกรรม ดังตัวอย่างต่อไปนี้

พฤติกรรมที่พึงประสงค์

1. ให้คำปรึกษาหรือช่วยเหลือศิษย์และผู้รับบริการด้วยความเมตตากรุณาอย่างเต็มกำลังความสามารถและเสมอภาค
2. สนับสนุนการดำเนินงานเพื่อปกป้องสิทธิเด็ก เยาวชนและผู้ด้อยโอกาส
3. ตั้งใจ เสียสละและอุทิศตนในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้ศิษย์และผู้รับบริการได้รับการพัฒนาตามความสามารถ ความถนัดและความสนใจของแต่ละบุคคล
4. ส่งเสริมให้ศิษย์และผู้รับบริการสามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง จากสื่ออุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้อย่างหลากหลาย
5. ให้ศิษย์และผู้รับบริการ มีส่วนร่วมวางแผนการเรียนรู้ และเลือกวิธีการปฏิบัติที่เหมาะสมกับตนเอง
6. เสริมสร้างความภาคภูมิใจให้แก่ศิษย์และผู้รับบริการด้วยการรับฟังความคิดเห็น ยกย่องชมเชย และให้กำลังใจอย่างกัลยาณมิตร

พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

1. ลงโทษศิษย์อย่างไม่เหมาะสม
2. ไม่ใส่ใจหรือไม่รับรู้ปัญหาของศิษย์หรือผู้รับบริการ จนเกิดผลเสียหายต่อศิษย์หรือผู้รับบริการ

3. ดูแลนักเรียนหรือผู้รับบริการ

4. เปิดเผยความลับของศิษย์หรือผู้รับบริการ เป็นผลให้ได้รับความอับอายหรือเสื่อมเสีย

เอกสารที่ส่งวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น

5. จูงใจโน้มถ่วง ยุยงส่งเสริมให้ศิษย์หรือผู้รับบริการปฏิบัติขัดต่อศีลธรรมหรือกฎระเบียบ
6. ชักชวน ใช้จ้าง วานศิษย์หรือผู้รับบริการให้จัดซื้อ จัดหาสิ่งเสพติด หรือเข้าไปเกี่ยวข้องกับอบายมุข

7. เรียกร้องผลตอบแทนจากศิษย์หรือผู้รับบริการในงานตามหน้าที่ที่ต้องให้บริการ

2.1.3.4 จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ

ครูพึงช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกันอย่างสร้างสรรค์ โดยยึดมั่นในคุณธรรมสร้างความสามัคคีในหมู่คณะ โดยพึงประพฤติและละเว้นการประพฤติตามแบบแผนพฤติกรรม ดังตัวอย่างต่อไปนี้

พฤติกรรมที่พึงประสงค์

1. เสียสละ เอื้ออาทร และให้ความช่วยเหลือผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ
2. มีความรัก ความสามัคคี และร่วมใจกันผนึกกำลังในการพัฒนาการศึกษา

พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

1. ปิดบังข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติงาน จนทำให้เกิดความเสียหายต่องานหรือ ผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ

2. ปฏิเสธความรับผิดชอบ โดยตำหนิให้ร้ายผู้อื่นในความบกพร่องที่เกิดขึ้น

3. สร้างกลุ่มอิทธิพลภายในองค์กรหรือกลั่นแกล้งผู้ร่วมประกอบวิชาชีพให้เกิดความเสียหาย

4. เจตนาให้ข้อมูลเท็จทำให้เกิดความเข้าใจผิดหรือเกิดความเสียหายต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ

5. วิพากษ์ วิจารณ์ผู้ร่วมประกอบวิชาชีพในเรื่องที่ก่อให้เกิดความเสียหายหรือแตกความสามัคคี

2.1.3.5 จรรยาบรรณต่อสังคม

ครูพึงประพฤติปฏิบัติตนเป็นผู้นำในการอนุรักษ์และพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญา สิ่งแวดล้อม รักษาผลประโยชน์ของส่วนรวม และยึดมั่นในการปกครองระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยพึงประพฤติและละเว้นการประพฤติตามแบบแผนพฤติกรรมดังตัวอย่างต่อไปนี้

พฤติกรรมที่พึงประสงค์

1. ยึดมั่น สนับสนุน และส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

2. นำภูมิปัญญาท้องถิ่นและศิลปวัฒนธรรมมาเป็นปัจจัยในการจัดการศึกษาให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม

3. จัดกิจกรรมส่งเสริมให้ศิษย์เกิดการเรียนรู้และสามารถดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

4. เป็นผู้นำในการวางแผนและดำเนินการเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม พัฒนาเศรษฐกิจภูมิปัญญาท้องถิ่น และศิลปวัฒนธรรม

พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

1. ไม่ให้ความร่วมมือหรือสนับสนุนกิจกรรมของชุมชนที่จัดเพื่อประโยชน์ต่อการศึกษาทั้งไม่ว่ากรณีทางตรงและทางอ้อม มิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ไม่แสดงความเป็นผู้นำในการอนุรักษ์หรือพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาหรือสิ่งแวดล้อม

3. ไม่ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีในการอนุรักษ์หรือพัฒนาสิ่งแวดล้อม

4. ปฏิบัติตนเป็นปฏิบัติต่อวัฒนธรรมอันดีงามของชุมชนหรือสังคม

จากที่กล่าวมาข้างต้นนั้น จรรยาบรรณของวิชาชีพ เป็นแนวทางสำคัญต่อผู้ที่ประกอบวิชาชีพครู จะต้องประพฤติและปฏิบัติตามเพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง เพื่อประโยชน์สูงสุดต่อผู้รับบริการ และต่อสังคมในด้านการพัฒนาและจัดการเรียนรู้การฝึกประสบการณ์ รวมถึงการเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับเด็ก เพื่อที่เด็กจะได้รับและประพฤติปฏิบัติตามในส่วนที่ดี ที่เหมาะสม มีทักษะพื้นฐานเพื่อนำไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง และได้รับความยอมรับจากสังคมในอนาคต

2.1.4 การกำหนดให้วิชาชีพทางการศึกษาเป็นวิชาชีพควบคุม

วิชาชีพทางการศึกษา นอกจากจะเป็นวิชาชีพชั้นสูงประเภทหนึ่ง เช่นเดียวกับวิชาชีพชั้นสูง เช่น แพทย์ วิศวกร สถาปนิก ทนายความ พยาบาล สัตวแพทย์ ฯลฯ ซึ่งจะต้องประกอบวิชาชีพเพื่อบริการต่อสาธารณชนตามบริบทของวิชาชีพนั้นๆ แล้วยังมีบทบาทสำคัญต่อสังคม และความเจริญก้าวหน้าของประเทศ กล่าวคือ

1. สร้างพลเมืองดีของประเทศ โดยการให้การศึกษาขั้นพื้นฐานที่จะทำให้ประชาชนเป็นพลเมืองดีตามที่ประเทศชาติต้องการ
2. พัฒนารัพยากรมนุษย์ เพื่อสนองตอบการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ
3. สืบทอดวัฒนธรรมประเพณีอันดีงามของชาติ จากคนรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่งให้มีการรักษาความเป็นชาติไว้อย่างมั่นคงยืนยาว

จากความสำคัญดังกล่าว พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 จึงกำหนดแนวทางในการดำเนินงานกำกับดูแลพัฒนาวิชาชีพทางการศึกษาโดยกำหนดให้มีองค์กรวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษาให้มีอำนาจหน้าที่กำหนดมาตรฐานวิชาชีพ ออกและเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ กำกับดูแลให้มีการปฏิบัติตามมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ รวมทั้งพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 ซึ่งเป็นกฎหมายเกี่ยวกับวิชาชีพทางการศึกษา กำหนดให้วิชาชีพทางการศึกษาเป็นวิชาชีพควบคุม ประกอบด้วย

1. วิชาชีพครู
2. วิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา
3. วิชาชีพผู้บริหารการศึกษา
4. วิชาชีพควบคุมอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง

การกำหนดให้วิชาชีพทางการศึกษาเป็นอาชีพควบคุม จะเป็นหลักประกัน และคุ้มครองให้ผู้รับบริการทางการศึกษาได้รับการศึกษาอย่างมีคุณภาพ รวมทั้งจะเป็นการพัฒนา และยกระดับมาตรฐานวิชาชีพให้สูงขึ้น (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2548: 1)

การกำหนดให้วิชาชีพครูเป็นวิชาชีพชั้นสูงโดยมีการควบคุมดูแล และพัฒนาบุคลากร เพื่อประโยชน์สูงสุดในการให้บริการ เพื่อการผลิต และพัฒนาบุคลากรมนุษย์ให้มีคุณค่าสูงสุด

มาตรฐานในการประกอบวิชาชีพทางการศึกษาอาจสรุปได้ว่าเป็นการกำหนดคุณลักษณะของผู้ที่จะมาประกอบวิชาชีพครู ในด้านความรู้ ด้านการปฏิบัติงาน ด้านการปฏิบัติตน เพื่อให้เกิดความเหมาะสมในการประกอบอาชีพชั้นสูง และเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีกับศิษย์ต่อไป

2.1.5 ปัญหาเกี่ยวกับจรรยาบรรณวิชาชีพ

ข้าราชการครูนับเป็นทรัพยากรอันมีค่ายิ่ง ซึ่งมีบทบาทและหน้าที่ในการพัฒนาเยาวชนให้เป็นกำลังสำคัญของชาติต่อไป ดังนั้นในการปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพนั้นนอกจาก ข้าราชการครูทุกคนจะต้องมีความตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความเสียสละและวิริยะอุตสาหะแล้ว ยังต้องคำนึงถึงกฎหมาย กฎระเบียบและธรรมเนียมของทางราชการ ตลอดจนต้องดำรงตนให้เหมาะสมกับบทบาทและหน้าที่ของตน ซึ่งรวมทั้งการรักษาวินัยและจรรยาบรรณในวิชาชีพด้วยเพื่อให้การปฏิบัติราชการเป็นไปด้วยดีไม่มีผิดพลาดหรือบกพร่องจนเกิดความเสียหายต่อราชการ แต่ก็ยังมีข้าราชการครูเป็นจำนวนมากถูกดำเนินการทางวินัยทั้งที่จงใจหรือรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายต่อทางราชการเป็นอย่างมาก ปัญหาที่สำคัญอีกประการหนึ่ง ก็คือ เมื่อเกิดกรณีจำเป็นต้องดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการครูแล้ว ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายก็ประสงค์จะให้การพิจารณาความผิดและการกำหนดโทษเป็นไปอย่างถูกต้องเหมาะสม แต่ที่ผ่านมายังปรากฏว่าการพิจารณาความผิดและการใช้ดุลยพินิจในการกำหนดโทษข้าราชการครูกระทำผิดทางวินัยแตกต่างกันไปเวลาสถานที่ที่แตกต่างกัน ทั้งๆ ที่พฤติการณ์แห่งการกระทำ ตลอดจนปัจจัยแวดล้อมต่างๆ คล้ายคลึงกัน ซึ่งการพิจารณาความผิดและการกำหนดโทษจะอยู่ในมาตรฐานเดียวกัน (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา . 2547: คำนำ)

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รวบรวม กรณีตัวอย่าง ความผิดทางวินัยของข้าราชการครู ซึ่งสรุปเป็นความผิดแยกเป็นกรณีดังนี้

1. ความผิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ที่ชู้สาว ได้แก่ ระหว่างครูกับนักเรียน ระหว่าง ครูชายกับครูหญิง ระหว่างครูชายกับหญิงอื่น หรือครูหญิงกับชายอื่น
2. ความผิดเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศ ได้แก่ กรณีครูชายกระทำต่อนักเรียนหญิงหรือครูหญิงต่อนักเรียนชาย กรณีครูชายกระทำต่อนักเรียนชาย หรือครูหญิงกระทำต่อนักเรียนหญิง กรณีครูชายกระทำต่อครูหญิง หรือครูหญิงกระทำต่อครูชาย กรณีครูชายกระทำต่อหญิงอื่น หรือครูหญิงกับชายอื่น
3. ความผิดเกี่ยวกับการเสพสุรา การพนัน และประพฤติตนไม่เหมาะสม
4. ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และความผิดทางอาญา
5. ความผิดเกี่ยวกับการปลอมแปลงเอกสาร
6. ความผิดเกี่ยวกับการเรียกรับเงินหรือให้สินบน
7. ความผิดเกี่ยวกับการกระทำอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอื่นๆ
8. ความผิดเกี่ยวกับการทุจริตต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ
9. ความผิดเกี่ยวกับการไม่ปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ ได้แก่ เกี่ยวกับเรื่องเงิน การบัญชี การพัสดุ และการจัดซื้อจัดจ้าง เกี่ยวกับการลา เกี่ยวกับเรื่องอื่นๆ
10. ความผิดเกี่ยวกับการเบิกค่าเช่าบ้าน ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะเดินทาง
11. ความผิดเกี่ยวกับการละทิ้ง หรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ ได้แก่ กรณีทอดทิ้งติดต่อกันเกินกว่าสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุผลอันควรกรณีทอดทิ้งติดต่อกันไม่เกินกว่าสิบห้าวัน กรณีละทิ้งไม่ติดต่อกันกรณีมีเหตุอันสมควร กรณีทอดทิ้งราชการ
12. ความผิดเกี่ยวกับการปกครองและการบังคับบัญชา

13. ความผิดเกี่ยวกับการไม่รักษาความสามัคคี
14. ความผิดเกี่ยวกับกรณีประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ
15. การให้ออกจากราชการ กรณีเจ็บป่วยไม่สามารถปฏิบัติราชการได้ตามมาตรา 114 กรณีหย่อนความสามารถในอันจะปฏิบัติหน้าที่ราชการตามมาตรา 115

เนื่องจากจรรยาบรรณเป็นเพียงข้อกำหนดความประพฤติที่ควรปฏิบัติไม่ใช่ระเบียบ ข้อบังคับ หรือกฎหมายไม่มีบทลงโทษเมื่อสมาชิกไม่ปฏิบัติตามจึงเกิดปัญหาต่างๆขึ้นดังนี้ (สมคิด บางโม. 2549 : 39)

1. การผิดจรรยาบรรณที่เกิดขึ้นเป็นประจำจนบางครั้งมีความรู้สึกที่ไม่ใช่ความผิด
 2. การผิดจรรยาบรรณของพนักงานมักถูกกดดันจากผู้บริหารเพื่อให้ตนเองและองค์กรได้ประโยชน์
 3. การผิดจรรยาบรรณมีผลกระทบต่อผลประโยชน์ขององค์กรและส่วนตัว
 4. การระบุว่าผิดหรือถูกจรรยาบรรณไม่มีเส้นขีดแบ่งหรือกำหนดไว้อย่างชัดเจนการรับผลประโยชน์ใดๆนอกเหนือจากสิทธิที่ตัวเองควรได้ ถือว่าเป็นการผิดจรรยาบรรณทั้งสิ้นโดยทั่วไปการรับผลประโยชน์จากผู้อื่นผู้รับจะต้องรู้ว่าไม่ผิดจึงจะควรรับ
- จากปัญหาที่เกี่ยวกับจรรยาบรรณวิชาชีพครูที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ปัญหานั้นก่อให้เกิดโทษและผลกระทบต่อบุคคล สังคม และประเทศชาติ ดังนั้นครูทุกคนจะต้องมีความตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเสียสละและวิริยะอุตสาหะแล้ว ยังต้องคำนึงถึงกฎหมาย กฎระเบียบผู้เป็นครูต้องมีความเป็นครูอย่างแท้จริง มีการปฏิบัติตน ปฏิบัติงาน เพื่อให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ต่อไป

2.2 ครูและบุคลากรทางการศึกษา

2.2.1 ความหมายของครูและบุคลากรทางการศึกษา

ครูเป็นบุคลากรที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการเสริมสร้างเยาวชนของชาติ ให้เป็นพลเมืองดี การพัฒนาคุณภาพของนักเรียนจึงต้องเริ่มต้นที่ครู โดยการพัฒนาครูให้มีความรู้และความสามารถทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ มีผู้ให้ความหมายและความสำคัญของครูไว้ต่างกันดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (ราชบัณฑิตยสถาน. 2525 : 170) ได้ให้ความหมายว่า ครูมาจากภาษาบาลีว่า “ครู – ครู” หรือมาจากภาษาสันสกฤต “ครู” หมายถึง ผู้อบรมศิษย์หรือถ่ายทอดความรู้ให้แก่ศิษย์และในความหมายที่เป็นคำวิเศษณ์ ในภาษาบาลี แปลว่า หนัก สูง ส่วนใหญ่ ภาษาสันสกฤตแปลว่า ใหญ่ หนัก

พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากร พ.ศ. 2546 (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. 2546: 2) ตามมาตรา 4 นิยามความหมายของคำว่า ครู ไว้ว่า “ครู” หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้านการเรียนการสอนและส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีต่างๆ ในสถานศึกษาของรัฐและเอกชน ตามกฎหมายนี้ ครูมีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ (1) ทำหน้าที่หลักทางด้านการเรียนการสอนและส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยวิธีการต่างๆ (2) ทำการสอนในสถานศึกษาทั้งรัฐ และเอกชน (3) เป็นบุคลากรวิชาชีพ

เอกสารนี้เป็นทรัพย์สินของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นฤมล ดาดวล (2547:20) ครู คือ บุคลากรทางวิชาชีพ ที่มีหน้าที่อบรมสั่งสอนศิษย์ เป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ ความประพฤติ ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่างๆ เป็นกัลยาณมิตรและเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์

พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ.2550 (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน.2551 : 30) “ครู” หมายความว่าบุคลากรวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้านการเรียนการสอน และส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยวิธีการต่างๆในโรงเรียน

นุชรินทร์ สุวรรณชาติ(2550 : 13) ครู หมายถึง บุคคลที่ทำให้ผู้อื่นที่ไม่รู้กลายเป็นผู้มีความรู้ โดยครูจะเป็นผู้ชี้แนวทาง ถ่ายทอด แนะนำ อบรม สั่งสอน ให้แก่ศิษย์ด้วยความเต็มใจโดยไม่เก็บความรู้ไว้เพื่อตนเอง เพื่อให้ศิษย์นำความรู้ที่ได้ไปพัฒนาตนเองและประเทศชาติได้ต่อไป

Good (อ้างใน วิชัย บุตรโท. 2552 : 12) ให้ความหมายของคำว่า “ครู” ดังนี้

1. ครูคือผู้ที่มีความสามารถให้คำแนะนำเพื่อให้เกิดประโยชน์ทางการเรียนสำหรับนักเรียนหรือนักศึกษาในสถาบันการศึกษาต่างๆทั้งของรัฐและเอกชน

2. ครูคือผู้ที่มีความรู้ประสบการณ์และมีการศึกษามากหรือดีเป็นพิเศษหรืออาจมีทั้งประสบการณ์และการศึกษาดีเป็นพิเศษในสาขาใดสาขาหนึ่งที่สามารถช่วยให้ผู้อื่นเกิดความเจริญก้าวหน้าได้

3. ครูคือผู้ที่เรียนสำเร็จหลักสูตรวิชาชีพจากสถาบันการฝึกหัดครูและได้ใบรับรองทางการสอนด้วย

4. ครูคือผู้ที่ทำหน้าที่สอนให้ความรู้แก่ศิษย์

วิชัย บุตรโท (2552: 13) สรุปความหมายของคำว่า“ครู” ไว้ดังนี้ 1)ครู ที่แปลว่า หนักนั้น หมายถึง คนที่จะมาเป็นครูนั้น จะต้องผ่านการศึกษมาแล้วเรียนมาอย่างหนัก เมื่อต้องสอนนักเรียนก็ต้องรับภาระอันหนัก กล่าวคือต้องหนักทั้งกายและหนักทั้งจิตใจ หนักทั้งกาย หมายความว่า ต้องศึกษาค้นคว้าหาความรู้อยู่เสมอ เพื่อหาความรู้ใหม่ๆ มาสอนศิษย์ให้มีความรู้ทันโลกทันเหตุการณ์ในขณะที่สอนศิษย์ก็ต้องคอยตรวจสอบประเมินผลการเรียนการสอนเพื่อให้ศิษย์เกิดความเจริญงอกงามอย่างต่อเนื่อง ส่วนที่กล่าวว่หนักทั้งจิตใจนั้น หมายความว่า ผู้ที่มีวิญญานความเป็นครูจะต้องคอยเอาใจใส่ในความทุกข์สุขของศิษย์ตลอดเวลา ยามใดศิษย์ของตนต้องเจ็บป่วยหรือได้รับความเดือดร้อนใดๆ ผู้เป็นครูพลอยทุกข์ใจไปด้วย เป็นต้น 2) ครูที่แปลว่า ตระหนัก หมายถึง การตระหนักในคุณงามความดีของครูที่ได้สั่งสมไว้ ผู้ที่เป็นศิษย์ทุกคนควรน้อมใจน้อมกายเข้าไปแสดงความเคารพหรือศึกษาเล่าเรียนด้วยความเคารพ

อรกัญญา สันติมิตร (2553 : 12) ครู หมายถึง บุคคลผู้ให้การอบรมสั่งสอน ถ่ายทอดความรู้ดูแลความประพฤติของศิษย์ เป็นผู้มีความสำคัญยิ่งในการพัฒนาคุณภาพของคนในชาติให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี ประเทศชาติมีความเจริญก้าวหน้า สร้างสรรค์สังคมให้มีความสุข ครูจึงเป็นแม่พิมพ์ที่สำคัญให้แก่ศิษย์ ดังนั้น ผู้ที่เป็นครูควรประพฤติและปฏิบัติตนให้เป็นผู้รอบรู้ มีคุณธรรม และสติปัญญา เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเฉพาะภายในหน่วยงานนี้ ไม่ควรเผยแพร่
 ความหมายของบุคลากรทางการศึกษา(กระทรวงศึกษาธิการ. 2548: 23)ได้ให้ความหมายของ “บุคลากรทางการศึกษา” หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา รวมทั้งผู้สนับสนุนการศึกษาซึ่งเป็นผู้ทำหน้าที่ให้บริการ หรือปฏิบัติงานเกี่ยวเนื่องกับการจัดกระบวนการเรียนการสอน การนิเทศ การบริหารการศึกษา และการปฏิบัติงานอื่นในหน่วยงานการศึกษา และเป็นบุคคล ซึ่ง

ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ได้รับราชการโดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณแผ่นดิน งบประมาณที่จ่ายในลักษณะเงินเดือนในกระทรวงศึกษาธิการและกระทรวงอื่นที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

จากความหมายของครูข้างต้นจะเห็นได้ว่า ครู คือ บุคลากรทางวิชาชีพ ที่สำเร็จการศึกษาทางหลักสูตรวิชาชีพ ผู้ที่ทำหน้าที่สั่งสอนด้วยความรู้ ประสบการณ์และจิตวิญญาณของความเป็นครู เพื่อให้ศิษย์นำความรู้ที่ได้ไปพัฒนาตนเองและประเทศชาติต่อไป

2.2.2 บทบาทและหน้าที่ของครู

บทบาทของครูในสังคมปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไปตามสภาพของเศรษฐกิจการเมืองและสังคมวัฒนธรรมโดยที่แต่เดิมครูมักจะเป็นพระและผู้มีฐานะดีสอนเด็กด้วยความสมัครใจเพราะต้องการอบรมให้คนได้ดีโดยไม่หวังสินจ้างรางวัลทำด้วยความจริงใจมีความสำนึกในหน้าที่และมีความรับผิดชอบคนจึงยกย่องครูว่าเป็นปูชนียบุคคลและครูคือผู้อบรมสั่งสอนต่อบิตามารดา

พิเชษ อนุกุล (2546 : 26 – 28) ยังได้กำหนดหน้าที่ที่สำคัญของ “ครู” ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญดังนี้

1.1 ครูต้องศึกษาวิเคราะห์เพื่อทำความรู้จักกับผู้เรียนเป็นรายบุคคลสามารถให้คำแนะนำได้ทุกเรื่องทุกเวลา

1.2 ครูต้องค้นหาเพื่อวิเคราะห์ศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคนเพื่อครูจะได้คอยช่วยเหลือและแนะนำนักเรียน

1.3 ครูต้องร่วมกับผู้เรียนในการสร้างวิสัยทัศน์

1.4 ครูต้องร่วมแผนการเรียนรู้กับผู้เรียน

1.5 ครูต้องสรรหาและสนับสนุนสื่ออุปกรณ์ไว้ให้พร้อม

1.6 ครูต้องให้ผู้เรียนสร้างความรู้เอง

1.7 ครูต้องเสริมพลังและสร้างกำลังใจให้แก่ผู้เรียน

1.8 ครูต้องร่วมประเมินผลการเรียนโดยมีผู้ประเมินหลายฝ่ายทั้งครูเพื่อนผู้ที่เกี่ยวข้องและที่สำคัญที่สุดผู้เรียนต้องประเมินผลด้วยตนเอง

1.9 ครูต้องเก็บรวบรวมข้อมูลกระบวนการเรียนตั้งแต่วางแผนตลอดจนถึงการประเมินผลและนำข้อมูลไปพัฒนาการจัดการเรียนรู้ต่อไป

1.10 ครูควรสร้างบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอน

Argyris (อ้างในกาญจนธิดา สมใจ. 2550 :9) ได้อธิบายไว้ว่า บทบาทของบุคคลใดๆ คือ การแสดงพฤติกรรมส่วนหนึ่งของเขาในกลุ่มสังคมที่เขาอยู่นั้นเอง บุคคลย่อมเป็นสมาชิกของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเสมอ คนจะเลียนแบบหรือการแสดงพฤติกรรมซึ่งเป็นที่ยอมรับภายในกลุ่ม คนจะแสดงบทบาทแตกต่างออกไปเสมอเมื่ออยู่ในกลุ่มต่างกัน ทั้งนี้เพราะความคาดหวังในแต่ละกลุ่มไม่เหมือนกัน

McDonald and Schellenberg (อ้างในกาญจนธิดา สมใจ. 2550 : 10) ได้กล่าวถึงบทบาทในเชิงพฤติกรรมทางสังคมว่า บทบาท หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและพฤติกรรมที่สมาชิกในสังคมคาดหวังจะให้บุคคลนั้นประพฤติ

Good (อ้างในกาญจนธิดา สมใจ. 2550 : 10) ได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับบทบาทไว้ใน 2 ลักษณะ คือ

1. ลักษณะที่แสดงออกของบุคคลภายในกลุ่ม
2. รูปแบบพฤติกรรมที่คาดหวังตามตำแหน่งหน้าที่หรือการแสดงออกของแต่ละบุคคลตามความมุ่งหวังของสังคม

Allport (อ้างใน สุภาสกลเงิน.2545:15-16)ได้ให้แนวคิดอันเกี่ยวกับของบทบาทดังนี้การ แสดงบทบาทของบุคคลขึ้นอยู่กับปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อไปนี้

1. บทบาทที่สังคมคาดหวัง (Role Expectation) หมายถึงบทบาทที่สังคมคาดหวังให้บุคคลปฏิบัติตามความคาดหวังที่กำหนดโดยสังคมและสถานภาพที่บุคคลนั้นครองอยู่

2. การรับรู้บทบาท (Role Conception) หมายถึงการที่บุคคลรับรู้ในบทบาทของตนเองว่าควรจะมีบทบาทอย่างไรและสามารถจะมองเห็นบทบาทของตนเองได้ตามการรับเน้นซึ่งเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับความต้องการของบุคคลนั่นเองโดยที่การรับรู้ในบทบาทและความต้องการของบุคคลก็ขึ้นอยู่กับลักษณะฐานส่วนบุคคลตลอดจนเป้าหมายในชีวิตและค่านิยมของบุคคลที่สวมบทบาทนั้น

3. การยอมรับบทบาทของบุคคล (Role Acceptance) จะเกิดขึ้นเมื่อความสอดคล้องของบทบาทตามความคาดหวังของสังคมและบทบาทที่ตนรับอยู่ การได้ยอมรับบทบาทเป็นเรื่องเกี่ยวกับความเข้าใจในบทบาทการสื่อสารระหว่างสังคมและบุคคลนั้น ทั้งนี้เพราะบุคคลจะไม่ได้ยินยอมรับบทบาทเสมอไป แม้ว่าจะได้รับการคัดเลือกหรือถูกแรงผลักดันจากสังคมให้รับตำแหน่งและมีบทบาทหน้าที่ที่ปฏิบัติตาม เพราะถ้าหากบทบาทที่ได้รับนั้นทำให้ได้รับผลเสียหายหรือเสียประโยชน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าขัดแย้งกับความต้องการหรือค่านิยมของบุคคลนั้นผู้ครองตำแหน่งอยู่กลับพยายามหลีกเลี่ยงบทบาทนั้นไม่ยอมรับบทบาทนั้นๆ

4. การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของบุคคล (Role Performance) เป็นบทบาทของเจ้าของสถานภาพที่แสดงออกจริง (Actual Role) ซึ่งอาจเป็นการแสดงบทบาทตามที่สังคมคาดหวังหรือเป็นการแสดงบทบาทตามการรับรู้และตามความคาดหวังของตนเอง การที่บุคคลใดจะปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ได้ดีเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับระดับการยอมรับบทบาทนั้นๆของบุคคลที่ได้ครองตำแหน่งนั้นอยู่ เนื่องจากความสอดคล้องกับบทบาทตามความคาดหวังของสังคมและการรับรู้บทบาทของตนเอง

ราชบัณฑิตยสถาน(2546:459)ได้ให้ความหมายของบทบาทไว้ว่า บทบาท หมายถึง การทำตามหน้าที่ที่กำหนดไว้

จากความหมายของบทบาทที่ได้กล่าวถึงข้างต้นพอสรุปได้ว่าบทบาทหมายถึงพฤติกรรมของบุคคลที่เกิดขึ้นจากอำนาจหน้าที่ในการดำรงตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่งและพฤติกรรมดังกล่าวนอกจากจะเป็นสิ่งที่ผูกกับตำแหน่งแล้วยังเกี่ยวพันกับความคาดหวังของสังคมที่เห็นว่าบุคคลผู้ดำรงตำแหน่งนั้นพึงกระทำอีกด้วย

หน้าที่ หมายถึง กิจที่ต้องทำด้วยความสำนึกที่ถูกต้องเหมาะสม ความรับผิดชอบ หมายถึง พฤติกรรมที่บุคคลจะต้องกระทำให้สำเร็จตามหน้าที่ที่กำหนดให้ได้อย่างถูกต้อง

พระราโชวาทของสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯสยามมกุฎราชกุมาร ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยครู ปี 2523 ตอนหนึ่งว่า “หน้าที่ของครูนั้นเป็นหน้าที่ที่มีความสำคัญยิ่ง เพราะเป็นการปลูกฝังความรู้ ความคิดและจิตใจแก่เยาวชน เพื่อจะให้เติบโตขึ้นเป็นพลเมืองดีและมีประสิทธิภาพของประเทศชาติในกาลข้างหน้า ผู้เป็นครูจึงจัดได้ว่าเป็นผู้ที่มีบทบาทอย่างสำคัญในการสร้างสรรค์บันดาลอนาคตของชาติบ้านเมือง”

พระบรมราชโองการของ สมเด็จพระเพทรัตนราชสุดาฯสยามบรมราชกุมารี “อาชีพครูถือว่าสำคัญยิ่ง เพราะครูมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาประเทศให้เจริญมั่นคง และก่อนที่จะพัฒนาบ้านเมืองให้เจริญได้นั้น จะต้องพัฒนาคน ซึ่งได้แก่ เยาวชนของชาติเสียก่อน เพื่อให้เยาวชนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณค่าสมบูรณ์ทุกด้าน จึงสามารถช่วยกันสร้างความเจริญให้แก่ชาติต่อไปได้บทบาทหน้าที่ และความรับผิดชอบของครู จึงหมายถึงกิจที่ผู้เป็นครูจำเป็นต้องกระทำให้เสร็จสิ้นสมบูรณ์ ซึ่งอาจเป็นความจำเป็นโดยอาศัยหลักศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม กฎหมายหรือด้วยความสำนึกในความถูกต้องเหมาะสมก็ได้”

2.2.3 บทบาทหน้าที่ของครูตามแนวปฏิรูปการศึกษา

จากแผนการศึกษาแห่งชาติ มุ่งพัฒนาชีวิตให้เป็น “มนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข” และพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมที่เข้มแข็ง และมีคุณภาพใน 3 ด้าน คือ เป็นสังคมคุณภาพ สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ และสังคมสมานฉันท์และเอื้ออาทรต่อกัน ชีวิต เก่ง ดี และมีความสุขเป็นวิสัยทัศน์ของการศึกษาไทย

วิไล ตั้งจิตสมคิด (2544 : 88-90) การที่จะจัดการศึกษาให้บรรลุผลนั้น ครูต้องเปลี่ยนบทบาทใหม่ จะต้องเป็นครูเก่ง ครูดี มีความรู้ความสามารถ มีจิตสำนึกของความเป็นครู ทุ่มเท เสียสละให้กับงาน พัฒนาการเรียนการสอนด้วยจิตวิญญาณของความเป็นครู เพื่อสร้างศรัทธาให้เกิดขึ้น และได้รับการยกย่อง เมื่อบริบทต่างๆ เปลี่ยนไป ไม่ว่าจะมีการใช้หลักสูตรใหม่ ได้แก่ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542 พระราชบัญญัติสภาครู และบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2546 พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2547 นำผลมาสู่ระบบการศึกษา ดังนั้น เพื่อการติดตามความเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกให้ทันทุกคนต้องได้รับการศึกษาที่ดีมีคุณธรรมและประสิทธิภาพ เพื่อวงจักรที่สำคัญที่จะนำพาการศึกษา คือ ครู ความเป็นครูในปัจจุบันกำลังเผชิญปัญหาหอบด้าน จนเกิดเป็นวิกฤตศรัทธาในวิชาชีพครู ไม่ใช่แต่เฉพาะประเทศไทยเท่านั้น แม้แต่ต่างประเทศก็ประสบ จนประธานาธิบดี บิล คลินตัน ได้เรียกร้องให้มีการสรรหาและให้รางวัลครูต้นแบบ สำหรับในประเทศไทย มีโครงการครูแห่งชาติ ทั้งนี้เพื่อให้ได้คนดี คนเก่ง ที่อยากจะเป็นครู จะให้อาชีพนี้เป็นวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับ ดังเช่นในอดีตที่ผ่านมา

ทวีป อภิสัทธ์ (2532: 112-113) ได้กล่าวถึงหน้าที่และความรับผิดชอบของครูตามรูปคำ (Teachers) ได้อย่างน่าสนใจโดยอ้างว่าคำว่า “ครู ตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า Teachers” ตัวอักษรภาษาอังกฤษ 8 ตัว ล้วนมีความหมายที่จูงใจอาชีพครูอย่างยิ่ง คือ

T = Teaching คือ ทำการสอนถ่ายทอดวิชาให้ได้ผลดี

E = Ethic คือ คุณธรรมน้ำใจงาม

A = Academic คือมีความสามารถรอบรู้ทางวิชาการดี

C = Cultural Heritage คือ มีการสืบทอดทางวัฒนธรรมได้

H = Human Relationship/Health/ คือ มีมนุษยสัมพันธ์และสุขภาพดี

E = Evaluation คือ มีความรู้ความสามารถในการวัด ประเมินผล

R = Research คือ มีความรู้ในการวิจัยเป็นอย่างดี

S = Service คือ การให้บริการ รับใช้และพัฒนาสังคม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น ไม่ควรนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเหตุผลบางประการที่ต้องอ้างอิงถึงเจ้าของลิขสิทธิ์ที่มีการนำไปใช้

วิลโลว์ ตั้งจิตสมคิด (2544:149) กล่าวว่าลักษณะของครูไทยที่พึงประสงค์ควรมีบทบาทและหน้าที่ที่สำคัญ 3 ประการ คือ

1. มีความรู้ดี ลักษณะของครูที่ดีในด้านนี้ได้แก่ คุณสมบัติส่วนตัว ที่เกี่ยวข้องกับความรู้ความสามารถทางด้านวิชาการที่จะสอน ตลอดจนเป็นผู้ที่มีสติปัญญาดี เฉลียวฉลาด เชื่อมั่นในตนเอง มีความคิดสร้างสรรค์รู้จักแสวงหาความรู้ใหม่ๆ เป็นต้น ที่สำคัญอีกประการหนึ่งของครูคือ การสอนดี และปกครองดี สามารถอธิบายได้รวบรัดชัดเจน สอนสนุก ทำเรื่องที่ยากให้เป็นเรื่องง่ายได้ ควบคุมชั้นเรียนให้มีระเบียบวินัย เป็นต้น

2. มีบุคลิกภาพดี ลักษณะของครูที่ดีในด้านนี้ได้แก่ รูปร่างท่าทางดี แต่งกายสะอาดเรียบร้อย พูดจาไพเราะนุ่มนวล น้ำเสียงชัดเจน มีลักษณะเป็นผู้นำ เป็นต้น นอกจากนี้ครูยังต้องเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ดี มีอัธยาศัยไมตรีกับทุกคน

3. มีคุณธรรมจริยธรรม มีลักษณะของครูที่ดีในด้านนี้ได้แก่ การประพฤติดี เว้นจากอบายมุขทั้งปวง กระทำแต่สิ่งที่ดีสุจริต ทั้งกาย วาจา และใจ และต้องมีคุณธรรม จริยธรรมประจำใจ คือ สื่อสัตย์ เสียสละ มีเมตตากรุณา ยุติธรรม และมานะอดทน เป็นต้น

จากการศึกษาสรุปบทบาทและหน้าที่ของครูที่ดีด้านทักษะได้ว่า สอนดี นิเทศดีได้ให้บริการสังคม อุดมวิชา เก่งงานวิจัย นำไปสู่ชีวิตที่ดี และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี เป็นผู้ที่มีความพร้อมในทุกๆด้าน อันได้แก่ ความรู้ ความสามารถ ทักษะวิชาชีพ บุคลิกภาพที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์สูง และที่สำคัญเป็นผู้มีคุณธรรมจริยธรรม ประพฤติปฏิบัติตามจรรยาบรรณครู ตามจารีตประเพณีอันดีของสังคมเพื่อให้เกิดการยอมรับนับถือ และไว้วางใจจากผู้รับบริการ

ยังมีบทบาทหน้าที่ของครูอีกมาก นอกเหนือจากที่ยกมากล่าวข้างต้น ซึ่งกำหนดโดยนักวิชาการ องค์กร สมาคมวิชาชีพ ตลอดจนระบบการบริหารงานบุคลากรครู ทั้งหมดล้วนมุ่งสร้างประโยชน์ คุณค่าแก่ตัวครูบุคลากรรอบข้างและสังคมโดยรวม ประหนึ่งว่า ครูนั้นถูกกำหนดให้มีบทบาทเพื่อมนุษยชาติจริงๆ

2.2.4 การพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา

การพัฒนาอาจารย์นั้นมีความจำเป็นต่อสถาบันการศึกษา โดยเฉพาะจะต้องกำหนดเป็นนโยบายของสถาบัน ที่จะช่วยส่งเสริมให้อาจารย์ได้มีโอกาสปรับปรุงและพัฒนาตนเองอยู่เสมอ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติภารกิจและนำองค์กรไปสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการดำเนินภารกิจของสถาบันการศึกษาเป็นไปอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ ดังที่ F.L.Ficklin. (1978 : 141) กล่าวว่า การปรับปรุงการเรียนการสอนจะไม่มีวันบรรลุผลได้หากอาจารย์ไม่ได้รับการสนับสนุนจากสถาบันการศึกษา โดยความเป็นจริงอาจารย์จะต้องแสดงความพร้อมที่จะยอมรับผลของการประเมินงานของตนและพร้อมที่จะแก้ไขปรับปรุงตนเองเป็นเบื้องต้นแต่สถาบันศึกษาจะต้องเป็นส่วนสำคัญในการกระตุ้น และผลักดันให้อาจารย์เห็นคุณค่าของการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว สถาบันการศึกษาจะต้องมีบทบาทและความรับผิดชอบอย่างสูงในการพัฒนาอาจารย์การสนับสนุนและส่งเสริมของผู้บริหารมีความสำคัญต่อการพัฒนาอาจารย์เป็นอย่างมาก ทั้งในด้านงบประมาณ บุคลากร รวมทั้งการเปิดโอกาสให้อาจารย์ได้ศึกษาต่อฝึกอบรม สัมมนา และ ให้กำลังใจตลอดจนให้ความช่วยเหลืออาจารย์ได้พัฒนาตนเองอยู่เสมอ

2.2.4.1 ความหมายของการพัฒนาบุคลากร

การพัฒนาบุคลากรซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับองค์กรทุกองค์กร เพราะการพัฒนาจะนำมาซึ่งความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการและสังคม ทำให้เกิดผลในทางสร้างสรรค์ กล่าวคือ เมื่อพัฒนาบุคลากรแล้วจะเกิดผลการพัฒนางาน

Harbison and Myers (อ้างในเรื่องยศ พจนานุกรมศัพท์. 2541:14) ให้ความหมายของการพัฒนาของการพัฒนาบุคลากรว่า เป็นการพัฒนาบุคลากรอันหมายถึงกระบวนการเพิ่มพูนความรู้ ความชำนาญและความสามารถของบุคคล

ศรีอรุณ เรศานนท์ (อ้างใน ศิริมา จังพนาสิน. 2548:15) ได้ให้ความหมายการพัฒนาบุคลากรว่า หมายถึง กรรมวิธีต่างๆ ที่มุ่งจะเพิ่มพูนความรู้ ความชำนาญ และประสบการณ์ เพื่อให้ทุกคนในหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งสามารถปฏิบัติหน้าที่ในความรับผิดชอบได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังมีความมุ่งหมายที่จะพัฒนาเจตคติของผู้ปฏิบัติงานให้เป็นไปในทางที่ดี มีกำลังใจในการทำงานและมีความคิดที่จะหาทางปรับปรุงงานให้ดีขึ้น

दनัย เทียนพุด (อ้างใน ศิริมา จังพนาสิน. 2548:16) ให้ความหมายของการพัฒนาบุคลากรว่า เป็นการสร้างบรรยากาศในการทำงาน ให้เอื้ออำนวยต่อการแสดงออกของศักยภาพของบุคคลในองค์กรการสร้างคุณภาพชีวิตในการทำงาน รวมไปถึงการออกแบบงานใหญ่ และการพัฒนาองค์กร

นพพงษ์ บุญจิตราคุลย์(อ้างใน ศิริมา จังพนาสิน. 2548:15) ได้ให้ความหมายว่า การพัฒนาบุคลากรหมายถึง กระทำการส่งเสริมให้คนที่ปฏิบัติงานอยู่แล้วได้เพิ่มพูนความรู้ ความชำนาญ และความสามารถเพิ่มขึ้น เพื่อให้งานมีประสิทธิภาพสูงขึ้น ดังนั้นผู้บริหารหรือครูใหญ่จึงมีหน้าที่จะต้องกระตุ้นส่งเสริมโดยเป็นผู้จัดหรือผู้อื่นช่วยดำเนินจัดงานพัฒนาขึ้น

สมาน รังสิโยภุชฎ(2541 : 83) ได้ให้ความหมายว่า การพัฒนาบุคลากร หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับการส่งเสริมให้บุคลากรมีความรู้ ความสามารถ มีทักษะในการทำงานดีขึ้นตลอดจนมีทัศนคติที่ดีในการทำงานอันจะเป็นผลให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้นหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งการพัฒนาบุคลากรเป็นกระบวนการที่จะเสริมสร้างและเปลี่ยนแปลง ผู้ปฏิบัติงานในด้านต่าง ๆ เช่น ความรู้ความสามารถ ทักษะ อุปนิสัย ทัศนคติ และวิธีการในการทำงาน อันจะนำไปสู่ประสิทธิภาพในการทำงาน

กิติมา ปรีดีติลล(อ้างใน ศิริมา จังพนาสิน. 2548:16) ให้ความหมายของการพัฒนาบุคลากร หมายถึง กระบวนการหรือกรรมวิธีต่างๆ ที่มุ่งเพิ่มพูนความรู้ ความชำนาญ ประสบการณ์ให้กับบุคลากรในการทำงานตลอดจนพัฒนาทัศนคติของผู้ปฏิบัติงานให้เป็นไปในทางที่ดี มีความรับผิดชอบต่องานอันจะทำให้งานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ (2535 : 18) ให้ความหมายของการพัฒนาบุคลากรในโรงเรียนประถมศึกษาว่า หมายถึง การเพิ่มพูนความรู้ความสามารถของบุคคล ขณะปฏิบัติในหน่วยงาน โดยมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญสองประการ คือ เพื่อให้มีความรู้ความสามารถเหมาะสมกับงานที่ได้รับมอบหมาย และเพื่อให้บุคลากรนั้น ๆ มีความสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และนอกจากนี้การพัฒนาบุคลากรยังเป็นการเสริมสร้างขวัญกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงานอีกทางหนึ่งด้วย ทำให้เขาสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมั่นใจ

จากที่กล่าวสามารถสรุปได้ว่า การพัฒนาบุคลากรในการทำงานเป็นเรื่องสำคัญที่จะทำให้ผลงานนั้นออกมาตามเป้าหมายที่วางไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่นเดียวกันกับการพัฒนา บุคลากรใน

โรงเรียน ก็ถือเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องเกิดกระบวนการที่เรียกว่า การพัฒนาบุคลากรให้มีการเปลี่ยนแปลงใด ๆ เกิดขึ้นภายในโรงเรียน เช่น การเปลี่ยนแปลงทางด้าน การเรียนการสอน ด้านการประพฤติปฏิบัติตน เป็นต้น บุคลากรในโรงเรียนทุกคนก็ต้องปฏิบัติตามได้อย่างเคร่งครัด

2.3 โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน

โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนเป็นองค์กรการศึกษาองค์กรหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพเพื่อให้เยาวชนได้รับการเรียนรู้มีประสบการณ์ สามารถนำไปประกอบอาชีพและดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2537: 9) การจัดการศึกษาอาชีวศึกษาในประเทศไทยมีหลายหน่วยงานเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดการอาชีวศึกษาโดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะแตกต่างกันออกไปหน่วยงานหลักของอาชีวศึกษาได้แก่วิทยาลัยเทคนิควิทยาลัยอาชีวศึกษาวิทยาลัยการอาชีพวิทยาลัยสารพัดช่างสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาและโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนสังกัดสำนักบริหาร งานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนการจัดการอาชีวศึกษาของ 2 หน่วยงานมีลักษณะคล้ายคลึงกันส่วนที่แตกต่างกันคือการจัดการอาชีวศึกษาของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนมีการบริหารดำเนินการโดยเอกชนซึ่งเรียกว่าผู้รับใบอนุญาตอาจเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลการลงทุนดำเนินการเป็นผู้รับใบอนุญาตมีรายได้ส่วนหนึ่งจากค่าธรรมเนียมการเรียนของผู้เรียนและอีกส่วนหนึ่งจากเงินงบประมาณของรัฐบาลในรูปของเงินอุดหนุน

2.3.1 ความเป็นมา

การจัดการศึกษาเอกชนสายอาชีวศึกษาของไทยนั้นตามหลักฐานปรากฏว่ามีมาตั้งแต่สมัยสุโขทัย (พ.ศ. 1800 – 1893) การศึกษาวิชาชีพในสมัยนั้นส่วนมากเป็นวิชาช่างฝีมือประเภทต่างๆเช่น ช่างถมช่างทองช่างแกะสลักช่างปั้นและวิชาชีพอื่นๆซึ่งทำกันเฉพาะในแต่ละท้องถิ่นที่การศึกษาวิชาชีพจึงเป็นการเรียนรู้จากครอบครัวและท้องถิ่นของตนสืบทอดกันต่อๆ มาหรืออาชีพที่เป็นความสามารถพิเศษเช่นวิชาศิลปกรรมก็เรียนจากพระสงฆ์ที่วัด

สมัยกรุงศรีอยุธยา (พ.ศ. 1893 – 2310) การจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษานี้ก็มีลักษณะคล้ายคลึงกับสมัยสุโขทัยคือเป็นการฝึกหัดถ่ายทอดอาชีพประจำครอบครัวแต่ละบ้านหรือหมู่บ้านและเรียนวิชาช่างหรือศิลปะจากวัดต่อมาพ.ศ. 2371 ในสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวคณะมิชชันนารีอเมริกาได้เข้ามาเผยแพร่คริสต์ศาสนาและจัดสอนวิชาช่างจนถึงสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวนางเอสจีแมคฟาแลนด์ (Mrs. S.G. McFarland) จัดตั้งโรงเรียนอรรถประดิษฐ์ที่จังหวัดเพชรบุรีในปีพ.ศ. 2428 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวโปรดเกล้าให้จัดตั้งหน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษาโดยตรงมีฐานะเป็นกรมเรียกว่ากรมศึกษาธิการมีโรงเรียนในความรับผิดชอบทั้งสิ้น 30 โรง พ.ศ. 2494 การอาชีวศึกษามีการพัฒนาครั้งใหญ่เพราะได้รับความช่วยเหลือจากประเทศสหรัฐอเมริกาและองค์การยูเนสโกทำให้ผู้ปกครองและนักเรียนสนใจเรียนด้านอาชีวศึกษามากขึ้นจึงเกิดโรงเรียนอาชีวศึกษาเป็นโรงเรียนแรกที่เปิดสอนหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการคือโรงเรียนบวรศึกษาพาณิชย์เมื่อวันที่ 6 กรกฎาคมพ.ศ. 2503 และเริ่มมีโรงเรียนอาชีวศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรกระทรวงมากขึ้นเป็นลำดับ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545 : 60 - 62) ในปีการศึกษา 2553มีโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เปิดสอน

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพและระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงจำนวน421โรงซึ่งเป็นโรงเรียนที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานครจำนวน85 โรง(สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน . 2554) [online]

2.3.2 ข้อมูลพื้นฐาน

ปัจจุบันโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนนั้นเป็นสถานศึกษาที่เปิดดำเนินการโดยเอกชนทั้งส่วนบุคคลนิติบุคคลและสมาคมการกุศลมีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษาด้านการอาชีพเพื่อพัฒนาบุคลากรด้านแรงงานเป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐในการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 เปิดโอกาสให้บุคคลได้เรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตโดยอาศัยรูปแบบต่างๆทั้งการศึกษาในระบบโรงเรียนนอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัยจากการเรียนรู้ตลอดชีวิตและวิถีชีวิตรัฐส่งเสริมให้เอกชนเปิดโรงเรียนเพื่อสอนวิชาอาชีพควบคู่กับการสอนวิชาสามัญในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ใช้เวลาในการศึกษา 3 ปีโดยรับนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เข้าศึกษาและประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ใช้เวลาในการศึกษา 2-3 ปีโดยรับนักศึกษาที่จบในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เข้าศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2547 :5)โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในประเทศไทยมีสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้กำกับดูแลโรงเรียนเอกชนแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะคือ

1. โรงเรียนที่จัดการศึกษาในระบบโรงเรียน
2. โรงเรียนที่จัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน
3. โรงเรียนที่จัดการศึกษาให้แก่บุคคลที่มีลักษณะพิเศษและการศึกษาสงเคราะห์พระราช

บัญญัติโรงเรียนเอกชนพ.ศ.2550 (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน.2551 : 30)ในปัจจุบันโรงเรียนเอกชนทั้งหมดมีทั้งในและนอกระบบโรงเรียนรวมถึงการศึกษาพิเศษและการศึกษาสงเคราะห์ทั่วประเทศไทยโรงเรียนในระบบประเภทอาชีวศึกษาเอกชนถือเป็นโรงเรียนที่ให้การบริการที่มีบทบาททั้งทางด้านธุรกิจและทางการศึกษา

การจัดการอาชีวศึกษาในปัจจุบันหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบคือสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา (สอศ. หรือกรมอาชีวศึกษาเดิม) ซึ่งมีสถานศึกษาในสังกัดทั่วประเทศจำนวน 404 แห่งจำนวนนักศึกษาในระบบประมาณ 568,581 คนและสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) ซึ่งมีสถานศึกษาในสังกัดทั่วประเทศจำนวน 404 แห่ง เช่นเดียวกันและจำนวนนักศึกษาในระบบประมาณ 380,767 คนรวมทั้งสองหน่วยงานนี้มีสถานศึกษาจำนวน 808 แห่งจำนวนนักศึกษาทั้งสิ้น 949,348 คนในขณะที่จำนวนสถานศึกษาสายสามัญในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของทั้งภาครัฐและเอกชนมีสถานศึกษาในสังกัดจำนวน 2,803 แห่งจำนวนนักเรียนในระบบประมาณ 1,006,544 คนและสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาของทั้งภาครัฐและเอกชนจำนวน 139 แห่งมีนักศึกษาในระบบจำนวน 1,895,687 คน (สำนักงานบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2549) คิดเป็นสัดส่วนสายสามัญ:อาชีวศึกษา เป็นประมาณ 70:30 ส่วนในประเทศที่พัฒนาแล้วมีสัดส่วนกลับกันประมาณ 30:70 ทำให้กระทรวงศึกษาธิการกำหนดนโยบายให้ผู้เรียนสายสามัญ:อาชีวศึกษาเป็น 50:50 เมื่อสิ้นปีพ.ศ. 2551 และเป็น 30:70 ในที่สุด(ทรงสวัสดิ์ทิพย์คงคา. 2549 : 22)

2.4 จรรยาบรรณและจริยธรรมของครู

2.4.1 ความหมายของจรรยาบรรณวิชาชีพ

คำว่าวิชาชีพเป็นคำที่แปลมาจากศัพท์ภาษาอังกฤษคือคำว่า Profession ซึ่งหมายถึงอาชีพที่ได้รับค่าตอบแทนโดยเฉพาะอย่างยิ่งจะต้องเป็นอาชีพที่ต้องการการศึกษาและการฝึกอบรมในระดับสูง (ส. เสถบุตร. 2536) นอกจากนี้วิชาชีพตามความหมายที่ปรากฏในเอกสารมาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษาหมายถึงอาชีพที่ให้บริการแก่สาธารณชนที่ต้องอาศัยความรู้ความชำนาญเฉพาะไม่ซ้ำซ้อนกับอาชีพอื่นและมีมาตรฐานในการประกอบอาชีพโดยผู้ประกอบอาชีพต้องฝึกอบรมทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติอย่างเพียงพอก่อนที่จะประกอบอาชีพส่วนคำว่าอาชีพจะมีความหมายเพียงกิจกรรมที่ต้องทำให้สำเร็จโดยมุ่งหวังค่าตอบแทนเพื่อการดำรงชีพซึ่งความเป็นวิชาชีพหรือวิทยานियมนั้นเป็นสิ่งที่บุคคลถือว่าเป็นองค์ความรู้หรือความรู้รอบรู้ของบุคคลที่เกี่ยวกับอาชีพนั้นและยึดถือว่ามีค่าสมควรที่สาธารณชนจะยอมรับสภาพของอาชีพนั้นดังนั้นคำว่าจรรยาบรรณวิชาชีพจึงเป็นคำที่นำมาใช้เพื่อเป็นข้อบังคับให้บุคคลในวิชาชีพหนึ่งพึงประพฤติปฏิบัติตามโดยนำความหมายของคำว่า จริย ซึ่งแปลว่าการประพฤติดีและความหมายของคำว่าบรรณคือข้อความที่เขียนเป็นลายลักษณ์อักษรบันทึกที่กำหนดไว้มาใช้เพื่อสร้างบรรทัดฐานของวิชาชีพนั้นๆ

จรรยาบรรณเป็นคำผสมระหว่างคำ สองคำ คือคำว่า จรรยา กับบรรณ คำว่า จรยามีความหมายเช่นเดียวกับ จริย ซึ่งหมายถึง กริยาที่ควรปฏิบัติ หรือพึงปฏิบัติ หรือว่าสิ่งที่ต้องปฏิบัติ ในสาขาอาชีพต่างๆ นิยมใช้คำว่า จรรยา ซึ่งแปลว่า กริยาที่ควรปฏิบัติในหมู่คณะ ส่วนคำว่า บรรณ นั้นแปลว่า หนังสือ เมื่อรวมกันเป็นคำว่า จรรยาบรรณ จึงหมายถึง ความประพฤติที่ผู้ประกอบวิชาชีพต่างๆ กำหนดขึ้นเพื่อรักษาชื่อเสียงเกียรติคุณของวิชาชีพนั้นๆ

ฉะนั้นจรรยาบรรณจึงเป็น ข้อกำหนดหรือกฎเกณฑ์เกี่ยวกับความประพฤติหรือการปฏิบัติตนของผู้ประกอบวิชาชีพสาขาต่างๆ โดยกำหนดเป็นลายลักษณ์อักษรที่ชัดเจน เป็นกฎที่ทุกคนต้องปฏิบัติตาม หากใครหรือบุคคลใดไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนก็就会被สังคมต่อต้านขัดขวาง อันเป็นการลงโทษทางสังคมและเมื่อผู้ประกอบวิชาชีพคนใดผิดจรรยาบรรณ จึงต้องถูกลงโทษตามกฎหมาย

ราชบัณฑิตยสถาน (2525 : 215) ให้ความหมายว่าจรรยาบรรณคือประมวล ความประพฤติที่ผู้ประกอบอาชีพการงานแต่ละอย่างกำหนดขึ้นเพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณชื่อเสียง และฐานะของสมาชิกอาจเขียนเป็นลายลักษณ์อักษรหรือไม่ก็ได้

สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2539 : 34) ว่าจรรยาบรรณเป็นบรรทัดฐานของพฤติกรรมที่เป็นลายลักษณ์อักษรที่สมาชิกขององค์กรหรือวงการอาชีพเดียวกันพึงปฏิบัติตามในวงการสมาคม วิชาชีพของประเทศที่เจริญแล้วเช่นในสหรัฐอเมริกาอังกฤษออสเตรเลียฝรั่งเศสสวีเดนและแคนาดาแต่ละแห่งจะกำหนดจรรยาบรรณทางวิชาชีพของตนใช้บังคับกำกับผู้ที่ประกอบอาชีพในสาขาวิชานั้นๆ ส่วนใหญ่จรรยาบรรณทางวิชาชีพของวงการวิชาการในแต่ละสาขาวิชาจะมีเนื้อหาหรือบรรทัดฐานของพฤติกรรมในการศึกษาวิจัยหรือประกอบอาชีพที่คล้ายคลึงกันหรือแทบจะเหมือนกันก็ได้

สมภพ ชีวรัฐพัฒน์ (2539 : 288) ว่าจรรยาบรรณคือข้อกำหนดหรือระเบียบข้อบังคับสำหรับบุคคลในคือคุณธรรมแต่ละอาชีพพึงปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัดเพื่อชื่อเสียงเกียรติคุณและคุณธรรมของสมาชิกและของสถาบันแห่งอาชีพนั้นๆ เพื่อประโยชน์แก่ตนเองและสังคม

พิบูลย์ กระแสสุข (2542 : 25) ได้ให้ความหมายจรรยาบรรณหมายถึงข้อบัญญัติกฎระเบียบ ข้อบังคับแนวทางการปฏิบัติที่จำเป็นในการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพเพื่อความสำเร็จและความก้าวหน้าในวิชาชีพนั้นๆ ดังนั้นเมื่อพิจารณาเฉพาะจรรยาบรรณครูจึงหมายถึงประมวลความประพฤติหรือกริยาอาการที่ผู้ประกอบวิชาชีพครูควรประพฤติปฏิบัติเพื่อรักษาส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียงและฐานะของความเป็นครูความสำคัญของจรรยาบรรณจรรยาบรรณมีความสำคัญอย่างมากต่อการประกอบอาชีพทุกชนิดเพราะจรรยาบรรณจะช่วยควบคุมพฤติกรรมของสมาชิกหรือผู้ประกอบการแต่ละคนในกลุ่มให้เป็นไปโดยถูกต้องรวมทั้งทำให้กลุ่มมีความสมัคปรองสามัคคีและปฏิบัติงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพนอกจากนั้นจรรยาบรรณยังช่วยให้การบริการต่อผู้อื่นของผู้ปฏิบัติการหรือกลุ่มผู้ประกอบการเป็นไปอย่างมีคุณธรรมไม่มีการเอาเปรียบซึ่งกันและกัน จรรยาบรรณเป็นสิ่งที่ผู้ประกอบอาชีพทุกอาชีพต้องมีและเป็นสิ่งตั้งามถูกต้องตามสังคมนิยมกันซึ่งสรุปได้ดังนี้

1.1 จรรยาบรรณช่วยควบคุมมาตรฐานรับประกันคุณภาพและปริมาณที่ถูกต้องในการประกอบอาชีพในการผลิตการค้า

1.2 จรรยาบรรณช่วยควบคุมจริยธรรมของผู้ประกอบอาชีพและผู้ผลิต

1.3 จรรยาบรรณช่วยส่งเสริมมาตรฐานคุณภาพและปริมาณที่ดี

1.4 จรรยาบรรณช่วยส่งเสริมจริยธรรมของผู้ประกอบอาชีพและผู้ผลิต

1.5 จรรยาบรรณช่วยลดปัญหาอาชญากรรมลดปัญหาการคดโกงฉ้อฉลเอาเปรียบลดการปลอมปนเห็นแก่ตัวและเห็นแก่ได้ตลอดจนความมั่งงายความใจแคบไม่ยอมเสียสละ ฯลฯ

1.6 จรรยาบรรณช่วยเน้นให้ชัดเจนยิ่งขึ้นในภาพพจน์ที่ดีของผู้มีจรรยาบรรณ

1.7 จรรยาบรรณช่วยพิทักษ์สิทธิตามกฎหมายสำหรับผู้ประกอบอาชีพให้เป็นอย่างถูกต้องตามค่านองคลองธรรม

พรนพ พุกกะพันธ์ (2543 : 243) กล่าวว่าจรรยาบรรณหมายถึงประมวลความประพฤติ ที่ผู้ประกอบวิชาชีพแต่ละวิชาชีพกำหนดขึ้นเพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณชื่อเสียงและฐานะของสมาชิกและวงการวิชาชีพนั้นๆซึ่งอาจจะเขียนขึ้นเป็นลายลักษณ์อักษรหรือไม่ก็ได้บางคนเรียกจรรยาบรรณว่าจรรยาวิชาชีพ

สุภาพร พิศาลบุตร (2544 : 320) ว่าจรรยาบรรณหมายถึงกรอบข้อยึดถือหรือ ข้อบังคับอันเป็นความประพฤติที่ดีที่มีต่ออาชีพหนึ่งๆโดยกล่าวถึงสิ่งที่พึงปฏิบัติและในสิ่งที่ไม่พึงปฏิบัติในสาขาวิชานั้นๆ

ศิริมา จังพนาสิน(2548 :25) ว่า จรรยาบรรณครู หมายถึง ระเบียบ ข้อบังคับที่บุคคลในอาชีพครูพึงปฏิบัติอย่างเคร่งครัด เพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณชื่อเสียง โดยสมาชิกเป็นผู้กำหนดและยึดถือปฏิบัติร่วมกัน

สมคิด บางโม (2549: 35) ว่าจรรยาบรรณหมายถึงข้อกำหนดเกี่ยวกับการประพฤติปฏิบัติที่เป็นลายลักษณ์อักษรขององค์กรวิชาชีพที่กำหนดให้สมาชิกแขนงวิชาชีพนั้นๆประพฤติปฏิบัติเพื่อรักษาและส่งเสริมชื่อเสียงเกียรติคุณและฐานะของสมาชิกและของวิชาชีพนั้นๆซึ่งแตกต่างกับจริยธรรมซึ่งเป็นคุณธรรมสำหรับประพฤติปฏิบัติที่ตั้งามสำหรับทุกคนทุกอาชีพเป็นที่รับรู้ทั่วไปหรือเป็นสิ่งที่สังคมคาดหวังโดยไม่มีการเขียนเป็นลายลักษณ์อักษรก็ได้ดังนั้นจรรยาบรรณจึงเป็นส่วนหนึ่งของจริยธรรม

ผกา สัตยธรรม (2550 : 43) กล่าวว่า จรรยาบรรณครู หมายถึง การกำหนดข้อปฏิบัติ หรือ คุณธรรมเพื่อใช้เป็นหลักปฏิบัติในวิชาชีพครูของผู้ที่เป็นครู เพื่อให้เกิดความพอใจทั้งแก่ผู้กำหนดเอง คือครู และผู้ที่เกี่ยวข้องด้วย คือศิษย์ โดยมีหลักการที่ถูกต้องเหมาะสม เมื่อปฏิบัติแล้วทำให้เกิดความพอใจ ความสำเร็จ ความเจริญก้าวหน้า ทั้งแก่ครูผู้สอน และยังก่อผลดีแก่ศิษย์เองอันจะก่อให้เกิดผลดี แก่ตัวครูเอง ลูกศิษย์และส่วนรวม คือสังคมประเทศชาติอีกด้วย

ประทีป มากมิตร (2551 : 59)กล่าวว่า จรรยาบรรณ หมายถึง ประมวลความประพฤติของ วิชาชีพการงาน

อรกัญญา สันติมิตร (2553 : 15)จรรยาบรรณครู หมายถึง ข้อกำหนดในการสร้างจิตสำนึกที่ ดีเพื่อเป็นแนวทางให้ผู้ประกอบอาชีพครูทุกคนประพฤติปฏิบัติไปในทางเดียวกัน เพื่อดำรงไว้ซึ่งเกียรติ และศักดิ์ของความเป็นครู

สรุปได้ว่าจรรยาบรรณหมายถึงประมวลความประพฤติที่ผู้ประกอบอาชีพการงานแต่ ละอย่างกำหนดขึ้นเพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณชื่อเสียงและฐานะของสมาชิกอาจเป็นลายลักษณ์อักษรหรือไม่ก็ได้

2.4.1.1 ความหมายของจริยธรรมของครู

ราชบัณฑิตสถาน พ.ศ.2525 (2525:214) ได้ให้ความหมายของจริยธรรมไว้ว่า จริยธรรม หมายถึง ธรรมที่เป็นข้อประพฤติ ศิลธรรม

เฟื่องฟ้า สว่าง (2542 : 53) กล่าวว่า จริยธรรมเป็นข้อประพฤติชอบ ทั้งต่อตนเองต่อผู้อื่น และต่อสังคม อันเป็นผลให้เกิดความสงบสุข ความเจริญรุ่งเรืองในสังคม

อรุณศรี ศาสตราณิติ (2543:13) กล่าวว่า จริยธรรมคือความประพฤติ การปฏิบัติ และ ความคิดที่สังคมให้คุณค่าว่าถูกต้องดีงาม

ทิตนา แคมมณี (2545: 2) กล่าวว่าจริยธรรม หมายถึง การแสดงออกทางการประพฤติ ปฏิบัติ ซึ่งสะท้อนคุณธรรมภายในให้เห็นเป็นรูปธรรม

วิชัย บุตรโท (2552:26)จริยธรรม หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดในการประพฤติดี การปฏิบัติ ชอบ ทั้งกาย วาจา ใจ เพื่อประโยชน์ต่อตนเอง ผู้อื่นและสังคม

Kohlberg (อ้างใน วิชัย บุตรโท. 2552 : 25)กล่าวว่า จริยธรรม หมายถึงเป็นลักษณะของ ความรู้รับผิดชอบ ชั่วดีเป็นเกณฑ์มาตรฐานของความประพฤติปฏิบัติในสังคม ซึ่งบุคคลจะพัฒนาขึ้น จนกระทั่งมีพฤติกรรมเป็นของตนเอง สังคมจะเป็นผู้ตัดสินผลของการกระทำพฤติกรรม อันจะเป็น เครื่องมือตัดสินว่าการกระทำนั้นถูกหรือผิด

Piaget (อ้างใน วิชัย บุตรโท. 2552 : 25)กล่าวเน้นว่า จริยธรรมเป็นสิ่งที่มีมนุษย์แสวงหามา จากตำราต่างๆและตั้งขึ้น เพื่อเป็นแนวทางของสังคมหรือพฤติกรรมระหว่างบุคคล

จากที่กล่าวมาสามารถสรุปได้ว่า จริยธรรมของครู หมายถึง คุณสมบัติทางความประพฤติ ที่ สังคมมุ่งหวังให้ครูนั้นประพฤติมีความถูกต้องในความประพฤติ เป็นหน้าที่ที่ครูพึงประพฤติปฏิบัติต่อ ตนเอง ต่อผู้อื่น และต่อสังคมทั้งนี้เพื่อก่อให้เกิดความเจริญรุ่งเรืองขึ้นในสังคม

2.4.2 ความสำคัญและประโยชน์ของจรรยาบรรณ

พระราชดำรัส ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของมหาวิทยาลัยมหิดลพ.ศ. 2540 ความว่า จรรยาบรรณนั้นจะบัญญัติเป็นลายลักษณ์อักษรหรือไม่ก็ตาม แต่ก็เป็นที่ยึดถือกันว่าเป็นความดีงามที่คนในอาชีพนั้นพึงประพฤติปฏิบัติ หากผู้ใดล่วงละเมิด ก็อาจก่อให้เกิดความเสียหาย ทั้งแก่บุคคล หมู่คณะและส่วนรวมได้ เหตุนี้ผู้ปฏิบัติงานในทุกสาขาอาชีพ นอกจากจะต้องมีความรู้ในสาขาของตนอย่างลึกซึ้งชัดเจน และศึกษาให้ก้าวหน้าอยู่เสมอแล้ว ยังจะต้องยึดมั่นในจรรยาบรรณในวิชาชีพของตน ทั้งข้อที่ควรปฏิบัติและไม่พึงปฏิบัติอย่างเคร่งครัดด้วย จึงจะสามารถประพฤติตนปฏิบัติงานให้ประสบความสำเร็จ ได้รับความเชื่อถือ ยกย่องในเกียรติ ศักดิ์ศรี และความสามารถด้วยประการทั้งปวง

ได้มีนักวิชาการให้ความหมายเกี่ยวกับความสำคัญของจรรยาบรรณไว้ดังนี้

พิชัย ไชยสงคราม (2542 : 121) กล่าวถึงความสำคัญของจรรยาบรรณไว้ดังนี้

1. ช่วยควบคุมมาตรฐานรับประกันคุณภาพและปริมาณที่ถูกต้องในการประกอบอาชีพในการผลิตและการค้า
2. ช่วยควบคุมจริยธรรมของผู้ประกอบอาชีพและผู้ผลิตผู้ค้าเช่นมีความซื่อสัตย์สุจริตและยุติธรรม
3. ช่วยส่งเสริมมาตรฐานคุณภาพและปริมาณที่ดีมีคุณค่าและเผยแพร่ให้รู้จักเป็นที่นิยมเชื่อถือได้
4. ช่วยส่งเสริมจริยธรรมของผู้ประกอบอาชีพและผู้ผลิตเช่นให้มีเมตตาหิริโอดตปละ
5. ช่วยลดปัญหาอาชญากรรมลดปัญหาการคดโกงฉ้อฉลเอาเปรียบเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน ฯลฯ
6. ช่วยให้เห็นเด่นชัดยิ่งขึ้นในภาพพจน์ที่ดีของผู้มีจริยธรรมเช่นในการเสียสละการเห็นประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตนมีความรับผิดชอบในหน้าที่การงานและอาชีพ
7. ช่วยทำหน้าที่พิทักษ์รักษาสีทิตตามกฎหมายสำหรับผู้ประกอบอาชีพให้เป็นไปอย่างถูกต้องและยุติธรรม

คำหามาน คนไค (2542 : 92) ให้ความสำคัญว่าจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพได้แก่การปฏิบัติตามจรรยาบรรณครูผู้ใดประพฤติปฏิบัติตนตามหลักดังกล่าวย่อมได้ชื่อว่าประพฤติตนดีครูผู้ประพฤติปฏิบัติตนดีนอกจากจะส่งผลดีในด้านการเป็นแบบอย่างแก่ผู้เรียนแล้วยังสร้างความนิยมและความเชื่อถือแก่ผู้พบเห็นหรือคบหาสมาคมด้วยโดยเฉพาะการสร้าง ความเชื่อถือและศรัทธาจากประชาชนในชุมชนของสถานศึกษาซึ่งจะส่งผลให้ชุมชนสนับสนุนส่งเสริมและช่วยเหลือสถานศึกษามากขึ้น

พิภพ ชังเงิน (2545 : 15) ได้สรุปความสำคัญของจรรยาบรรณดังนี้คือ

1. เพื่อส่งเสริมให้ผู้ประกอบอาชีพแต่ละประเภทประพฤติปฏิบัติตนถูกต้องเหมาะสมที่แต่ละอาชีพได้วางหลักไว้ให้เป็นจรรยาบรรณถ้ากระทำผิดย่อมมีความผิด
2. ช่วยควบคุมและส่งเสริมให้ผู้ประกอบการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพมีความสำนึกในหน้าที่และมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ตนทำ
3. ส่งเสริมและช่วยควบคุมการผลิตการปฏิบัติงานให้มีปริมาณและคุณภาพที่เชื่อถือได้มีบริการที่ดีและปลอดภัย

4. ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการมีความซื่อสัตย์มีความยุติธรรมไม่ทุจริตต่อหน้าที่สามัคคี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่

5. ส่งเสริมให้ผู้ประกอบอาชีพต่างๆมีความสำนึกว่าการประกอบอาชีพที่ไม่เห็นแก่ตัวไม่เอาเปรียบผู้บริโภครวมไปตรงมาเป็นกุศลสังคมยกย่อง

6. จรรยาบรรณช่วยพิทักษ์สิทธิ์และหน้าที่ของผู้ประกอบอาชีพนั้นๆตามกฎหมาย
สรุปความสำคัญของจรรยาบรรณคือกาสร้างคุณธรรมถึงความสำคัญเพื่อเป็นแนวทางแก่สมาชิกในองค์กรได้ใช้เป็นแบบอย่างในการประพฤติตนอยู่ในแนวทางที่ติงามและปฏิบัติหน้าที่การงานของตนอย่างมีประสิทธิภาพ

2.4.3 แนวปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู

จากคำชี้แจงดังกล่าวจะเป็นสาระสำคัญที่ครูสภาได้แสดงเจตนาที่ชัดเจนในความพยายามเป็นองค์กรวิชาชีพครูโดยมุ่งมั่นให้ครูมีจรรยาบรรณใช้จรรยาบรรณเป็นข้อกำหนดแนวทางในการปฏิบัติตนเพื่อให้ครูมีคุณภาพเป็นที่พึงพอใจของสังคมและได้เสนอวิธีการพัฒนาจรรยาบรรณของครูทั้งในส่วนบุคคลและแก่ผู้บริหารไว้เป็นแนวทางสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2540 : 1 – 20) ได้อธิบายความเพิ่มเติมในบทบัญญัติเกี่ยวกับจรรยาบรรณครูตามระเบียบคุรุสภาว่าด้วยจรรยาบรรณครูพ.ศ. 2539 โดยมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

จรรยาบรรณข้อที่ 1. รักและเมตตาศิษย์เอาใจใส่ช่วยเหลือส่งเสริมให้กำลังใจในการศึกษาเล่าเรียนแก่ศิษย์โดยเสมอหน้า

การแสดงออกของบุคคลในทางที่ดีเป็นผลมาจากภาวะจิตใจที่ติงามและความเชื่อถือที่ถูกต้อง ของบุคคลที่มีความรักและเมตตาอย่างอมแสดงออกด้วยความปรารถนาในอันที่จะก่อให้เกิดผลดีต่อบุคคลอื่นมีความสุขพอใจตรงถึงผลแล้วจึงแสดงออกอย่างจริงจังครูจึงมีความรักและความเมตตา ศิษย์อยู่เสมอซึ่งจะเป็นผลให้พฤติกรรมที่ครูแสดงออกต่อศิษย์เป็นไปในทางสุภาพเอื้ออาทร ส่งผลดีต่อศิษย์ขึ้นทุกๆด้าน ครูต้องรักและเมตตาศิษย์โดยให้ความเอาใจใส่ช่วยเหลือส่งเสริมให้กำลังใจในการศึกษาเล่าเรียนแก่ศิษย์อย่างจริงจังสอดคล้องกับการเคารพการยอมรับการเห็นอกเห็นใจ เชื่อถือชื่นชมได้รวมทั้งเป็นผลไปสู่การพัฒนารอบด้านอย่างเท่าเทียมกัน

จรรยาบรรณข้อที่ 2. อบรมสั่งสอนฝึกฝนสร้างเสริมความรู้ทักษะและนิสัยที่ถูกต้องติงามแก่ศิษย์อย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ

ครูที่ดีต้องมีความมุ่งมั่นในการพัฒนาศิษย์ให้เจริญได้อย่างเต็มศักยภาพและถือว่าความรับผิดชอบ ของตนจะสมบูรณ์ก็ต่อเมื่อศิษย์ได้แสดงออกซึ่งผลแห่งการพัฒนานั้นแล้วครูจึงต้องเรียนรู้เกี่ยวกับศักยภาพของศิษย์แต่ละคนและทุกคนเลือกกิจกรรมการเรียนที่หลากหลายเหมาะสมสอดคล้องกับการพัฒนาตามศักยภาพนั้นๆดำเนินการให้ศิษย์ได้ลงมือทำกิจกรรมการเรียนจนเกิดผลอย่างแจ่มชัดและยังกระตุ้นยั่วยุให้ศิษย์ทุกคนได้ทำกิจกรรมต่อเนื่องเพื่อความเจริญงอกงาม อย่างไม่มีที่สิ้นสุดครูต้องอบรมสั่งสอนฝึกฝนสร้างเสริมความรู้ทักษะและนิสัยที่ถูกต้องติงามให้เกิดแก่ศิษย์อย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจหมายถึงการดำเนินงานตั้งแต่การเลือกกำหนดกิจกรรมการเรียนที่มุ่งผลต่อการพัฒนาในตัวศิษย์อย่างแท้จริงการจัดให้ศิษย์มีความรับผิดชอบและเป็นเจ้าของการเรียนรู้ตลอดจนการประเมินร่วมกับศิษย์ในผลของการเรียนรู้ภายหลังบทเรียนต่างๆด้วยความปรารถนาที่จะให้ศิษย์แต่ละคนและทุกคนพัฒนาได้อย่างเต็มศักยภาพและตลอดไป

จรรยาบรรณข้อที่ 3. ครูต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ทั้งกายวาจา และจิตใจ

การเรียนรู้ในด้านค่านิยมและจริยธรรมจำเป็นต้องมีแบบที่ดีเพื่อให้ผู้เรียนยึดถือและนำไป ปฏิบัติตามครูที่ดีจึงต้องถ่ายทอดค่านิยมและจริยธรรมด้วยการแสดงตนเป็นตัวอย่างเสมอการแสดงตน เป็นตัวอย่างนี้ถือว่าครูเป็นผู้นำในการพัฒนาศิษย์อย่างแท้จริงการประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี หมายถึงการแสดงออกอย่างสม่ำเสมอของครูที่ศิษย์สามารถรับรู้ได้เองและการแสดงที่เป็นไปตาม มาตรฐานแห่งพฤติกรรมระดับสูงตามค่านิยมคุณธรรมและวัฒนธรรมอันดีงาม

จรรยาบรรณข้อที่ 4. ครูต้องไม่กระทำตนเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญทางกาย สติปัญญา จิตใจอารมณ์และสังคมของศิษย์

การแสดงออกของครูใดๆก็ตามย่อมมีผลในทางบวกหรือลบต่อความเจริญเติบโตของศิษย์ เมื่อครูเป็นผู้รับผิดชอบโดยตรงต่อการพัฒนาทุกๆด้านของศิษย์จึงต้องพิจารณาเลือกต่อเฉพาะการ แสดงที่มีผลบวกพึงระวังและเว้นการแสดงใดๆที่นำไปสู่การชะลอหรือขัดขวางความก้าวหน้าของศิษย์ ทุกๆด้านการไม่กระทำตนเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญทางกาย สติปัญญา จิตใจอารมณ์และสังคมของ ศิษย์หมายถึงการตอบสนองต่อศิษย์ในการลงโทษหรือให้รางวัลหรือการกระทำอื่นใดที่นำไปสู่การลด พฤติกรรมที่พึงปรารถนาและการเพิ่มพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนา

จรรยาบรรณข้อที่ 5. ครูต้องไม่แสวงหาประโยชน์อันเป็นอามิสสินจ้างจากศิษย์ในการปฏิบัติ หน้าที่ตามปกติและไม่ใช้ศิษย์ในการกระทำใดๆอันเป็นการหาผลประโยชน์ให้แก่ตนโดย มิชอบ

การใช้ตำแหน่งหน้าที่ในวิชาชีพแสวงหาประโยชน์ตนโดยมิชอบย่อมทำให้เกิดความลำเอียง ในการปฏิบัติหน้าที่สร้างความไม่เสมอภาคนำไปสู่ความเสื่อมศรัทธาในบุคคลและวิชาชีพนั้นดังนั้นครูจึง ต้องไม่แสวงหาประโยชน์อันมิควรจากศิษย์หรือใช้ศิษย์ไปแสวงหาประโยชน์ให้แก่ตนโดยมิชอบการไม่ แสวงหาประโยชน์อันเป็นอามิสสินจ้างจากศิษย์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติและไม่ใช้ศิษย์กระทำการ ใดๆที่ได้มาซึ่งผลตอบแทนเกินสิทธิที่พึงมีพึงได้จากปฏิบัติหน้าที่ในความรับผิดชอบตามปกติ

จรรยาบรรณข้อที่ 6. ครูย่อมพัฒนาตนเองทั้งในด้านวิชาชีพด้านบุคลิกภาพและวิสัยทัศน์ให้ ทันทต่อการพัฒนาทางวิชาการเศรษฐกิจสังคมและการเมืองอยู่เสมอสังคมและวิทยาการมีการพัฒนา และเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอดังนั้นครูในฐานะผู้พัฒนาทรัพยากรมนุษย์จึงต้องพัฒนาตนเองให้ทันต่อการ เปลี่ยนแปลงและแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงในอนาคต

การพัฒนาตนเองในด้านวิชาชีพด้านบุคลิกภาพและวิสัยทัศน์ให้ทันต่อการพัฒนาทาง วิชาการเศรษฐกิจสังคมและการเมืองอยู่เสมอหมายถึงการใฝ่รู้ศึกษาค้นคว้าริเริ่มสร้างสรรค์ความรู้ ใหม่ให้ทันสมัยทันเหตุการณ์และทันต่อการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านเศรษฐกิจสังคมการเมืองและ เทคโนโลยีสามารถพัฒนาบุคลิกภาพและวิสัยทัศน์

จรรยาบรรณข้อที่ 7. ครูย่อมรักและศรัทธาในวิชาชีพครูและเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กร วิชาชีพครู

ความรักและเชื่อมั่นในอาชีพของตนย่อมทำให้ทำงานอย่างมีความสุขและมุ่งมั่นอันจะส่งผล ให้อาชีพนั้นเจริญรุ่งเรืองและมั่นคงดังนั้นครูย่อมรักและศรัทธาในอาชีพครูและเป็นสมาชิกที่ดีของ องค์กรวิชาชีพครูด้วยความเต็มใจ ความรักและศรัทธาในวิชาชีพครูและเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กร วิชาชีพครูหมายถึงการแสดงออกด้วยความชื่นชมและเชื่อมั่นในอาชีพครูด้วยตระหนักว่าอาชีพนี้เป็น

อาชีพที่มีเกียรติมีความสำคัญและจำเป็นต่อสังคมครูพึงปฏิบัติงานด้วยความเต็มใจและภูมิใจรวมทั้งปกป้องเกียรติภูมิของอาชีพครูเข้าร่วมกิจกรรมและสนับสนุนองค์กรวิชาชีพครู

จรรยาบรรณข้อที่ 8. ครูพึงช่วยเหลือเกื้อกูลครูและชุมชนในทางสร้างสรรค์

สมาชิกของสังคมใดพึงผนึกกำลังกันพัฒนาสังคมและเกื้อกูลสังคมนอบข้างในวงการวิชาชีพครูผู้ประกอบอาชีพครูพึงร่วมมือและช่วยเหลือเกื้อกูลกันด้วยความเต็มใจอันจะยังผลให้เกิดพลังและศักยภาพในการพัฒนาวิชาชีพครูและการพัฒนาสังคมการช่วยเหลือเกื้อกูลครูและชุมชนในทางสร้างสรรค์หมายถึงการให้ความร่วมมือแนะนำปรึกษาช่วยเหลือแก่เพื่อนครูทั้งเรื่องส่วนตัวครอบครัวและการทำงานตามโอกาสอย่างเหมาะสมรวมทั้งเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชนโดยให้คำปรึกษาแนะนำแนวทางวิธีการปฏิบัติตนปฏิบัติงานเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน

จรรยาบรรณข้อที่ 9. ครูพึงประพฤติปฏิบัติตนเป็นผู้นำในการอนุรักษ์และพัฒนาภูมิปัญญาและวัฒนธรรมไทย

หน้าที่สำคัญประการหนึ่งของการศึกษาคือการพัฒนาคนให้มีภูมิปัญญาและรู้จักการเลือกวิธีการดำเนินชีวิตที่ดีงามในฐานะที่ครูเป็นบุคลากรสำคัญทางการศึกษาครูจึงควรเป็นผู้นำในการอนุรักษ์และพัฒนาภูมิปัญญาและวัฒนธรรมไทยการเป็นผู้นำในการอนุรักษ์และพัฒนาภูมิปัญญาและวัฒนธรรมไทยหมายถึงการริเริ่มดำเนินกิจกรรมสนับสนุนส่งเสริมภูมิปัญญาและวัฒนธรรมไทยโดยรวบรวมข้อมูลศึกษาวิเคราะห์เลือกสรรปฏิบัติตนและเผยแพร่ศิลปะประเพณีดนตรีกีฬาการละเล่นอาหารเครื่องแต่งกาย ฯลฯ เพื่อใช้ในการเรียนการสอนการดำรงชีวิตและสังคม (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. 2543:1-20)

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.5.1 งานวิจัยในประเทศ

ศิริมา จังพนาสิน (2548 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาจรรยาบรรณครูโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานคร พบว่ามีการมีจรรยาบรรณครูอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามระเบียบคุรุสภาว่าด้วยจรรยาบรรณครูรายข้อพบว่าการพัฒนาอยู่ในระดับมากที่สุด 2 ด้าน คือ ด้านครูต้องอบรม สั่งสอน ฝึกฝน สร้างเสริมความรู้ ทักษะและนิสัยที่ถูกต้องดีงามให้แก่ศิษย์อย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ และด้านครูต้องไม่กระทำตนเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญทางกายสติปัญญา จิตใจ อารมณ์ และสังคมของศิษย์ และยังพบว่าผู้บริหารโรงเรียนเอกชนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ขนาดเล็ก มีการพัฒนาจรรยาบรรณครู ทั้งภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เกรียงศักดิ์ ชินกะธรรม (2550:บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การปฏิบัติตามมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. 2548 ของข้าราชการครู สังกัดศูนย์พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาพะลานกองโพน ศูนย์ที่ 16 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่าข้าราชการครูเพศชายมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติตามมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. 2548 ของข้าราชการครู สังกัดศูนย์พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาพะลานกองโพน ศูนย์ที่ 16 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 2 โดยภาพรวมและด้านมาตรฐานการปฏิบัติงานและด้านมาตรฐานการปฏิบัติตนสูงกว่าข้าราชการครูเพศหญิง ส่วน

ด้านมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพข้าราชการครูเพศหญิงมีความคิดเห็นสูงกว่าข้าราชการครูเพศชาย

ข้าราชการครูตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษามีความเห็นต่อการปฏิบัติตามมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. 2548 ของข้าราชการครู สังกัดศูนย์พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาพะลานกองโพน ศูนย์ที่ 16 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหาร เขต 2 โดยภาพรวมและทุกด้านสูงกว่าข้าราชการครูตำแหน่งครูปฏิบัติการสอน ข้าราชการครูมีการปฏิบัติตามมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. 2548 ของข้าราชการครู สังกัดศูนย์พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาพะลานกองโพน ศูนย์ที่ 16 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหาร เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

สุนิสา วราเรื่องฤทธิ์(2551: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การปฏิบัติตามมาตรฐานจรรยาบรรณครูโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ครูโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 ปฏิบัติตามมาตรฐานจรรยาบรรณครูโดยภาพรวม ปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด 2 ด้าน ได้แก่ ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการและจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ ระดับมาก 3 ด้าน ได้แก่ ด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ และด้านจรรยาบรรณต่อสังคมข้อเสนอแนะ คือ ครูควรปฏิบัติตามอยู่ในระเบียบวินัย ให้ความรักต่อศิษย์ โดยเท่าเทียมกัน ช่วยเหลือเกื้อกูลต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพด้วยความเต็มใจ และช่วยเหลือสังคมในทางสร้างสรรค์

อาภัสรา ตียง (2551 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตกรุงเทพตะวันออก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 สรุปได้ดังนี้ ข้าราชการครูมีการปฏิบัติตามจรรยาบรรณครูตามระเบียบคุรุสภาว่าด้วยจรรยาบรรณครูพ.ศ. 2539 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ในทุกข้อ และผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูจำแนกตามเพศระดับการศึกษาและประสบการณ์ในการทำงาน อยู่ในระดับมากที่สุดทั้งหมด

พระมหาณัฐพล ดอนตะโก (2551 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง คุณธรรมของผู้บริหารกับการปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต 1 โดยภาพรวมและแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก มีความสัมพันธ์กันทั้งโดยภาพรวมและรายด้าน ส่วนการปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต 1 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยเฉลี่ยรายด้านสูงสุดสองอันดับแรกคือ ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียนและตัดสินใจปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ โดยคำนึงถึงผลที่จะเกิดแก่ผู้เรียน สำหรับด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุดสองอันดับสุดท้าย คือ รายงานผลการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนได้อย่างมีระบบและปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครูอยู่เสมอ

เอกสารนี้เป็นเอก วิชัย บุตรโท (2552 : บทคัดย่อ) ได้วิจัย เรื่อง การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2546 ว่าด้วย จรรยาบรรณวิชาชีพครูของข้าราชการครูในศูนย์พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาที่ 7 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหาร เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ข้าราชการครูและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่มีตำแหน่งต่างกันมีความ

คิดเห็นต่อการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2546 ว่าด้วยจรรยาบรรณวิชาชีพครูของข้าราชการครูในศูนย์พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาที่ 7 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 2 โดยรวม ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมอาชีพ ด้านจรรยาบรรณต่อสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 ด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ส่วนด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพไม่แตกต่างกัน และภาพรวมรายด้านอยู่ในระดับมาก

พินิจนารถ ลำตวน (2552 : บทคัดย่อ) ได้วิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษาตามการรับรู้ของครูกับความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 ครูโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 1 สรุปผลไว้ดังนี้ ครูโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 1 รับรู้การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับคือด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง ด้านจรรยาบรรณต่อสังคมด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการและด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ ครูโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 1 มีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับคือด้านความมั่นคงปลอดภัยในการปฏิบัติงานด้านความสำเร็จในการทำงานด้านความก้าวหน้าในการปฏิบัติงานด้านความศรัทธาต่อผู้บริหารและผู้ร่วมงานและด้านนโยบายและการบริหารงาน

การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษาตามการรับรู้ของครูมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของครูอยู่ในระดับมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยตัวแปรทั้งสองมีความแปรปรวนร่วมกันประมาณร้อยละ 55 ($R^2 = .55$)

อรกัญญา สันติมิตร (2553 : บทคัดย่อ) ได้วิจัย เรื่อง การปฏิบัติตนของครูชาวต่างประเทศที่เป็นจริงและความคาดหวังของนักเรียนและครูโรงเรียนเอกชน เขตกรุงเทพมหานครผลการวิจัยพบว่า การปฏิบัติตนของครูชาวต่างประเทศที่เป็นจริงและความคาดหวังและความคิดเห็นของครูโดยรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ การเปรียบเทียบการปฏิบัติตนของครูชาวต่างประเทศที่เป็นจริงและความคาดหวังของนักเรียนและครู โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน

दन्य चादिस्री (2554 : บทคัดย่อ) ได้วิจัย เรื่องการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพพ.ศ. 2548 ของครูผู้สอนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรีผลการวิจัยพบว่าการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครูของครูผู้สอนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรีตามความคิดเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งในภาพรวมของจรรยาบรรณของวิชาชีพครูทุกด้านและจำแนกเป็นรายด้านทุกด้านและรายชื่อทุกข้ออยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ดังนี้ด้านจรรยาบรรณต่อสังคมด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการด้านจรรยาบรรณต่อตนเองด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพเมื่อจำแนกตามสถานภาพของการดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Stapp (อ้างใน ขวัญใจ อนุอัน. 2549 : 60-61) ได้ศึกษาถึงลักษณะของครูสอนเด็กฉลาดในรัฐอาร์คันซอส (Arkansas) ได้กลุ่มตัวอย่างจากครูใหญ่ 65 คน ครู 103 คน และนักเรียน 727 คน ทำการศึกษา 15 เขตการศึกษา ใช้สถิติโค-สแควร์ (Chi-Square test) เพื่อเปรียบเทียบการสนองตอบของกลุ่มต่างๆ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พร้อมทั้งการทดสอบค่าที (t-test) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มโดยมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 การวิเคราะห์ข้อมูลได้คุณลักษณะที่สำคัญของครู 10 อันดับ คือ 1.) การเป็นตัวอย่งที่ดี 2.) มีความยืดหยุ่น 3.) มีกระตือรือร้น 4.) สามารถให้นักเรียนใช้ความสามารถพิเศษแสดงออกมา 5.) ทำงานร่วมกับครูอื่นๆ ได้ 6.) สร้างบรรยากาศที่อบอุ่น 7.) รับรู้ความต้องการของนักเรียน 8.) ส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ 9.) มีความยุติธรรมในการตรวจผลงานของนักเรียน 10.) อันดับที่มีความสำคัญน้อย คือ แต่งกายดีดูดีใจ มีความเป็นศิลปิน สร้างสรรค์ สติปัญญาดี ตกแต่งห้องเรียนได้เหมาะสม

Gwin (อ้างใน อภิสร ตี๋อิง. 2551 : 34) ได้ศึกษาบุคลิกภาพที่ดีของครูในโรงเรียนราษฎร์ในเขตรัฐอินดีแอนนาตอนใต้ จำนวน 412 คน โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของเพอร์ดูว์ (Purdue Teacher Opinion) เกี่ยวกับลักษณะความมีจรรยาบรรณของครู พบว่า ครูที่สอนในเขตที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี มีจริยธรรมสูงกว่าครูที่สอนในเขตที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ ครูที่สอนในคณะวิชาที่มีนักเรียนหญิงอยู่เป็นจำนวนมากมีจริยธรรมสูงกว่าครูที่สอนในคณะวิชาที่มีนักเรียนหญิงอยู่เป็นจำนวนมกมีจริยธรรมสูงกว่าครูที่สอนในคณะวิชาที่มีนักเรียนอยู่น้อย และครูหญิงมีจริยธรรมสูงกว่าครูชาย

Calderon (อ้างใน วิชัย บุตรโต. 2552 : 69) เป็นอีกผู้หนึ่งที่ศึกษาเกี่ยวกับคุณลักษณะของครูที่สอนได้ดีเยี่ยมในทัศนะของนักเรียน เพื่อนครู และผู้บริหารโรงเรียนในเขตวิทยาลัยชุมชนลอสแอนเจลิส การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจความคิดเห็น กลุ่มตัวอย่างเลือกจากประชากรในเขตวิทยาลัยชุมชนลอสแอนเจลิส เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับบุคลิกภาพและพฤติกรรมที่สำคัญของครูที่ทำการสอนได้ดีเยี่ยม ผลการศึกษาพบว่า นักเรียน ครู และผู้บริหารโรงเรียนมีความคิดเห็นตรงกัน โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพหรือคุณลักษณะที่ดี 3 ลักษณะ คือ

1. ลักษณะการสอนที่ดี
2. ลักษณะเกี่ยวกับบุคลิกภาพที่ดี
3. ลักษณะที่เกี่ยวกับอาชีพครู

ผลการศึกษาไม่พบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของทั้งสามกลุ่ม แต่กลับพบความคิดเห็นที่ตรงกันของประชาชนทั้งสามกลุ่ม

Agado (อ้างใน ดนัยชาติศรี. 2554 : 62) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาบุคลากรในโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพบริเวณแถบแดนเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในโรงเรียนและใช้การสังเกตโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพแถบพรมแดนทางใต้ของมรัฐเท็กซัสผลการวิจัยพบว่าการพัฒนาบุคลากรในโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพนั้นเป็นไปอย่างมีระบบระเบียบตามลำดับขั้นตอนมีการให้ความสะดวกแก่ในการนำผลที่ได้จากการพัฒนาไปใช้ให้เกิดประโยชน์ระบบสนับสนุนเอื้ออำนวยความสะดวกวิถีไปใช้โดยได้รับความร่วมมือจากผู้ร่วมงานและผู้ในเทศและให้ข้อคิดเห็นว่าควรมี

การศึกษาถึงผลที่ได้รับจากการพัฒนาบุคลากรกลยุทธ์การนำไปใช้ในโรงเรียนรวมทั้งการศึกษาการรับรู้ในความสามารถของนักเรียนจากการนำผลการพัฒนาไปใช้เพื่อผลสำเร็จของนักเรียนด้วย

Thomas and Montgomery (อ้างในดนัยชาติศรี. 2554 : 62) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการเป็นครูที่ดีผลสะท้อนจากการปฏิบัติงานของครูในทัศนะของเด็กนักเรียนเป็นการวิจัยโดยใช้วิธีการสังเกตเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของครูในการจัดการเรียนการสอนและสัมภาษณ์ความคิดเห็นของเด็กเกี่ยวกับคุณลักษณะของครูที่ดีควรมีอะไรบ้างจากการสัมภาษณ์เด็กได้ข้อสรุปว่าครูจะเป็นครูที่ดีต้องมีคุณลักษณะ 4 ประการคือ

1. มีความสุภาพอ่อนโยน
2. ต้องสนใจและเอาใจใส่เด็ก
3. ต้องมีความเข้าใจเด็ก
4. ต้องมีอารมณ์สนุกสนานและรักเด็ก

Joyner (อ้างในดนัยชาติศรี.2554 : 63) ได้ทำการประเมินครูรัฐจอร์เจียในด้านความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับจรรยาบรรณวิชาชีพครูพบว่า

1. ได้อ่านจรรยาบรรณวิชาชีพครูมีกลุ่มตัวอย่าง 55 % เท่านั้นที่เชื่อว่าตนมีความรู้และเข้าใจจรรยาบรรณวิชาชีพครูมีกลุ่มตัวอย่างครูจำนวน 76 % ที่อยากเรียนรู้และทำความเข้าใจในจรรยาบรรณวิชาชีพครูให้มากขึ้นมีกลุ่มตัวอย่างสถานศึกษาจำนวน 85 % ที่เผยแพร่จรรยาบรรณวิชาชีพครูให้ครูได้รับทราบ

2. ระดับความรู้ความเข้าใจของครูเกี่ยวกับจรรยาบรรณวิชาชีพไม่มีความแตกต่างกันเมื่อมีการจำแนกสถานภาพชีวิตสังคมของครูตามระดับการศึกษาประสบการณ์วิชาชีพครูสถานศึกษาตำแหน่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชนในระบบ ประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 - 3.2.1 การสร้างเครื่องมือ
 - 3.2.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรได้แก่ ครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2554 จำนวน 79 สถานศึกษารวม 4,453 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ครูโรงเรียนเอกชนในระบบ ประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2554 จำนวน 354 คน โดยใช้เกณฑ์การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ เครจซี่และมอร์แกน (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2552 : 48) แล้วทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประเภทวิชาที่เปิดสอน	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
พาณิชยกรรม	3,147	250
อุตสาหกรรม	492	39
พาณิชยกรรมและอุตสาหกรรม	814	65
รวม	4,453	354

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ กรุณาแจ้งที่ โทร. 02-230-4000 หรือ อีเมล: library@kmutt.ac.th
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา รายงานการวิจัยและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูที่เกี่ยวข้อง แล้วรวบรวมเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการสร้างเครื่องมือตามกรอบแนวคิดและขอบเขตการวิจัยเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2. ออกแบบและร่างแบบสอบถามตามกรอบแนวความคิดในการวิจัย โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ของครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนผู้ตอบแบบสอบถาม โดยมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ได้แก่ เพศ ประสบการณ์ในการทำงานสาขาวิชาที่สอนและประเภทวิชาที่สถานศึกษาเปิดสอน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานครโดยเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scales) แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ 1)ด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง 2)ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ 3)ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ 4)ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมวิชาชีพ 5)ด้านจรรยาบรรณต่อสังคม โดยผู้วิจัยกำหนดค่าระดับตามแนวทางของลิเคิร์ต (Likert Rating Scales) (บุญชมศรีสะอาด. 2545 : 102-103) มีระดับและความหมายดังต่อไปนี้

5 หมายถึง	มีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูมากที่สุด
4 หมายถึง	มีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูมาก
3 หมายถึง	มีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูปานกลาง
2 หมายถึง	มีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูน้อย
1 หมายถึง	มีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูน้อยที่สุด

3.2.1 การสร้างเครื่องมือ

ในการสร้างเครื่องมือและพัฒนาแบบสอบถามการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชนในระบบ ประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ดำเนินการขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาแนวทางการสร้างเครื่องมือจากเอกสาร ตำรา ที่เกี่ยวข้องกับขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม ตลอดจนแนวทางกำหนดคำถามให้ครอบคลุมเนื้อหาสาระตามวัตถุประสงค์
2. ศึกษาแบบสอบถามจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3. นำแนวคิด และข้อมูลต่างๆทั้งหมดมาสร้างแบบสอบถาม สำหรับใช้เก็บข้อมูล การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร

3.2.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1. นำเครื่องมือที่สร้างเสร็จแล้ว ขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม เพื่อปรับปรุงแก้ไข

2. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้ว ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความถูกต้องทางภาษา

เอกสารนี้และความสอดคล้องของข้อคำถามกับนิยามศัพท์ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน มีรายชื่อดังนี้

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น

- 4.1 ดร.ดิเรก พรสีมา ประธานกรรมการคุรุสภา เอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
- 4.2 ดร.ชมพูนุช บัวบังศรี ผู้อำนวยการวิทยาลัยพัฒนศึกษาการเซตุน
- 4.3 ดร.ชาญเวช บุญประเดิม ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพกาญจนาภิเษกหนองจอก

- 4.4 อาจารย์ศศิมา กานยะคามิน ครู คศ. 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษาฉะเชิงเทรา
 4.5 ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม อาจารย์ประจำ สาขาวิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
 ลาดกระบัง

ซึ่งมีเกณฑ์ให้คะแนน ดังนี้

- +1 สำหรับข้อคำถามที่แน่ใจว่าสอดคล้องกับนิยามศัพท์
- 0 สำหรับข้อคำถามที่ไม่แน่ใจว่าสอดคล้องกับนิยามศัพท์
- 1 สำหรับข้อคำถามที่แน่ใจว่าไม่สอดคล้องกับนิยามศัพท์

3. นำข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิมาแก้ไขปรับปรุงแบบสอบถาม โดยเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency : IOC) ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป แล้วนำเสนอต่อผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม เพื่อพิจารณาตรวจสอบอีกครั้ง ซึ่งสูตรการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับครูในโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามรายด้านและทั้งฉบับโดยใช้สัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ของCronbach ปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) แบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.97 จำแนกตามรายด้าน ดังนี้

ด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง	ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.89
ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ	ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.91
ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ	ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.96
ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมวิชาชีพ	ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.91
ด้านจรรยาบรรณต่อสังคม	ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.85

5. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วไปเก็บรวบรวมข้อมูลการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากคณะกรรมการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อออกหนังสือขอความร่วมมือจากสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ให้ความสะดวกในการเก็บข้อมูลจากโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร

2. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยส่งแบบสอบถามจำนวน 354 ฉบับพร้อมหนังสือขอความร่วมมือไปยังผู้บริหารสถานศึกษา และส่งต่อไปถึงครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยด้วยตนเองในภาคเรียนที่ 2 ของปีการศึกษา 2554

3. ประสานงานกับโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเพื่อติดตามรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง ได้แบบสอบถามคืนจำนวนทั้งสิ้น 354 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100.00 แล้วนำแบบสอบถามมาจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ ซึ่งได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามในแบบสอบถามตอนที่ 1 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้ออกมาหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ

2. การวิเคราะห์เกี่ยวกับการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานครวิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

โดยเกณฑ์ในการแปลความหมายค่าคะแนนเฉลี่ยระดับการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ตามแนวคิดของ John W. Best ดังนี้ (พรณี สิกิจวัฒน์. 2551: 254)

4.50-5.00 หมายถึง มีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูอยู่ในระดับมากที่สุด

3.50-4.49 หมายถึง มีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูอยู่ในระดับมาก

2.50-3.49 หมายถึง มีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูอยู่ในระดับปานกลาง

1.50-2.49 หมายถึง มีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูอยู่ในระดับน้อย

1.00-1.49 หมายถึง มีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานครจำแนกตามเพศประสบการณ์ในการทำงาน สาขาวิชาที่สอน ผู้วิจัยใช้การทดสอบค่า t-test แบบ Independent Sample t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ทดสอบค่า F-test สำหรับประเภทวิชาที่สถานศึกษาเปิดสอน แล้วทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.1 การหาค่าความสอดคล้อง

การหาค่าความสอดคล้องโดยใช้สูตร การหาดัชนีความสอดคล้องกับนิยามการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูโดยใช้สูตร ดังนี้ (พรณี สิกิจวัฒน์. 2551 : 106)

$$IOC = \frac{\sum R}{N} \quad (3.1)$$

IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องกับนิยามการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนรายข้อตามดุลยพินิจของผู้ทรงคุณวุฒิ

N แทน จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5.2 การหาค่าสัมประสิทธิ์ของความเที่ยง

การหาค่าสัมประสิทธิ์ของความเที่ยงของแบบสอบถามโดยใช้สูตร ดังนี้ (พรรณี สীগิจวัฒน์. 2551 : 110)

$$\alpha = (3.2) \quad \frac{K}{K-1} \left[\frac{1 - \sum S_t^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ α แทน สัมประสิทธิ์ของความเที่ยงของแบบสอบถาม

K แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม

$\sum S_t^2$ แทน ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อของแบบสอบถาม

S_t^2 แทน ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนรวมของแบบสอบถามทั้งหมด

3.5.3 การหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต

การหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต โดยใช้สูตร ดังนี้ (พรรณี สীগิจวัฒน์. 2551: 135)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{n} \quad (3.3)$$

\bar{X} แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนน

n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

3.5.4 การหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้สูตร ดังนี้ (พรรณี สীগิจวัฒน์. 2551: 140)

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum (X - \bar{X})^2}{(n-1)}} \quad (3.4)$$

เมื่อ S.D. หมายถึง ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

\sum หมายถึง ผลรวม

X หมายถึง คะแนนแต่ละคน

\bar{X} หมายถึง ค่าคะแนนเฉลี่ย

n หมายถึง จำนวนของคะแนน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่อง การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชนในระบบ
ประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยสามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบ
ตารางประกอบคำบรรยายโดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.2 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียน
เอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร

4.3 ผลการเปรียบเทียบการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชนใน
ระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม เพศ ประสบการณ์ในการสอน สาขาวิชา
ที่สอนประเภทวิชาที่สถานศึกษาเปิดสอน

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยหาค่าความถี่ และ
ร้อยละ ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ใน
กรุงเทพมหานคร จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	151	42.66
1.2 หญิง	203	57.34
รวม	354	100.00
2. ประสบการณ์ในการสอน		
2.1 น้อยกว่า 10 ปี	219	61.86
2.2 ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป	135	38.14
รวม	354	100.00
3. สาขาวิชาที่สอน		
3.1 สายสามัญ	98	27.68
3.2 สายวิชาชีพ	256	72.32
รวม	354	100.00

ตารางที่ 4.1(ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
4. ประเภทวิชาที่สถานศึกษาเปิดสอน		
4.1 พาณิชยกรรม	250	70.62
4.2 อุตสาหกรรม	39	11.02
4.3 พาณิชยกรรมและอุตสาหกรรม	65	18.36
รวม	354	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่าครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร ที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 203 คน คิดเป็นร้อยละ 57.34 เป็นเพศชาย จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 42.66 มีประสบการณ์ในการสอนน้อยกว่า 10 ปีจำนวน 219 คน คิดเป็นร้อยละ 61.86 และตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป จำนวน 135 คนคิดเป็นร้อยละ 38.14 ส่วนใหญ่เป็นครูที่สอนสายวิชาชีพจำนวน 256 คน คิดเป็น 72.32 สายสามัญจำนวน 98 คิดเป็น 27.68 และเป็นครูปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่เปิดสอนประเภทวิชาพาณิชยกรรม จำนวน 250 คนคิดเป็นร้อยละ 70.62 ประเภทวิชาอุตสาหกรรม จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 11.02 และประเภทวิชาพาณิชยกรรมและอุตสาหกรรม จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 18.36 ตามลำดับ

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและลำดับที่ของการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามรายด้านและภาพรวม

ที่	จรรยาบรรณวิชาชีพครู	n = 354		ระดับการปฏิบัติ	ลำดับที่
		\bar{X}	S.D.		
1	จรรยาบรรณต่อตนเอง	4.18	0.45	มาก	3
2	จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ	4.16	0.52	มาก	4
3	จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ	4.23	0.52	มาก	2
4	จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมวิชาชีพ	4.26	0.52	มาก	1
5	จรรยาบรรณต่อสังคม	3.99	0.66	มาก	5
	รวม	4.16	0.47	มาก	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ไปยังประโยชน์ทางการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น จีเอ็มพีอาร์ จำกัด ขอสงวนสิทธิ์ในข้อมูลสารสนเทศทั้งที่ปรากฏและที่มิปรากฏไปใช้
จากตาราง 4.2 พบว่า การปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานครในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.16) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร มีการ

ปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูอยู่ในระดับมาก ทั้ง 5 ด้านดังนี้ จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมวิชาชีพ ($\bar{X} = 4.26$) จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ ($\bar{X} = 4.23$) จรรยาบรรณต่อตนเอง ($\bar{X} = 4.18$) จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ ($\bar{X} = 4.16$) และจรรยาบรรณต่อสังคม ($\bar{X} = 3.99$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับและลำดับที่การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง

ที่	จรรยาบรรณต่อตนเอง	n = 354		ระดับการปฏิบัติ	ลำดับที่
		\bar{X}	S.D.		
1.	ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี	4.22	0.64	มาก	5
2.	แต่งกายเหมาะสม สุภาพเรียบร้อย ตามระเบียบและกาลเทศะ	4.40	0.64	มาก	1
3.	ติดตามข่าวสาร ด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง	4.00	0.70	มาก	9
4.	แสดงความเชื่อมั่นในการปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้อง	4.29	0.62	มาก	2
5.	มานะพยายามอดทนต่อปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อการปฏิบัติหน้าที่	4.25	0.65	มาก	3
6.	วางแผนพัฒนาตนเองเพื่อการพัฒนา	4.23	0.67	มาก	4
7.	นำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้	3.99	0.73	มาก	10
8.	ศึกษา ค้นคว้าความรู้ใหม่ในการพัฒนาวิชาชีพของตนเองอยู่เสมอ	4.16	0.73	มาก	7
9.	ประพฤติตนตามเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดี	4.10	0.74	มาก	8
10.	ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายได้อย่างมีคุณภาพเสร็จตามเวลาที่กำหนด	4.17	0.68	มาก	6
	เฉลี่ยรวม	4.18	0.45	มาก	

จากตารางที่ 4.3 พบว่า การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ด้านจรรยาบรรณต่อตนเองในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ แต่งกายเหมาะสม สุภาพเรียบร้อย ตามระเบียบและกาลเทศะ ($\bar{X} = 4.40$) แสดงความเชื่อมั่นในการปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้อง ($\bar{X} = 4.29$) และมานะพยายามอดทนต่อปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อการปฏิบัติหน้าที่ ($\bar{X} = 4.25$) ตามลำดับ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ นำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.99$)

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับและลำดับที่การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ

ที่	จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ	n = 354		ระดับการปฏิบัติ	ลำดับที่
		\bar{X}	S.D.		
1.	แสดงความชื่นชมและศรัทธาในคุณค่าของวิชาชีพ	4.42	0.64	มาก	3
2.	รักษาชื่อเสียงและปกป้องศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ	4.49	0.62	มาก	1
3.	ยกย่องและเชิดชูเกียรติผู้มีส่วนงานในวิชาชีพให้สาธารณชนรับรู้	4.29	0.71	มาก	4
4.	ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบซื่อสัตย์สุจริตตามกฎหมายระเบียบและแบบแผนของทางราชการ	4.43	0.60	มาก	2
5.	ให้เกียรติและไม่ให้ร้ายต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพ	4.22	0.70	มาก	5
6.	สนับสนุนการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับ การพัฒนาครูการเรียนการสอนและการบริหารสถานศึกษา	4.06	0.77	มาก	6
7.	ค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัยและนำเสนอผลงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ	3.75	0.86	มาก	10
8.	เข้าร่วม ส่งเสริมและประชาสัมพันธ์กิจกรรมของวิชาชีพหรือองค์กรวิชาชีพอย่างสร้างสรรค์	3.94	0.79	มาก	9
9.	สนับสนุนและร่วมมือให้มีการพัฒนาวิชาชีพครู	4.03	0.72	มาก	7
10.	ปฏิบัติตามเงื่อนไขและข้อกำหนดขององค์กร	3.96	0.83	มาก	8
	เฉลี่ยรวม	4.16	0.52	มาก	

จากตารางที่ 4.4 พบว่า การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพในภาพรวมปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.16$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ รักษาชื่อเสียงและปกป้องศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ ($\bar{X} = 4.49$) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบซื่อสัตย์สุจริตตามกฎหมาย ระเบียบและแบบแผนของทางราชการ ($\bar{X} = 4.43$) และแสดงความชื่นชมและศรัทธาในคุณค่าของวิชาชีพ ($\bar{X} = 4.42$) ตามลำดับ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัยและนำเสนอผลงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ ($\bar{X} = 3.75$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับและลำดับที่การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ

ที่	จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ	n = 354		ระดับการปฏิบัติ	ลำดับที่
		\bar{X}	S.D.		
1.	ปฏิบัติงานหรือให้บริการอย่างมีคุณภาพโดยคำนึงถึงสิทธิขั้นพื้นฐานของศิษย์และผู้รับบริการ	4.29	0.63	มาก	3
2.	ครูส่งเสริมความสามารถของศิษย์และผู้รับบริการโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลตามศักยภาพด้วยความจริงใจ	4.36	0.67	มาก	1
3.	ตั้งใจสั่งสอนศิษย์และผู้รับบริการอย่างเต็มที่ เต็มเวลาและเต็มความสามารถ	4.33	0.69	มาก	2
4.	รับฟังความคิดเห็นที่มีเหตุผลของศิษย์และผู้รับบริการ	4.27	0.68	มาก	5
5.	ติดตามสอดส่องความประพฤติและให้ความช่วยเหลือให้กำลังใจแก่ศิษย์และผู้รับบริการที่มีปัญหา	4.29	0.69	มาก	4
6.	เสริมสร้างความภาคภูมิใจให้แก่ศิษย์และผู้รับบริการด้วยการรับฟังความคิดเห็นยกย่อง ชมเชยและให้กำลังใจอย่างกัลยาณมิตร	4.29	0.68	มาก	4
7.	ให้ศิษย์และผู้รับบริการได้มีส่วนร่วมในการเสนอแนวคิดหรือวิธีการที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาวิชาชีพ	4.18	0.68	มาก	6
8.	ปรึกษาหารือกับผู้ปกครองเพื่อนักเรียนเพื่อหาสาเหตุและวิธีแก้ไข ปัญหาของศิษย์และผู้รับบริการ	4.11	0.79	มาก	8
9.	ในการมอบหมายงาน ครูมีการคำนึงถึงความสามารถของศิษย์และผู้รับบริการแต่ละคน	4.17	0.68	มาก	7
10.	ร่วมกิจกรรมกับศิษย์และผู้รับบริการเป็นครั้งคราวตามความเหมาะสม	4.02	0.76	มาก	9
	เฉลี่ยรวม	4.23	0.52	มาก	

จากตารางที่ 4.5 พบว่า การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการในภาพรวมปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.23$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ครูส่งเสริมความสามารถของศิษย์และผู้รับบริการโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลตามศักยภาพด้วยความจริงใจ ($\bar{X} = 4.36$) ตั้งใจสั่งสอนศิษย์และผู้รับบริการอย่างเต็มที่ เต็มเวลา และเต็มความสามารถ ($\bar{X} = 4.33$) และปฏิบัติงานหรือให้บริการอย่างมีคุณภาพโดยคำนึงถึงสิทธิขั้นพื้นฐานของศิษย์และผู้รับบริการ ($\bar{X} = 4.29$) ตามลำดับ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือร่วมกิจกรรมกับศิษย์และผู้รับบริการเป็นครั้งคราวตามความเหมาะสม ($\bar{X} = 4.02$)

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับและลำดับที่การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานครด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ

ที่	จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ	n = 354		ระดับการปฏิบัติ	ลำดับที่
		\bar{X}	S.D.		
1.	เสียสละ ื่ออาหารและให้ความช่วยเหลือผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ	4.21	0.72	มาก	8
2.	ยกย่องชมเชยเพื่อนร่วมงานขององค์กรวิชาชีพครูที่ประสบผลสำเร็จในหน้าที่การงานด้วยความจริงใจ	4.36	0.63	มาก	4
3.	ให้กำลังใจช่วยเหลือเมื่อเพื่อนครูมีปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงาน	4.32	0.65	มาก	6
4.	ใช้ระบบคุณธรรมในการพิจารณาผลงานของผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ	4.33	0.66	มาก	5
5.	มีความรักความสามัคคี และร่วมใจกัน ผนึกกำลังในการพัฒนาการศึกษา	4.29	0.71	มาก	7
6.	ให้คำปรึกษาในการทำผลงานทางวิชาการแก่ผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ	4.09	0.80	มาก	9
7.	ให้เกียรติและแสดงความเคารพแก่เพื่อนครูที่อาวุโส	4.57	0.60	มากที่สุด	1
8.	ให้เกียรติกันและไม่ทำร้ายต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพ	4.56	0.61	มากที่สุด	2
9.	จัดตั้งกองทุนเพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	3.49	1.20	ปานกลาง	10
10.	ยอมรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ	4.37	0.65	มาก	3
	เฉลี่ยรวม	4.26	0.52	มาก	

จากตารางที่ 4.6 พบว่า การปฏิบัติตามมาตรฐานการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.26$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด 2 ข้อ ระดับมาก 7 ข้อ และระดับปานกลาง 1 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรกได้แก่ ให้เกียรติและแสดงความเคารพแก่เพื่อนครูที่อาวุโส ($\bar{X} = 4.57$) ให้เกียรติกันและไม่ทำร้ายต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพ ($\bar{X} = 4.56$) ยอมรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ ($\bar{X} = 4.37$) ตามลำดับ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ จัดตั้งกองทุนเพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ($\bar{X} = 3.49$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับและลำดับที่การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ด้านจรรยาบรรณต่อสังคม

จรรยาบรรณต่อสังคม	n = 354		ระดับการปฏิบัติ	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. พบปะและพูดคุยกับในชุมชนอย่างเป็นกันเอง	4.07	0.82	มาก	5
2. แนะนำและให้ความรู้ในชุมชนตามโอกาสที่เหมาะสม	3.91	0.91	มาก	7
3. นำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการจัดการเรียนรู้	3.78	0.88	มาก	8
4. นำศิษย์ไปศึกษาแหล่งเรียนรู้ที่มีอยู่ในท้องถิ่น	3.63	1.05	มาก	10
5. เชิญบุคลากรที่มีความรู้ในชุมชนมาเป็นวิทยากร	3.65	1.02	มาก	9
6. เป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาท้องถิ่น	4.21	0.74	มาก	2
7. ยึดมั่น สนับสนุนและส่งเสริม การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข	4.48	0.72	มาก	1
8. ให้ความร่วมมือและช่วยเหลือในทางวิชาการหรือวิชาชีพแก่ชุมชน	4.09	0.83	มาก	4
9. ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมเพื่อให้ศิษย์และผู้รับบริการเกิดการเรียนรู้และสามารถดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง	4.14	0.86	มาก	3
10. เป็นผู้นำในการวางแผนและดำเนินการเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมพัฒนาเศรษฐกิจภูมิปัญญาท้องถิ่น และศิลปวัฒนธรรม	3.92	0.94	มาก	6
เฉลี่ยรวม	3.99	0.66	มาก	

จากตารางที่ 4.7 พบว่า การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ด้านจรรยาบรรณต่อสังคมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.99$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ยึดมั่น สนับสนุนและส่งเสริม การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข ($\bar{X} = 4.48$) เป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาท้องถิ่น ($\bar{X} = 4.21$) ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมเพื่อให้ศิษย์และผู้รับบริการเกิดการเรียนรู้และสามารถดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ($\bar{X} = 4.14$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ นำศิษย์ไปศึกษาแหล่งเรียนรู้ที่มีอยู่ในท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.63$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 ผลการเปรียบเทียบการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชน ในระบบประเภทอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม เพศ ประสบ การณ์ในการสอน สาขาวิชาที่สอนและประเภทวิชาที่สถานศึกษาเปิดสอน

ตาราง 4.8 แสดงการเปรียบเทียบการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชนใน
ระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ

การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณ วิชาชีพครู	ชาย $n_1 = 151$		หญิง $n_2 = 203$		t
	\bar{X}_1	S.D. ₁	\bar{X}_2	S.D. ₂	
	1. จรรยาบรรณต่อตนเอง	4.07	0.47	4.26	
2. จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ	4.03	0.55	4.26	0.48	-4.17*
3. จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ	4.10	0.56	4.33	0.48	-4.07*
4. จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมวิชาชีพ	4.16	0.52	4.34	0.51	-3.28*
5. จรรยาบรรณต่อสังคม	3.86	0.66	4.08	0.65	-3.12*
รวม	4.04	0.49	4.25	0.44	-4.23*

* $p < 0.05$

จากตาราง 4.8 พบว่า ครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร ทั้งเพศชายและเพศหญิงมีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูในภาพรวมแตกต่างกัน โดยครูเพศหญิงมีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูสูงกว่า ($\bar{X}=4.25$) ครูเพศชาย ($\bar{X}=4.04$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ครูเพศชายและเพศหญิง มีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู แตกต่างกัน ทุกด้าน โดยครูเพศหญิงมีการปฏิบัติตนในด้านจรรยาบรรณต่อตนเองจรรยาบรรณต่อวิชาชีพจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมวิชาชีพและจรรยาบรรณต่อสังคมสูงกว่า ($\bar{X}= 4.26, 4.26, 4.33, 4.34, 4.08$) ครูเพศชาย ($\bar{X}= 4.07, 4.03, 4.10, 4.16, 3.86$) ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.9 แสดงการเปรียบเทียบการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง จำแนกตามเพศ

ที่	จรรยาบรรณต่อตนเอง	ชาย		หญิง		t
		n ₁ = 151		n ₂ = 203		
		X ₁	S.D. ₁	X ₂	S.D. ₂	
1.	ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี	4.13	0.68	4.29	0.61	-2.39*
2.	แต่งกายเหมาะสม สุภาพเรียบร้อย ตามระเบียบและกาลเทศะ	4.26	0.68	4.49	0.58	-3.38*
3.	ติดตามข่าวสาร ด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง	3.93	0.71	4.06	0.69	-1.75
4.	แสดงความเชื่อมั่นในการปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้อง	4.26	0.64	4.32	0.61	-0.93
5.	มานะพยายามอดทนต่อปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อการปฏิบัติหน้าที่	4.17	0.70	4.31	0.60	-1.92
6.	วางแผนพัฒนาตนเองเพื่อการพัฒนา	4.12	0.72	4.31	0.62	-2.61*
7.	นำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้	3.89	0.72	4.05	0.73	-2.05*
8.	ศึกษา ค้นคว้าความรู้ใหม่ในการพัฒนาวิชาชีพของตนอยู่เสมอ	3.99	0.74	4.29	0.70	-3.78*
9.	ประพฤติตนตามเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดี	3.97	0.72	4.19	0.75	-2.77*
10.	ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายได้อย่างมีคุณภาพเสร็จตามเวลาที่กำหนด	3.99	0.70	4.30	0.64	-4.24*
	เฉลี่ยรวม	4.07	0.47	4.26	0.43	-3.95*

*p < 0.05

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร ทั้งเพศชายและเพศหญิงมีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ด้านจรรยาบรรณต่อตนเองในภาพรวมแตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ไม่แตกต่างกัน จำนวน 3 ข้อ ได้แก่ 1) ติดตามข่าวสาร ด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง 2) แสดงความเชื่อมั่นในการปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้อง 3) มานะพยายามอดทนต่อปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อการปฏิบัติหน้าที่นอกนั้นแตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.10 แสดงการเปรียบเทียบการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชน
ในระบบประเภทอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ จำแนก
ตามเพศ

ที่	จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ	ชาย $n_1 = 151$		หญิง $n_2 = 203$		t
		\bar{X}_1	S.D. ₁	\bar{X}_2	S.D. ₂	
1.	แสดงความชื่นชมและศรัทธาในคุณค่าของวิชาชีพ	4.32	0.68	4.49	0.60	-2.52*
2.	รักษาชื่อเสียงและปกป้องศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ	4.40	0.66	4.56	0.57	-2.42*
3.	ยกย่องและเชิดชูเกียรติผู้มีผลงานในวิชาชีพให้ สาธารณชนรับรู้	4.14	0.82	4.39	0.60	-3.22*
4.	ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบซื่อสัตย์สุจริต ตามกฎระเบียบและแบบแผนของทางราชการ	4.35	0.66	4.49	0.56	-2.19*
5.	ให้เกียรติและไม่ให้ร้ายต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพ	4.07	0.81	4.33	0.59	-3.61*
6.	สนับสนุนการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับ การพัฒนาครู การเรียนการสอนและการบริหารสถานศึกษา	3.90	0.80	4.19	0.73	-3.46*
7.	ค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัยและนำเสนอผลงานที่ เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ	3.56	0.88	3.90	0.81	-3.73*
8.	เข้าร่วม ส่งเสริมและประชาสัมพันธ์กิจกรรมของ วิชาชีพหรือองค์กรวิชาชีพอย่างสร้างสรรค์	3.76	0.81	4.08	0.75	-3.82*
9.	สนับสนุนและร่วมมือให้มีการพัฒนาวิชาชีพครู	3.89	0.74	4.14	0.68	-3.32*
10.	ปฏิบัติตามเงื่อนไขและข้อกำหนดขององค์กร	3.91	0.84	4.00	0.81	-1.09
	เฉลี่ยรวม	4.03	0.55	4.26	0.48	-4.17*

* $p \leq 0.05$

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร ทั้งเพศชายและเพศหญิงมีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพในภาพรวมแตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า แตกต่างกันทุกข้อยกเว้น การปฏิบัติตามเงื่อนไขและข้อกำหนดขององค์กร ซึ่งไม่ต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.11 แสดงการเปรียบเทียบการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชน
ในระบบประเภทอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ
จำแนกตามเพศ

ที่	จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ	ชาย n ₁ = 151		หญิง n ₂ = 203		t
		X ₁	S.D. ₁	X ₂	S.D. ₂	
1.	ปฏิบัติงานหรือให้บริการอย่างมีคุณภาพโดย คำนึงถึงสิทธิขั้นพื้นฐานของศิษย์และผู้รับบริการ	4.18	0.66	4.37	0.59	-2.79*
2.	ครูส่งเสริมความสามารถของศิษย์และผู้รับบริการ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลตาม ศักยภาพด้วยความจริงใจ	4.30	0.70	4.40	0.65	-1.36
3.	ตั้งใจสอนศิษย์และผู้รับบริการอย่างเต็มที่ เต็ม เวลา และเต็มความสามารถ	4.25	0.73	4.38	0.64	-1.77
4.	รับฟังความคิดเห็นที่มีเหตุผลของศิษย์และ ผู้รับบริการ	4.17	0.74	4.35	0.62	-2.53*
5.	ติดตามสอดส่องความประพฤติและให้ความ ช่วยเหลือให้กำลังใจแก่ศิษย์และผู้รับบริการที่มี ปัญหา	4.11	0.77	4.41	0.59	-4.18*
6.	เสริมสร้างความภาคภูมิใจให้แก่ศิษย์และ ผู้รับบริการด้วยการรับฟังความคิดเห็นยกย่อง ชมเชยและให้กำลังใจอย่างกัลยาณมิตร	4.20	0.70	4.36	0.66	-2.18*
7.	ให้ศิษย์และผู้รับบริการได้มีส่วนร่วมในการเสนอ แนว คิดหรือวิธีการที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา วิชาชีพ	4.08	0.75	4.25	0.61	-2.29*
8.	ปรึกษาหารือกับผู้ปกครองเพื่อนักเรียนเพื่อหา สาเหตุและวิธีแก้ไข ปัญหาของศิษย์และ ผู้รับบริการ	3.84	0.86	4.31	0.67	-5.77*
9.	ในการมอบหมายงาน ครูมีการคำนึงถึง ความสามารถของศิษย์และผู้รับบริการแต่ละคน	4.08	0.68	4.24	0.68	-2.22*
10.	ร่วมกิจกรรมกับศิษย์และผู้รับบริการเป็นครั้งคราว ตามความเหมาะสม	3.81	0.76	4.17	0.71	-4.61*
	เฉลี่ยรวม	4.10	0.56	4.33	0.48	-3.98*

*p < 0.05

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร ทั้งเพศชายและเพศหญิงมีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ ในภาพรวมแตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ไม่แตกต่างกัน จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ 1) ครูส่งเสริมความสามารถของศิษย์และผู้รับบริการโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลตามศักยภาพด้วยความจริงใจ 2) ตั้งใจสั่งสอนศิษย์และผู้รับบริการอย่างเต็มที่ เต็มเวลา และเต็มความสามารถ นอกนั้นแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.12 แสดงการเปรียบเทียบการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ จำแนกตามเพศ

ที่	จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ	ชาย $n_1 = 151$		หญิง $n_2 = 203$		t
		\bar{X}_1	S.D. ₁	\bar{X}_2	S.D. ₂	
1.	เสียสละ เอื้ออาทรและให้ความช่วยเหลือผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ	4.08	0.73	4.30	0.70	-2.88*
2.	ยกย่องชมเชยเพื่อนร่วมงานขององค์กรวิชาชีพครูที่ประสบผลสำเร็จในหน้าที่การงานด้วยความจริงใจ	4.25	0.70	4.45	0.55	-2.84*
3.	ให้กำลังใจช่วยเหลือเมื่อเพื่อนครูมีปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงาน	4.18	0.72	4.42	0.57	-3.38*
4.	ใช้ระบบคุณธรรมในการพิจารณาผลงานของผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ	4.23	0.72	4.40	0.60	-2.39*
5.	มีความรักความสามัคคี และร่วมใจกัน ผนึกกำลังในการพัฒนาการศึกษา	4.23	0.73	4.34	0.69	-1.41
6.	ให้คำปรึกษาในการทำผลงานทางวิชาการแก่ผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ	3.97	0.78	4.18	0.80	-2.54*
7.	ให้เกียรติและแสดงความเคารพแก่เพื่อนครูที่อาวุโส	4.53	0.64	4.60	0.57	-1.03
8.	ให้เกียรติกันและไม่ทำร้ายต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพ	4.48	0.64	4.62	0.57	-2.04*
9.	จัดตั้งกองทุนเพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	3.31	1.10	3.63	1.25	-2.55*
10.	ยอมรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ	4.30	0.66	4.43	0.64	-1.86
	เฉลี่ยรวม	4.16	0.52	4.34	0.51	-3.27*

* $p \leq 0.05$

เอกสารนี้เป็นเอกสารจากตารางที่ 4.12 พบว่า ครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานครทั้งเพศชายและเพศหญิงมีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพในภาพรวมแตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ไม่แตกต่างกัน จำนวน 3 ข้อ ได้แก่ 1) มีความรักความสามัคคี และร่วมใจกัน ผนึกกำลังในการพัฒนาการศึกษา 2) ให้เกียรติและแสดงความเคารพแก่เพื่อนครูที่อาวุโส 3) ยอมรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ นอกนั้นแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.13 แสดงการเปรียบเทียบการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชน ในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ด้านจรรยาบรรณต่อสังคม จำแนกตามเพศ

ที่	จรรยาบรรณต่อสังคม	ชาย		หญิง		t
		$n_1 = 151$		$n_2 = 203$		
		\bar{X}_1	S.D. ₁	\bar{X}_2	S.D. ₂	
1.	พบปะและพูดคุยกับในชุมชนอย่างเป็นกันเอง	3.99	0.83	4.14	0.80	-1.72
2.	แนะนำและให้ความรู้ในชุมชนตามโอกาสที่เหมาะสม	3.77	0.90	4.01	0.91	-2.48*
3.	นำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการจัดการเรียนรู้	3.62	0.91	3.91	0.84	-3.12*
4.	นำศิษย์ไปศึกษาแหล่งเรียนรู้ที่มีอยู่ในท้องถิ่น	3.48	1.07	3.73	1.03	-2.21*
5.	เชิญบุคลากรที่มีความรู้ในชุมชนมาเป็นวิทยากร	3.44	0.99	3.80	1.01	-3.30*
6.	เป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาท้องถิ่น	4.13	0.74	4.26	0.74	-1.62
7.	ยึดมั่น สนับสนุนและส่งเสริม การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข	4.47	0.75	4.49	0.70	-0.29
8.	ให้ความร่วมมือและช่วยเหลือในทางวิชาการหรือวิชาชีพแก่ชุมชน	3.95	0.84	4.19	0.82	-2.68*
9.	ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมเพื่อให้ศิษย์และผู้รับบริการเกิดการเรียนรู้และสามารถดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง	3.99	0.94	4.25	0.77	-2.83*
10.	เป็นผู้นำในการวางแผนและดำเนินการเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมพัฒนาเศรษฐกิจภูมิปัญญาท้องถิ่น และศิลปวัฒนธรรม	3.77	0.96	4.03	0.90	-2.62*
	เฉลี่ยรวม	3.86	0.66	4.08	0.65	-3.11*

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 4.13 พบว่าครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร ทั้งเพศชายและเพศหญิงมีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ด้านจรรยาบรรณต่อสังคมในภาพรวมแตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ไม่แตกต่างกัน จำนวน 3 ข้อ ได้แก่ 1) พบปะและพูดคุยกับในชุมชนอย่างเป็นกันเอง 2) เป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาท้องถิ่น 3) ยึดมั่น สนับสนุนและส่งเสริม การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข นอกนั้นแตกต่างกัน

ตาราง 4.14 แสดงการเปรียบเทียบการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์การสอน

การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู	น้อยกว่า 10 ปี $n_1 = 219$		ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป $n_2 = 135$		t
	\bar{X}_1	S.D. ₁	\bar{X}_2	S.D. ₂	
	จรรยาบรรณต่อตนเอง	4.20	0.48	4.15	
จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ	4.21	0.54	4.08	0.50	-2.44*
จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ	4.30	0.53	4.13	0.49	-3.01*
จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมวิชาชีพ	4.33	0.52	4.14	0.50	-3.35*
จรรยาบรรณต่อสังคม	4.08	0.71	3.84	0.56	-3.41*
รวม	4.22	0.49	4.07	0.41	-3.21*

* $p \leq 0.05$

จากตาราง 4.14 พบว่า ครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์สอนน้อยกว่า 10 ปีและตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป มีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูในภาพรวมแตกต่างกัน โดยครูที่มีประสบการณ์การสอนน้อยกว่า 10 ปี มีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูสูงกว่า ($\bar{X}=4.22$) ครูที่มีประสบการณ์สอนตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป ($\bar{X}=4.07$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ด้านจรรยาบรรณต่อตนเองไม่มีความแตกต่างกัน ส่วนจรรยาบรรณต่อวิชาชีพด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมวิชาชีพและจรรยาบรรณต่อสังคมแตกต่างกัน โดยครูที่มีประสบการณ์การสอนน้อยกว่า 10 ปีมีการปฏิบัติตนในด้านจรรยาบรรณต่อตนเองจรรยาบรรณต่อวิชาชีพจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมวิชาชีพและจรรยาบรรณต่อสังคมสูงกว่า ($\bar{X}= 4.20, 4.21, 4.30, 4.33, 4.08$) ครูที่มีประสบการณ์สอนตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป ($\bar{X}= 4.15, 4.08, 4.13, 4.14, 3.84$) ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.15 แสดงการเปรียบเทียบการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานครด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน

ที่	จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ	น้อยกว่า 10 ปี		ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป		t
		n ₁ = 219		n ₂ = 135		
		X ₁	S.D. ₁	X ₂	S.D. ₂	
1.	แสดงความชื่นชมและศรัทธาในคุณค่าของวิชาชีพ	4.45	0.64	4.37	0.64	-1.10
2.	รักษาชื่อเสียงและปกป้องศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ	4.53	0.61	4.43	0.63	-1.40
3.	ยกย่องและเชิดชูเกียรติผู้มีผลงานในวิชาชีพให้สาธารณชนรับรู้	4.32	0.71	4.22	0.72	-1.30
4.	ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบซื่อสัตย์สุจริต ตามกฎระเบียบและแบบแผนของทางราชการ	4.50	0.58	4.33	0.63	-2.56*
5.	ให้เกียรติและไม่ให้ร้ายต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพ	4.25	0.70	4.17	0.71	-1.05
6.	สนับสนุนการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับ การพัฒนาครู การเรียนการสอนและการบริหารสถานศึกษา	4.11	0.79	3.99	0.74	-1.41
7.	ค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัยและนำเสนอผลงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ	3.82	0.87	3.64	0.82	-1.88
8.	เข้าร่วม ส่งเสริมและประชาสัมพันธ์กิจกรรมของวิชาชีพหรือองค์กรวิชาชีพอย่างสร้างสรรค์	4.04	0.84	3.79	0.67	-3.01*
9.	สนับสนุนและร่วมมือให้มีการพัฒนาวิชาชีพครู	4.10	0.72	3.93	0.71	-2.24*
10.	ปฏิบัติตามเงื่อนไขและข้อกำหนดขององค์กร	4.01	0.82	3.88	0.83	-1.46
	เฉลี่ยรวม	4.21	0.54	4.08	0.50	-2.44*

*p < 0.05

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร ทั้งครูที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 10 ปี และมากกว่า 10 ปีขึ้นไป มีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพในภาพรวมแตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า แตกต่างกัน จำนวน 3 ข้อ ได้แก่ 1) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบซื่อสัตย์สุจริตตามกฎระเบียบและแบบแผนของทางราชการ 2) เข้าร่วมส่งเสริมและประชาสัมพันธ์กิจกรรมของวิชาชีพหรือองค์กรวิชาชีพอย่างสร้างสรรค์ 3) สนับสนุนและร่วมมือให้มีการพัฒนาวิชาชีพครู นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของสถาบันวิจัยและพัฒนาการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.16 แสดงการเปรียบเทียบการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชน
ในระบบประเภทอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ
จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน

ที่	จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ	น้อยกว่า 10 ปี		ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป		t
		n ₁ = 219		n ₂ = 135		
		X ₁	S.D. ₁	X ₂	S.D. ₂	
1.	ปฏิบัติงานหรือให้บริการอย่างมีคุณภาพโดยคำนึงถึงสิทธิขั้นพื้นฐานของศิษย์และผู้รับบริการ	4.38	0.63	4.14	0.61	-3.50*
2.	ครูส่งเสริมความสามารถของศิษย์และผู้รับบริการโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลตามศักยภาพด้วยความจริงใจ	4.46	0.63	4.21	0.71	-3.34*
3.	ตั้งใจสอนศิษย์และผู้รับบริการอย่างเต็มที่ เต็มเวลา และเต็มความสามารถ	4.35	0.69	4.29	0.68	-0.84
4.	รับฟังความคิดเห็นที่มีเหตุผลของศิษย์และผู้รับบริการ	4.33	0.69	4.18	0.66	-2.09*
5.	ติดตามสอดส่องความประพฤติและให้ความช่วยเหลือให้กำลังใจแก่ศิษย์และผู้รับบริการที่มีปัญหา	4.32	0.69	4.23	0.68	-1.20
6.	เสริมสร้างความภาคภูมิใจให้แก่ศิษย์และผู้รับบริการด้วยการรับฟังความคิดเห็นยกย่องชมเชยและให้กำลังใจอย่างกัลยาณมิตร	4.36	0.66	4.18	0.71	-2.42*
7.	ให้ศิษย์และผู้รับบริการได้มีส่วนร่วมในการเสนอแนะ คิดหรือวิธีการที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาวิชาชีพ	4.24	0.70	4.07	0.63	-2.27*
8.	ปรึกษาหารือกับผู้ปกครองเพื่อนักเรียนเพื่อหาสาเหตุและวิธีแก้ไข ปัญหาของศิษย์และผู้รับบริการ	4.15	0.82	4.05	0.74	-1.09
9.	ในการมอบหมายงาน ครูมีการคำนึงถึงความสามารถของศิษย์และผู้รับบริการแต่ละคน	4.28	0.66	3.99	0.69	-3.97*
10.	ร่วมกิจกรรมกับศิษย์และผู้รับบริการเป็นครั้งคราวตามความเหมาะสม	4.08	0.79	3.91	0.69	-2.08*
	เฉลี่ยรวม	4.30	0.53	4.13	0.49	-3.06*

*p < 0.05

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร ทั้งครูที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 10 ปี และมากกว่า 10 ปีขึ้นไป มีการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการในภาพรวมแตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ไม่แตกต่างกัน จำนวน 3 ข้อ ได้แก่ 1) ตั้งใจสั่งสอนศิษย์และผู้รับบริการอย่างเต็มที่ เต็มเวลา และเต็มความสามารถ 2) ติดตามสอดส่องความประพฤติและให้ความช่วยเหลือให้กำลังใจแก่ศิษย์และผู้รับบริการที่มีปัญหา 3) ปรึกษาหารือกับผู้ปกครองเพื่อนักเรียนเพื่อหาสาเหตุและวิธีแก้ไข ปัญหาของศิษย์และผู้รับบริการนอกนั้นแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.17 แสดงการเปรียบเทียบการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน

ที่	จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ	น้อยกว่า 10 ปี $n_1 = 219$		ตั้งแต่ 10 ปี ขึ้นไป $n_2 = 135$		t
		\bar{X}_1	S.D. ₁	\bar{X}_2	S.D. ₂	
		1.	เสียสละ เอื้ออาทรและให้ความช่วยเหลือผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ	4.32	0.67	
2.	ยกย่องชมเชยเพื่อนร่วมงานขององค์กรวิชาชีพครูที่ประสบผลสำเร็จในหน้าที่การงาน	4.43	0.61	4.25	0.64	-2.63*
3.	ให้กำลังใจช่วยเหลือเมื่อเพื่อนครูมีปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงาน	4.41	0.63	4.16	0.65	-3.55*
4.	ใช้ระบบคุณธรรมในการพิจารณาผลงานของผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ	4.37	0.70	4.26	0.57	-1.61
5.	มีความรักความสามัคคี และร่วมใจกัน ผนึกกำลังในการพัฒนาการศึกษา	4.37	0.68	4.16	0.74	-2.70*
6.	ให้คำปรึกษาในการทำผลงานทางวิชาการแก่ผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ	4.13	0.80	4.02	0.78	-1.28
7.	ให้เกียรติและแสดงความเคารพแก่เพื่อนครูที่อาวุโส	4.61	0.61	4.50	0.57	-1.80
8.	ให้เกียรติกันและไม่ทำร้ายต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพ	4.63	0.57	4.44	0.64	-3.02*
9.	จัดตั้งกองทุนเพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	3.55	1.25	3.40	1.11	-1.20
10.	ยอมรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ	4.47	0.62	4.21	0.67	-3.67*
	เฉลี่ยรวม	4.33	0.52	4.14	0.50	-3.38*

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร ทั้งครูที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 10 ปี และมากกว่า 10 ปีขึ้นไป มีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการในภาพรวมแตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ไม่แตกต่างกัน จำนวน 3 ข้อ ได้แก่ 1) ตั้งใจสั่งสอนศิษย์และผู้รับบริการอย่างเต็มที่ เต็มเวลา และเต็มความสามารถ 2) ติดตามสอดส่องความประพฤติและให้ความช่วยเหลือให้กำลังใจแก่ศิษย์และผู้รับบริการที่มีปัญหา 3) ปรึกษาหารือกับผู้ปกครองเพื่อนักเรียนเพื่อหาสาเหตุและวิธีแก้ไข ปัญหาของศิษย์และผู้รับบริการ นอกนั้นแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.18 แสดงการเปรียบเทียบการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ด้านจรรยาบรรณต่อสังคม จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน

ที่	จรรยาบรรณต่อสังคม	น้อยกว่า 10 ปี $n_1 = 219$		ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป $n_2 = 135$		t
		\bar{X}_1	S.D. ₁	\bar{X}_2	S.D. ₂	
1.	พบปะและพูดคุยกับในชุมชนอย่างเป็นกันเอง	4.16	0.83	3.93	0.77	-2.55*
2.	แนะนำและให้ความรู้ในชุมชนตามโอกาสที่เหมาะสม	4.01	0.89	3.75	0.92	-2.67*
3.	นำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการจัดการเรียนรู้	3.89	0.88	3.61	0.85	-2.88*
4.	นำศิษย์ไปศึกษาแหล่งเรียนรู้ที่มีอยู่ในท้องถิ่น	3.71	1.07	3.50	1.02	-1.06
5.	เชิญบุคลากรที่มีความรู้ในชุมชนมาเป็นวิทยากร	3.70	1.08	3.56	0.89	-1.22
6.	เป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาท้องถิ่น	4.28	0.75	4.09	0.72	-2.38*
7.	ยึดมั่น สนับสนุนและส่งเสริม การปกครองระบอบ โดยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็น	4.57	0.71	4.35	0.72	-2.79*
* $p \leq 0.05$						
8.	ให้ความร่วมมือและช่วยเหลือในทางวิชาการหรือวิชาชีพแก่ชุมชน	4.21	0.86	3.90	0.75	-3.60*
9.	ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมเพื่อให้ศิษย์และผู้รับบริการเกิดการเรียนรู้และสามารถดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง	4.23	0.89	3.99	0.78	-2.67*
10.	เป็นผู้นำในการวางแผนและดำเนินการเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมพัฒนาเศรษฐกิจภูมิปัญญาท้องถิ่น และศิลปวัฒนธรรม	4.01	1.00	3.77	0.80	-2.35*
	เฉลี่ยรวม	4.08	0.71	3.84	0.56	-3.23*

* $p \leq 0.05$

จากตารางที่ 4.18 พบว่าครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร ทั้งครูที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 10 ปี และมากกว่า 10 ปีขึ้นไป มีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ด้านจรรยาบรรณต่อสังคม ในภาพรวมแตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ไม่แตกต่างกัน จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ 1) นำศิษย์ไปศึกษาแหล่งเรียนรู้ที่มีอยู่ในท้องถิ่น 2) เชิญบุคลากรที่มีความรู้ในชุมชนมาเป็นวิทยากร นอกนั้นแตกต่างกัน

ตาราง 4.19 แสดงการเปรียบเทียบการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสาขาวิชาที่สอน

การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู	สายสามัญ $n_1 = 98$		สายวิชาชีพ $n_1 = 256$		t
	\bar{X}_1	S.D. ₁	\bar{X}_2	S.D. ₂	
จรรยาบรรณต่อตนเอง	4.13	0.38	4.20	0.48	- 1.46
จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ	4.13	0.42	4.17	0.56	- 0.74
จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ	4.17	0.44	4.25	0.55	- 1.38
จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมวิชาชีพ	4.15	0.48	4.30	0.53	- 2.39*
จรรยาบรรณต่อสังคม	3.88	0.61	4.03	0.68	- 1.83
รวม	4.09	0.39	4.19	0.50	-1.93

* $p < 0.05$

จากตาราง 4.19 พบว่า ครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร ทั้งครูผู้สอนสายสามัญและครูผู้สอนสายวิชาชีพมีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน โดยครูผู้สอนสายวิชาชีพ มีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูสูงกว่า ($\bar{X}=4.19$) ครูผู้สอนสายสามัญ ($\bar{X}=4.09$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ครูผู้สอนสายวิชาชีพและครูผู้สอนสายสามัญ มีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมวิชาชีพแตกต่างกัน ส่วนด้านจรรยาบรรณต่อตนเองด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ และด้านจรรยาบรรณต่อสังคมไม่มีความแตกต่างกัน โดยครูผู้สอนสายวิชาชีพมีการปฏิบัติตนในด้านจรรยาบรรณต่อตนเองจรรยาบรรณต่อวิชาชีพจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมวิชาชีพและจรรยาบรรณต่อสังคมสูงกว่า ($\bar{X}= 4.20, 4.17, 4.25, 4.30, 4.03$) ครูผู้สอนสายสามัญ ($\bar{X}= 4.13, 4.013, 4.17, 4.15, 3.88$) ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.20 แสดงการเปรียบเทียบการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชน
ในระบบประเภทอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบ
วิชาชีพ จำแนกตามสาขาวิชาที่สอน

ที่	จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ	สายสามัญ		สายวิชาชีพ		t
		n ₁ = 98		n ₁ = 256		
		X ₁	S.D. ₁	X ₂	S.D. ₂	
1.	เสียสละ เอื้ออาทรและให้ความช่วยเหลือผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ	4.01	0.73	4.28	0.70	-3.22*
2.	ยกย่องชมเชยเพื่อนร่วมงานขององค์กรวิชาชีพครูที่ประสบผลสำเร็จในหน้าที่การงานด้วยความจริงใจ	4.30	0.65	4.39	0.62	-3.22*
3.	ให้กำลังใจช่วยเหลือเมื่อเพื่อนครูมีปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงาน	4.31	0.58	4.34	0.67	-0.98
4.	ใช้ระบบคุณธรรมในการพิจารณาผลงานของผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ	4.31	0.58	4.34	0.68	-0.46
5.	มีความรักความสามัคคี และร่วมใจกัน ผนึกกำลังในการพัฒนาการศึกษา	4.12	0.78	4.36	0.67	-2.84*
6.	ให้คำปรึกษาในการทำผลงานทางวิชาการแก่ผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ	3.92	0.78	4.16	0.79	-2.54*
7.	ให้เกียรติและแสดงความเคารพแก่เพื่อนครูที่อาวุโส	4.49	0.60	4.60	0.60	-1.52
8.	ให้เกียรติกันและไม่ทำร้ายต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพ	4.48	0.58	4.59	0.61	-1.54
9.	จัดตั้งกองทุนเพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	3.43	1.22	3.52	1.19	-0.64
10.	ยอมรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ	4.22	0.67	4.43	0.64	-2.62*
	เฉลี่ยรวม	4.15	0.48	4.30	0.53	-2.39*

*p ≤ 0.05

จากตารางที่ 4.20 พบว่าครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร ทั้งครูสายสามัญและครูสายวิชาชีพมีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพในภาพรวมแตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ไม่แตกต่างกัน จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ 1) ให้กำลังใจช่วยเหลือเมื่อเพื่อนครูมีปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงาน 2) ใช้ระบบคุณธรรมในการพิจารณาผลงานของผู้ร่วม

ประกอบวิชาชีพ 3) ให้เกียรติและแสดงความเคารพแก่เพื่อนครูที่อาวุโส 4) ให้เกียรติกันและไม่ทำร้าย ต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพ 5) จัดตั้งกองทุนเพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน นอกนั้นแตกต่างกัน

ตาราง 4.21 แสดงการเปรียบเทียบการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประเภทวิชาที่สถานศึกษาเปิดสอน

การปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
จรรยาบรรณต่อตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	8.70	2	4.35	23.95	0.00
	ภายในกลุ่ม	63.78	351	0.18		
	รวม	72.48	353			
จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	19.70	2	9.85	44.64	0.00
	ภายในกลุ่ม	77.45	351	0.22		
	รวม	97.15	353			
จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ	ระหว่างกลุ่ม	18.90	2	9.45	42.60	0.00
	ภายในกลุ่ม	77.86	351	0.22		
	รวม	96.75	353			
จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมวิชาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	12.85	2	6.42	27.52	0.00
	ภายในกลุ่ม	81.93	351	0.23		
	รวม	94.77	353			
จรรยาบรรณต่อสังคม	ระหว่างกลุ่ม	27.23	2	13.61	37.23	0.00
	ภายในกลุ่ม	128.35	351	0.366		
	รวม	155.58	353			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	16.56	2	8.29	47.58	0.00
	ภายในกลุ่ม	61.10	351	0.17		
	รวม	77.66	353			

* $p < 0.05$

จากตาราง 4.21 พบว่า ครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ทั้งครูผู้สอนในสาขาวิชาพาณิชยกรรม อุตสาหกรรมและพาณิชยกรรมและอุตสาหกรรม ปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูในภาพรวมและรายด้าน แตกต่างกันจึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธี Scheff ดังตาราง 4.22- 4.27

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาราง 4.22 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประเภทวิชาที่สถานศึกษาเปิดสอนต่างกัน

ประเภทวิชาที่สถานศึกษาเปิดสอน	\bar{X}	พหุคูณกรรม 4.30	อุตสาหกรรม 3.69	อุตสาหกรรมและพหุคูณกรรม 3.94
พหุคูณกรรม	4.30	-	0.61*	0.36*
อุตสาหกรรม	3.69		-	0.25*
อุตสาหกรรมและพหุคูณกรรม	3.94			-

* $p < 0.05$

จากตาราง 4.22 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ของครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่สอนอยู่ในสถานศึกษาที่เปิดสอนประเภทวิชาพหุคูณกรรมกับประเภทวิชาอุตสาหกรรมและพหุคูณกรรม และประเภทวิชาอุตสาหกรรมอย่างเดียวปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณโดยภาพรวม แตกต่างกัน และระหว่างสถานศึกษาที่เปิดสอนประเภทวิชาอุตสาหกรรมกับประเภทวิชาพหุคูณกรรมก็มีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณโดยภาพรวม แตกต่างกัน ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 4.23 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูด้านจรรยาบรรณต่อตนเองของครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประเภทวิชาที่สถานศึกษาเปิดสอนต่างกัน

ประเภทวิชาที่สถานศึกษาเปิดสอน	\bar{X}	พหุคูณกรรม 4.28	อุตสาหกรรม 3.82	อุตสาหกรรมและพหุคูณกรรม 4.27
พหุคูณกรรม	4.28	-	0.45*	0.24*
อุตสาหกรรม	3.82		-	0.21*
อุตสาหกรรมและพหุคูณกรรม	4.27			-

* $p < 0.05$

จากตาราง 4.23 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ของครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่สอนอยู่ในสถานศึกษาที่เปิดสอนประเภทวิชาพหุคูณกรรมกับประเภทวิชาอุตสาหกรรมและพหุคูณกรรม และประเภทวิชาอุตสาหกรรมอย่างเดียวปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณโดยภาพรวม แตกต่างกัน และระหว่างสถานศึกษาที่เปิดสอนประเภทวิชาอุตสาหกรรมกับประเภทวิชาพหุคูณกรรมก็มีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณโดยภาพรวม แตกต่างกัน ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 4.24 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพของครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประเภทวิชาที่สถานศึกษาเปิดสอนต่างกัน

ประเภทวิชาที่สถานศึกษา เปิดสอน	\bar{X}	พหุขยกรรม 4.30	อุตสาหกรรม 3.60	อุตสาหกรรมและ พหุขยกรรม 3.96
พหุขยกรรม	4.30	-	0.70*	0.34*
อุตสาหกรรม	3.60		-	0.35*
อุตสาหกรรมและพหุขยกรรม	3.96			-

* $p < 0.05$

จากตาราง 4.24 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ของครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่สอนอยู่ในสถานศึกษาที่เปิดสอนประเภทวิชาพหุขยกรรมกับประเภทวิชาอุตสาหกรรมและพหุขยกรรม และประเภทวิชาอุตสาหกรรมอย่างเดียวยุติปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณโดยภาพรวม แตกต่างกัน และระหว่างสถานศึกษาที่เปิดสอนประเภทวิชาอุตสาหกรรมกับประเภทวิชาพหุขยกรรมก็มีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณโดยภาพรวม แตกต่างกัน ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 4.25 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการของครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประเภทวิชาที่สถานศึกษาเปิดสอนต่างกัน

ประเภทวิชาที่สถานศึกษา เปิดสอน	\bar{X}	พหุขยกรรม 4.37	อุตสาหกรรม 3.75	อุตสาหกรรมและ พหุขยกรรม 3.97
พหุขยกรรม	4.37	-	0.63*	0.41*
อุตสาหกรรม	3.75		-	0.22*
อุตสาหกรรมและพหุขยกรรม	3.97			-

* $p < 0.05$

จากตาราง 4.25 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ของครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่สอนอยู่ในสถานศึกษาที่เปิดสอนประเภทวิชาพหุขยกรรมกับประเภทวิชาอุตสาหกรรมและพหุขยกรรม และประเภทวิชาอุตสาหกรรมอย่างเดียวยุติปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณโดยภาพรวม แตกต่างกัน และระหว่างสถานศึกษาที่เปิดสอนประเภทวิชาอุตสาหกรรมกับประเภทวิชาพหุขยกรรมก็มีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณโดยภาพรวม แตกต่างกัน ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 4.26 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมวิชาชีพของครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประเภทวิชาที่สถานศึกษาเปิดสอนต่างกัน

ประเภทวิชาที่สถานศึกษาเปิดสอน	\bar{X}	พหุคูณกรรม 4.38	อุตสาหกรรม 3.95	อุตสาหกรรมและพหุคูณกรรม 3.97
พหุคูณกรรม	4.38	-	0.43*	0.41*
อุตสาหกรรม	3.95		-	0.03
อุตสาหกรรมและพหุคูณกรรม	3.97			-

*p < 0.05

จากตาราง 4.26 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ของครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่สอนอยู่ในสถานศึกษาที่เปิดสอนประเภทวิชาพหุคูณกรรมกับประเภทวิชาอุตสาหกรรมและพหุคูณกรรม และประเภทวิชาอุตสาหกรรมอย่างเดียวปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณโดยภาพรวม แตกต่างกัน ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 4.27 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ด้านจรรยาบรรณต่อสังคมของครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประเภทวิชาที่สถานศึกษาเปิดสอนต่างกัน

ประเภทวิชาที่สถานศึกษาเปิดสอน	\bar{X}	พหุคูณกรรม 4.15	อุตสาหกรรม 3.33	อุตสาหกรรมและพหุคูณกรรม 3.75
พหุคูณกรรม	4.15	-	0.82*	0.40*
อุตสาหกรรม	3.33		-	0.41*
อุตสาหกรรมและพหุคูณกรรม	3.75			-

*p < 0.05

จากตาราง 4.27 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ของครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่สอนอยู่ในสถานศึกษาที่เปิดสอนประเภทวิชาพหุคูณกรรมกับประเภทวิชาอุตสาหกรรมและพหุคูณกรรม และประเภทวิชาอุตสาหกรรมอย่างเดียวปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณโดยภาพรวม แตกต่างกัน และระหว่างสถานศึกษาที่เปิดสอนประเภทวิชาอุตสาหกรรมกับประเภทวิชาพหุคูณกรรมก็มีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณโดยภาพรวม แตกต่างกัน ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ ศึกษาการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานครซึ่งผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนต่อไปนี้

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาและเพื่อเปรียบเทียบการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานครในภาพรวม รายด้าน โดยจำแนกตาม เพศ ประสบการณ์ในการสอนและประเภทวิชาที่สถานศึกษาเปิดสอน

5.2 วิธีดำเนินการวิจัย

5.2.1 ประชากรที่ใช้ ในการวิจัยได้แก่ ครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2554 จำนวน 79 สถานศึกษา รวม 4,453 คนกลุ่มตัวอย่างได้แก่ ครูโรงเรียนเอกชนในระบบ ประเภทอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2554 จำนวน 354 คน โดยใช้เกณฑ์การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (ธานินทร์ ศิลป์จารุ. 2552 : 48) แล้วทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

5.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นในการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ของครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนผู้ตอบแบบสอบถาม โดยมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ได้แก่ เพศ ประสบการณ์ในการทำงานสาขาวิชาที่สอนและประเภทวิชาที่สถานศึกษาเปิดสอนตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูโดยเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scales) จำนวน 50 ข้อและนำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความถูกต้องของภาษาและค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการหาค่าความสอดคล้องของข้อความ (IOC) ได้ค่า IOC เท่ากับ 0.95 แล้วนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-out) กับนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีช่างอุตสาหกรรมกรุงเทพ และหาค่าความเชื่อมั่นได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามในภาพรวมเท่ากับ 0.97 และเมื่อจำแนกเป็นรายด้าน ดังนี้ ด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมวิชาชีพ และด้านจรรยาบรรณต่อสังคม โดยมีค่าความเชื่อมั่น 0.89 0.91 0.96 0.91 และ 0.85 ตามลำดับ

5.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยผู้วิจัยติดต่อผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลแต่ละสถานศึกษาด้วยตนเอง ได้แบบสอบถามคืนจำนวนทั้งสิ้น 354 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100.00 และเป็นฉบับสมบูรณ์ทุกฉบับ

5.2.4 นำข้อมูลมาประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่มใช้

การทดสอบ t-test มากกว่า 2 กลุ่มใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) เมื่อพบความแตกต่างจึงทดสอบด้วยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe

5.3 สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัยสามารถ สรุปผลได้เป็น ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากผลการวิจัยพบว่า ครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 354คนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 203 คน มีประสบการณ์ในการสอน น้อยกว่า 10 ปี 219 คน ส่วนเป็นครูที่สอนสายวิชาชีพ 256 คน และเป็นครูที่มาจากสถาบันที่เปิดสอน ประเภทพาณิชยกรรม 250 คน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า

2.1 การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชนในระบบ ประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ในภาพรวมและรายด้านทุกด้านปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมวิชาชีพ ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการด้านจรรยาบรรณต่อตนเองด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพและด้านจรรยาบรรณต่อสังคมตามลำดับ

2.1.1 ด้านจรรยาบรรณต่อตนเองของครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร ในภาพรวมและรายข้อ ปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามรายข้อคือ ข้อ2. แต่งกายเหมาะสม สุภาพเรียบร้อย ตามระเบียบและกาลเทศะอยู่ในระดับมากเป็นอันดับหนึ่ง และการปฏิบัติมากเป็นอันดับสุดท้ายคือ ข้อ7. นำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้

2.1.2 ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพของครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร ในภาพรวมและรายข้อ ปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามรายข้อคือ ข้อ2. รักษาชื่อเสียงและปกป้องศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ อยู่ในระดับมากเป็นอันดับหนึ่ง และการปฏิบัติมากเป็นอันดับสุดท้ายคือ ข้อ7. ค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัยและนำเสนอผลงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ

2.1.3 ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการของครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร ในภาพรวมและรายข้อ ปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามรายข้อคือ ข้อ2.ครูส่งเสริมความสามารถของศิษย์และผู้รับบริการโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ตามศักยภาพด้วยความจริงใจ อยู่ในระดับมากเป็นอันดับหนึ่ง และการปฏิบัติมากเป็นอันดับสุดท้ายคือ ข้อ10.ร่วมกิจกรรมกับศิษย์และผู้รับบริการเป็นครั้งคราวตามความเหมาะสม

2.1.4 ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพของครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ในภาพรวมปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามรายข้อพบว่า ปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด 2 ข้อ คือ ให้เกียรติและแสดงความเคารพแก่เพื่อนครูที่อาวุโสให้เกียรติกัน และไม่ทำร้ายต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพ ปฏิบัติอยู่ในระดับระดับมาก 7 ข้อ คือ ข้อ10. ยอมรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ อยู่ในระดับมากเป็นอันดับหนึ่ง และการปฏิบัติมากเป็นอันดับสุดท้ายคือ ข้อ6. ให้ความช่วยเหลือผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ ให้คำปรึกษาในการทำผลงานทางวิชาการแก่ผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ และระดับปานกลาง 1ข้อ ซึ่งเป็นลำดับสุดท้าย คือ ข้อ9. จัดตั้งกองทุนเพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

2.1.5 ด้านจรรยาบรรณต่อสังคมของครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ในภาพรวมและรายข้อ ปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามรายข้อคือ ข้อ7.ยึดมั่น สนับสนุนและส่งเสริม การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุขอยู่ในระดับมากเป็นอันดับหนึ่ง และการปฏิบัติมากเป็นอันดับสุดท้ายคือ ข้อ4.นำศิษย์ไปศึกษาแหล่งเรียนรู้ที่มีอยู่ในท้องถิ่น

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานครจำแนกตาม เพศ ประสบการณ์ในการทำงานสาขาวิชาที่สอนและประเภทวิชาที่สถานศึกษาเปิดสอน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

3.1 การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ในภาพรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศ พบว่า มีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูแตกต่างกันเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน และรายข้อปรากฏผล ดังนี้

3.1.1 ด้านจรรยาบรรณต่อตนเองในภาพรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ไม่แตกต่างกัน 3 ข้อ ได้แก่ 1) ติดตามข่าวสาร ด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง 2) แสดงความเชื่อมั่นในการปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้อง 3) มานะพยายามอดทนต่อปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อการปฏิบัติหน้าที่ นอกนั้นแตกต่างกัน

3.1.2 ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพในภาพรวมแตกต่างกันเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าแตกต่างกัน ทุกข้อยกเว้น การปฏิบัติตามเงื่อนไขและข้อกำหนดขององค์กร ซึ่งไม่แตกต่างกัน

3.1.3 ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการในภาพรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าไม่แตกต่างกัน 2 ข้อ ได้แก่ 1) ครูส่งเสริมความสามารถของศิษย์และผู้รับบริการโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลตามศักยภาพด้วยความจริงใจ 2) ตั้งใจสั่งสอนศิษย์และผู้รับบริการอย่างเต็มที่ เต็มเวลา และเต็มความสามารถ นอกนั้นแตกต่างกัน

3.1.4 ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพในภาพรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าไม่แตกต่างกัน 3 ข้อ ได้แก่ 1) มีความรักความสามัคคี และร่วมมือกัน ผนึกกำลังในการพัฒนาการศึกษา 2) ให้เกียรติและแสดงความเคารพแก่เพื่อนครูที่อาวุโส 3) ยอมรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ร่วมประกอบวิชาชีพนอกนั้นแตกต่างกัน

3.1.5 ด้านจรรยาบรรณต่อสังคมในภาพรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าไม่แตกต่างกัน 3 ข้อ ได้แก่ 1) พบปะและพูดคุยกับในชุมชนอย่างเป็นกันเอง 2) เป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาท้องถิ่น 3) ยึดมั่น สนับสนุนและส่งเสริม การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขนอกนั้นแตกต่างกัน

3.2 ผลการเปรียบเทียบการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานครจำแนกตามประสบการณ์การสอนในภาพรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า เกือบทุกด้านแตกต่างกันยกเว้นจรรยาบรรณต่อตนเองเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน และรายข้อ ปรากฏผล ดังนี้

3.2.1 ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพในภาพรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าแตกต่างกัน 3 ข้อ ได้แก่ 1) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบซื่อสัตย์สุจริตตามกฎหมายระเบียบและแบบแผนของทางราชการ 2) เข้าร่วม ส่งเสริมและประชาสัมพันธ์กิจกรรมของวิชาชีพหรือองค์กรวิชาชีพอย่างสร้างสรรค์ 3) สนับสนุนและร่วมมือให้มีการพัฒนาวิชาชีพครูนอกนั้นไม่แตกต่างกัน

3.2.2 ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการในภาพรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าไม่แตกต่างกัน 3 ข้อ ได้แก่ 1) ตั้งใจสั่งสอนศิษย์และผู้รับบริการอย่างเต็มที่ เต็มเวลา และเต็มความสามารถ 2) ติดตามสอดส่องความประพฤติและให้ความช่วยเหลือให้กำลังใจแก่ศิษย์และผู้รับบริการที่มีปัญหา 3) ปรีกษาหารือกับผู้ปกครองเพื่อนักเรียนเพื่อหาสาเหตุและวิธีแก้ไข ปัญหาของศิษย์และผู้รับบริการนอกนั้นแตกต่างกัน

3.2.3 ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพในภาพรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าไม่แตกต่างกัน 4 ข้อ ได้แก่ 1) ใช้ระบบคุณธรรมในการพิจารณาผลงานของผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ 2) ให้คำปรึกษาในการทำผลงานทางวิชาการแก่ผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ 3) ให้เกียรติและแสดงความเคารพแก่เพื่อนครูที่อาวุโส 4) จัดตั้งกองทุนเพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกันนอกนั้นแตกต่างกัน

3.2.4 ด้านจรรยาบรรณต่อสังคมในภาพรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าไม่แตกต่างกัน 2 ข้อ ได้แก่ 1) นำศิษย์ไปศึกษาแหล่งเรียนรู้ที่มีอยู่ในท้องถิ่น 2) เชิญบุคลากรที่มีความรู้ในชุมชนมาเป็นวิทยากรนอกนั้นแตกต่างกัน

3.3 ผลการเปรียบเทียบ การปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานครจำแนกตามสาขาวิชาที่สอน ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า แตกต่างกันเพียงด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมวิชาชีพ ดังนี้

3.3.1 ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพในภาพรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ไม่แตกต่างกัน จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ 1) ให้กำลังใจ ช่วยเหลือ เมื่อเพื่อนครูมีปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงาน 2) ใช้ระบบคุณธรรมในการพิจารณาผลงานของผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ 3) ให้คำปรึกษาในการทำผลงานทางวิชาการแก่ผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ 4) ให้เกียรติและแสดงความเคารพแก่เพื่อนครูที่อาวุโส 5) จัดตั้งกองทุนเพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกันนอกนั้นแตกต่างกัน

3.4 การเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูจำแนกตามประเภทวิชาที่สถานศึกษาเปิดสอนพบว่าในทุกคู่มีการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู โดยภาพรวมแตกต่าง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ดังนี้

3.4.1 ด้านจรรยาบรรณต่อตนเองพบว่า ครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่สอนอยู่ในสถานศึกษาที่เปิดสอนประเภทวิชาพาณิชยกรรมกับประเภทวิชาอุตสาหกรรมและพาณิชยกรรม และประเภทวิชาอุตสาหกรรมอย่างเดียวปฏิบัติตามจรรยาบรรณโดยภาพรวม แตกต่างกัน และระหว่างสถานศึกษาที่เปิดสอนประเภทวิชาอุตสาหกรรมกับประเภทวิชาพาณิชยกรรมก็มีการปฏิบัติตามจรรยาบรรณโดยภาพรวม แตกต่างกัน ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

3.4.2 ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพพบว่า ครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่สอนอยู่ในสถานศึกษาที่เปิดสอนประเภทวิชาพาณิชยกรรมกับประเภทวิชาอุตสาหกรรมและพาณิชยกรรม และประเภทวิชาอุตสาหกรรมอย่างเดียวปฏิบัติตามจรรยาบรรณโดยภาพรวม แตกต่างกัน และระหว่างสถานศึกษาที่เปิดสอนประเภทวิชาอุตสาหกรรมกับประเภทวิชาพาณิชยกรรมก็มีการปฏิบัติตามจรรยาบรรณโดยภาพรวม แตกต่างกัน ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

3.4.3 ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการพบว่าครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่สอนอยู่ในสถานศึกษาที่เปิดสอนประเภทวิชาพาณิชยกรรมกับประเภทวิชาอุตสาหกรรมและพาณิชยกรรม และประเภทวิชาอุตสาหกรรมอย่างเดียวปฏิบัติตามจรรยาบรรณ

โดยภาพรวม แตกต่างกัน และระหว่างสถานศึกษาที่เปิดสอนประเภทวิชาอุตสาหกรรมกับประเภทวิชาพาณิชยกรรมก็มีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณโดยภาพรวม แตกต่างกัน ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

3.4.4 ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมวิชาชีพพบว่า ครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่สอนอยู่ในสถานศึกษาที่เปิดสอนประเภทวิชาพาณิชยกรรมกับประเภทวิชาอุตสาหกรรมและพาณิชยกรรม และประเภทวิชาอุตสาหกรรมอย่างเดียวปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณโดยภาพรวม แตกต่างกัน ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

3.4.5 ด้านจรรยาบรรณต่อสังคมพบว่าครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่สอนอยู่ในสถานศึกษาที่เปิดสอนประเภทวิชาพาณิชยกรรมกับประเภทวิชาอุตสาหกรรมและพาณิชยกรรม และประเภทวิชาอุตสาหกรรมอย่างเดียวปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณโดยภาพรวม แตกต่างกัน และระหว่างสถานศึกษาที่เปิดสอนประเภทวิชาอุตสาหกรรมกับประเภทวิชาพาณิชยกรรมก็มีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณโดยภาพรวม แตกต่างกัน ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

5.4 อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ จรรยาบรรณต่อตนเอง จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมวิชาชีพ และจรรยาบรรณต่อสังคม พบว่าการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูภาพรวมอยู่ในระดับมากในทุกด้าน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พุทธศักราช 2546 ซึ่งคุรุสภาได้มีการกำหนดจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้ประกอบวิชาชีพควบคุมตลอดจนผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนทุกคนจำเป็นต้องมีใบประกอบวิชาชีพและต้องได้รับการประเมินมาตรฐานผู้ประกอบวิชาชีพเพื่อต่ออายุใบประกอบวิชาชีพฉะนั้นผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนจึงได้ตระหนักและดำรงตนให้อยู่ในจรรยาบรรณวิชาชีพครูอยู่เสมอบัจจุบันผู้บริหารและครูผู้สอนมีความรักความศรัทธาในวิชาชีพทางการศึกษาและมุ่งมั่นที่จะประพฤติปฏิบัติตนเป็นคนดีมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่มีความสมัคสมานสามัคคีในหมู่คณะอยู่ตลอดเวลา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุระสิทธิ์ คะลีล้วน : 2551 เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานกับการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพทางการศึกษาของผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคายเขต 3 ซึ่งมีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพทางการศึกษาของผู้บริหารและครูผู้สอนอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ พินิจนารถ ลำดวน : 2552 วิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษาตามการรับรู้ของครูกับความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต1 พบว่าการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ วิชัย บุตรโท: 2552. วิจัยเรื่องการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2546ว่าด้วย จรรยาบรรณวิชาชีพครู ของข้าราชการครูในศูนย์พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการ ศึกษาที่ 7 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 2 มีการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 ว่าด้วย จรรยาบรรณวิชาชีพครู อยู่ในระดับมาก นัญจรณ์ ฉะลิมาพงษ์ : 2553. ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานกับการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพทางการศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล ก็มีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณ

วิชาชีพทางการศึกษาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับ อรรถกัญญา สันติมิตร : 2553 “การปฏิบัติตนของครูต่างประเทศที่เป็นจริงและความคาดหวังของนักเรียนและครูโรงเรียนเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร พบว่าการปฏิบัติตนของครูต่างประเทศที่เป็นจริงและความคาดหวังของนักเรียนและครูโรงเรียนเอกชนอยู่ในระดับมากและปนัดดา วัฒน : 2554 วิจัย เรื่อง ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีต่อการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของครูในภาคตะวันออกเฉียงเหนือพบว่าการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพและในทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุดยกเว้นค่าเฉลี่ยของการปฏิบัติตามจรรยาบรรณต่อตนเองอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอภิปรายผลได้ดังนี้

จรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร รายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมากผู้วิจัยนำผลการวิจัยแต่ละด้านมาอภิปรายเพิ่มเติมดังนี้

ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ ครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานครมีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากกว่าด้านอื่นๆเมื่อพิจารณาตามรายชื่อ พบว่าปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ให้เกียรติและแสดงความเคารพแก่เพื่อนครูที่อาวุโส ให้เกียรติกันและไม่ทำร้ายต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพยอมรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ร่วมประกอบวิชาชีพทั้งนี้น่าจะเป็นเพราะ ครูมีวิถีชีวิตที่ต้องทำงานร่วมกับเพื่อนร่วมงานและชุมชนจึงต้องปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มที่ครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนให้เกียรติและแสดงความเคารพแก่เพื่อนครูที่อาวุโสกว่าเสมอ ยอมรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ และยกย่องชมเชยเพื่อนร่วมงานขององค์กรวิชาชีพครูที่ประสบผลสำเร็จในหน้าที่การงานด้วยความจริงใจ แต่ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด และมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางก็คือ การจัดตั้งกองทุนเพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ สถานศึกษาหลายแห่ง ยังขาดการจัดตั้งกองทุนหรือกองทุนสหกรณ์ในสถานศึกษาเพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน หรืออาจจะเป็นเพราะครูเป็นสมาชิกกองทุนอื่นๆ จึงไม่เห็นความสำคัญในการจัดตั้งกองทุนในสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของ สุนิสา วราเรืองฤทธิ์ : 2551 เรื่อง การปฏิบัติตนตามมาตรฐานจรรยาบรรณครูโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 ที่ครูมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด 2 อันดับ คือให้เกียรติและแสดงความเคารพแก่เพื่อนครูที่อาวุโส และ ให้เกียรติกันและไม่ทำร้ายต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพ และผลวิจัยของ พินิจนารถ ลำตวน : 2552 วิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษาตามการรับรู้ของครูกับความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต1 พบว่าการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพอยู่ในระดับมาก

ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ ครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานครมีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามรายชื่อ พบว่าปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ครูส่งเสริมความสามารถของศิษย์และผู้รับบริการโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลตามศักยภาพด้วยความจริงใจ ตั้งใจสั่งสอนศิษย์และผู้รับบริการอย่างเต็มที่ เต็มเวลา และเต็มความสามารถปฏิบัติงานหรือให้บริการอย่างมีคุณภาพโดยคำนึงถึงสิทธิขั้นพื้นฐานของศิษย์และผู้รับบริการ ทั้งนี้น่าจะเป็นเพราะครูได้ใช้การจัดการเรียนรู้ในระบบการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

โดยจัดการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนแต่ละคนได้พัฒนาตนเองสูงสุด ตามกำลังหรือศักยภาพของแต่ละคน ประกอบกับครูยังคงยึดตามสอดส่องความประพฤติและให้ความช่วยเหลือให้กำลังใจแก่ศิษย์และผู้รับบริการที่มีปัญหาอยู่เสมอ ซึ่งสอดคล้องกับ สุนิสา วราเรืองฤทธิ์ : 2551 ที่กล่าวว่าครูได้ใช้การจัดการเรียนรู้ในระบบการศึกษาที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ความต้องการต่างๆ เกิดจากตัวผู้เรียน จึงทำให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่มีบทบาทในการเรียนรู้ ครูเป็นเพียงผู้จัดกิจกรรมหรือจัดประสบการณ์ให้กับผู้เรียน ได้ฝึกด้วยตนเอง และในการเรียนรู้ประสบการณ์ต่าง ๆ เหล่านี้ผู้เรียนอาจมีข้อสงสัยที่ไม่สามารถหาคำตอบได้ด้วยตนเอง

ด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง ครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานครมีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามรายชื่อ พบว่าปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ แต่งกายเหมาะสม สุภาพเรียบร้อยตามระเบียบ และกาลเทศะแสดงความเชื่อมั่นในการปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้อง มานะพยายามอดทนต่อปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อการปฏิบัติหน้าที่ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ นำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้ทั้งนี้น่าจะเป็นเพราะครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนมีกฎระเบียบการแต่งกายและเครื่องแบบที่ชัดเจน ซึ่งครูทุกคนจำเป็นต้องปฏิบัติตาม ประกอบกับครูบางคนยังปรับตัวไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีจึงไม่สามารถนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้ได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของงานงานวิจัยของ น้ำฝน ปลักปลา : 2546 ที่พบว่าครูต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ทั้งทาง กาย วาจาและจิตใจตระหนักถึงวิชาชีพครูและมีจิตวิญญาณของความเป็นครูอย่างแท้จริง รวมทั้งให้ความสำคัญของวิชาชีพว่าเป็นผู้สั่งสอนศิษย์ให้เป็นคนดี มีคุณภาพจึงประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี รวมถึงบุคลิกท่าทางของครูก็มีส่วนในการสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ศิษย์ ผู้ปกครอง ชุมชน สังคมและบุคคลทั่วไปที่ได้พบเห็น เป็นการสร้างความศรัทธาในตัวบุคคลและวิชาชีพครู รวมทั้งครูได้รับการยกย่องว่าเป็นปูชนียบุคคล ดังนั้น ครูจึงมีจิตสำนึกว่าตนเองมีความสำคัญ จึงต้องปรับปรุงตนเองอยู่ตลอดเวลา และประพฤติตนให้เหมาะสมกับกาลเทศะ ไม่ทำให้วิชาชีพของตนเองมีหมองหรือเสื่อมเสียลง สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนิสา วราเรืองฤทธิ์ : 2551 ที่กล่าวว่า ครูทุกคนตระหนักถึงการรับผิดชอบ ต่อหน้าที่ เพราะวิชาชีพครู เป็นวิชาที่ทุกคนยอมรับว่า เป็นแม่พิมพ์ของชาติ ในการเป็นวิชาชีพที่ทุกคนยอมรับว่า เป็นแม่พิมพ์นั้นครูทุกคนก็ต้องตระหนักถึงการประพฤติปฏิบัติ การวางตัว กริยาวาจา เพราะกริยาต่างๆ ที่แสดงออกมานั้นหมายถึง บุคลิกภาพที่ดี และบุคลิกภาพที่ดีที่แสดงออกมานั้นทำให้ผู้ที่พบเห็นเกิดความศรัทธา เชื่อถือ น่าเคารพ ยกย่อง เมื่อเด็กๆที่เป็นลูกศิษย์ได้พบเห็น ก็เกิดความนิยมยกย่องและต้องการมีบุคลิกภาพที่ดี และสง่างามด้วยเช่นกัน ครูจึงต้องมีกิริยา วาจาที่สุภาพและเหมาะสมตามกาลเทศะเพื่อบุคลิกภาพที่ดีและเป็นแบบอย่างให้กับเด็กๆ

ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพครู โรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานครมีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามรายชื่อ พบว่าปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ รักษาชื่อเสียงและปกป้องศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบซื่อสัตย์สุจริตตามกฎระเบียบและแบบแผนของทางราชการ แสดงความชื่นชมและศรัทธาในคุณค่าของวิชาชีพ ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนมีความรัก ศรัทธาในวิชาชีพครู และพร้อมที่จะสนับสนุนร่วมมือในการพัฒนาวิชาชีพครูทั้งยังค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัยและนำเสนอผลงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพเพื่อเป็นการพัฒนาตนเองและวิชาชีพครูอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุนิสา วรา

เรื่องฤทธิ์ : 2551 ที่กล่าวว่า ผู้ที่ประกอบวิชาชีพครูต้องมีการพัฒนางาน การจัดการเรียนรู้ให้ทันสมัย และเหมาะสมกับผู้เรียนให้มากที่สุด ในการพัฒนางานแต่ละขั้นต้องใช้ความสามารถ ความอดทน ความเอาใจใส่ และต้องมีความวิริยะอุตสาหะเป็นอย่างมาก ต้องค้นคว้าหาสิ่งใหม่ที่ดี และเหมาะสมกับผู้เรียน งานบางขั้นต้องทำการวิจัย เพื่อให้เกิดความเหมาะสมในการนำมาใช้เมื่อผลงานเป็นที่ประจักษ์ก็เกิดความภาคภูมิใจ เพื่อนครูทุกคนก็พลอยชื่นชม ยินดีในความสำเร็จแล้วนั้นนำมาใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ให้ทันสมัยและเหมาะสมกับผู้เรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ นัญจรงค์ เฉลิมพงษ์ : 2553 เนื่องมาจากพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พุทธศักราช 2546 ซึ่งคุรุสภาได้มีการกำหนดจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้ประกอบวิชาชีพควบคุม ตลอดจนผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนทุกคน จำเป็นต้องมีใบประกอบวิชาชีพและต้องได้รับการประเมินมาตรฐานผู้ประกอบวิชาชีพ เพื่อต่ออายุใบประกอบวิชาชีพ ฉะนั้นผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน จึงได้ตระหนักและดำรงตนให้อยู่ในจรรยาบรรณวิชาชีพครูอยู่เสมอปัจจุบันผู้บริหารและครูผู้สอนมีความรัก ความศรัทธาในวิชาชีพทางการศึกษาและมุ่งมั่นที่จะประพฤติปฏิบัติตนเป็นคนดี มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีความสมัครสมานสามัคคีในหมู่คณะอยู่ตลอดเวลา

ด้านจรรยาบรรณต่อสังคมครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานครมีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามรายชื่อ พบว่าปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ยึดมั่น สนับสนุนและส่งเสริม การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข เป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาท้องถิ่น ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมเพื่อให้ศิษย์และผู้รับบริการ เกิดการเรียนรู้และสามารถดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงทั้งนี้จะเป็นเพราะครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาชุมชนรวมทั้งยังให้ความร่วมมือและช่วยเหลือในทางวิชาการหรือวิชาชีพแก่ชุมชนอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของ นัญจรงค์ เฉลิมพงษ์ : 2553 เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานกับการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพทางการศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลพบว่า นักเรียนและครูมีความเห็น โดยรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากครูชาวต่างชาติส่วนใหญ่ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีในการรักษาชื่อเสียงและค่านิยมของโรงเรียน ตลอดจนร่วมกิจกรรมอนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรมไทยและใช้สินค้าที่ผลิตในไทย

2 เพื่อเปรียบเทียบการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานครโดยจำแนกตาม เพศ ประสบการณ์ในการสอน สาขาวิชาที่สอนและประเภทวิชาที่สถานศึกษาเปิดสอนดังนี้

2.1 การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานครโดยจำแนกตาม เพศ มีการปฏิบัติในภาพรวมแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านและรายชื่อดังนี้

2.1.1 ด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง พบว่า ครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีเพศต่างกันมีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าแตกต่างกัน ในข้อที่ว่า ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายได้อย่างมีคุณภาพเสร็จตามเวลาที่กำหนดศึกษาค้นคว้าความรู้ใหม่ในการพัฒนาวิชาชีพของตนอยู่เสมอแต่งกายเหมาะสม สุภาพเรียบร้อย ตามระเบียบและกาลเทศะ เป็นแบบอย่างที่ดี ประพฤติตนตามเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อเป็นวางแผนพัฒนา

ตนเองเพื่อการพัฒนาประพุดิตนเป็นแบบอย่างที่ดี และเรียนรู้นำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ ประกอบการจัดการนอกนั้นไม่แตกต่างกัน และยังพบว่า ครูเพศหญิงมีการปฏิบัติมากกว่าครูเพศชาย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ครูเพศหญิงมีความละเอียดอ่อน และมีความตระหนักถึงการรับผิดชอบต่อนักเรียน เพราะวิชาชีพครู เป็นวิชาชีพที่ทุกคนยอมรับว่า เป็นแม่พิมพ์ของชาติ ในการเป็นแม่พิมพ์นั้นครูทุกคน ก็ต้องตระหนักถึงการประพฤติปฏิบัติ การวางตัว กริยาวาจา เพราะกริยาต่างๆ ที่แสดงออกมานั้น หมายถึง บุคลิกภาพที่ดี และบุคลิกภาพที่ดีที่แสดงออกมานั้นทำให้ผู้ที่พบเห็นเกิดความศรัทธา เชื่อถือนำเคารพ ยกย่อง เมื่อเด็กๆ ที่เป็นลูกศิษย์ได้พบเห็น ก็เกิดความนิยมยกย่องและต้องการมีบุคลิกภาพที่ดี และสง่างามด้วยเช่นกัน ครูจึงต้องมีกริยา วาจาที่สุภาพและเหมาะสมตามกาลเทศะ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวิจัย มาจันทร์ 2544 ที่ศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามจรรยาบรรณครูของครูผู้สอน ในทรรศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น พบว่าเพศชายเป็นเพศที่มีความแข็งแรงอาจมองไม่เห็นถึงความละเอียดอ่อนในการเป็นแบบอย่างที่ดีตามจรรยาบรรณต่อตนเอง ซึ่งผู้บริหารเพศหญิงอาจเน้นการบริหารในส่วนนี้มากกว่าผู้บริหารเพศชาย ส่วนผู้บริหารเพศชายอาจเน้นการบริหารด้านอื่นๆ ที่สามารถทำให้การบริหารเกิดความก้าวหน้าได้ จึงทำให้มีความคิดเห็นในการปฏิบัติตามจรรยาบรรณครูด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง ของครูผู้สอนแตกต่างกัน

2.1.2 ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ จากการวิจัยพบว่า ครูโรงเรียนเอกชนในระบบ ประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีเพศต่างกันมีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าแตกต่างกัน ในข้อที่ว่าเข้าร่วม ส่งเสริมและประชาสัมพันธ์กิจกรรมของวิชาชีพหรือองค์กรวิชาชีพอย่างสร้างสรรค์คั่นคว้า วิเคราะห์ วิจัยและนำเสนอผลงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพให้เกียรติและไม่ให้ร้ายต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพสนับสนุนการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับ การพัฒนาครูการเรียนการสอนและการบริหารสถานศึกษายกย่องและเชิดชูเกียรติผู้มีผลงานในวิชาชีพให้สาธารณชนรับรู้แสดงความชื่นชมและศรัทธาในคุณค่าของวิชาชีพรักษาชื่อเสียงและปกป้องศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ และปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบซื่อสัตย์สุจริตตามกฎระเบียบและแบบแผนของทางราชการนอกนั้นไม่แตกต่างกัน และยังพบว่า ครูเพศหญิงมีการปฏิบัติมากกว่าครูเพศชาย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ครูเพศหญิงให้ความสำคัญและศรัทธาในคุณค่าของวิชาชีพ และพร้อมที่จะปฏิบัติตามตามกฎระเบียบและแบบแผนของทางราชการ เพื่อความก้าวหน้าในวิชาชีพครูในอนาคตซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนิสรา วรา เรื่องฤทธิ์ 2551 ที่ศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติตนตามมาตรฐานจรรยาบรรณครูโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 พบว่าการปฏิบัติตนตามมาตรฐานจรรยาบรรณครูด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ ไม่แตกต่างกัน เพราะว่าครูเพศชาย และครูเพศหญิงมีหน้าที่ในด้านการจัดการเรียนรู้เหมือนกันจึงต้องการพัฒนาตนเอง เพื่อนำไปพัฒนาวิชาชีพของตนเองให้ดียิ่งขึ้น รวมถึงนำความรู้ที่ได้ไปพัฒนาและปรับใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อที่จะอยู่ร่วมในสังคมได้อย่างมีความสุข ซึ่งเป็นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ทุกคนไม่ว่าเพศชายหรือหญิง

2.1.3 ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการจากการวิจัยพบว่า ครูโรงเรียนเอกชนในระบบ ประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีเพศต่างกันมีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าแตกต่างกัน ในข้อที่ว่าการให้คำปรึกษาหารือกับผู้ปกครองเพื่อนักเรียนเพื่อหาสาเหตุและวิธีแก้ไข ปัญหาของศิษย์และผู้รับบริการการร่วมกิจกรรมกับศิษย์และผู้รับบริการเป็นครั้งคราวตามความเหมาะสมติดตามสอดส่องความประพฤติและให้ความช่วยเหลือให้กำลังใจแก่ศิษย์และ

ผู้รับบริการที่มีปัญหา การปฏิบัติงานหรือให้บริการอย่างมีคุณภาพโดยคำนึงถึงสิทธิขั้นพื้นฐานของศิษย์และผู้รับบริการรับฟังความคิดเห็นที่มีเหตุผลของศิษย์และผู้รับบริการในการมอบหมายงาน ครูมีการคำนึงถึงความสามารถของศิษย์และผู้รับบริการแต่ละคนให้ศิษย์และผู้รับบริการได้มีส่วนร่วมในการเสนอแนว คิดหรือวิธีการที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาวิชาชีพ และเสริมสร้างความภาคภูมิใจให้แก่ศิษย์และผู้รับบริการด้วยการรับฟังความคิดเห็นยกย่อง ชมเชยและให้กำลังใจอย่างกัลยาณมิตร นอกนั้นไม่แตกต่างกัน และยังพบว่า ครูเพศหญิงมีการปฏิบัติมากกว่าครูเพศชาย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะจากความหมายข้างต้นมีความขัดแย้งกับบุคลิก ลักษณะของครูเพศชายซึ่งเป็นเพศที่มีความแข็งแกร่งอดทนในด้านร่างกายจึงไม่ค่อยมีความอ่อนโยนและละเอียดอ่อนเท่ากับครูเพศหญิงที่มีความเข้าใจและสนิทสนมกับนักเรียน นักศึกษา และผู้รับบริการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสอดคล้องกับงานวิจัยของขวัญฤทัย เทศปิ่น 2549 ที่พบว่าครูผู้สอนที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาตนเอง ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ แตกต่างกัน โดยความหมายของการปฏิบัติตามจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ คือ ครูรัก เมตตา เอาใจใส่ ช่วยเหลือ ส่งเสริมให้กำลังใจแก่ศิษย์และผู้รับบริการตามบทบาทหน้าที่โดยเสมอภาค ครูต้องส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ ทักษะ และนิสัยที่ถูกต้องดีงามแก่ศิษย์และผู้รับบริการตามบทบาทหน้าที่อย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ ครูต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ทั้งกายวาจา และจิตใจ ครูต้องไม่กระทำตนเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญทางกายจิตใจ อารมณ์และสังคมของศิษย์ และผู้รับบริการ ครูต้องให้บริการด้วยความจริงใจและเสมอภาคโดยไม่เรียกรับหรือยอมรับผลประโยชน์จากการใช้ตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบ

2.1.4 ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพจากการวิจัยพบว่า ครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีเพศต่างกันมีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าแตกต่างกัน ในข้อที่ว่าให้กำลังใจช่วยเหลือเมื่อเพื่อนครูมีปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานประกอบวิชาชีพเสียสละ เอื้ออาทรและให้ความช่วยเหลือผู้ร่วมยกย่องชมเชยเพื่อนร่วมงานขององค์กรวิชาชีพครูที่ประสบผลสำเร็จในหน้าที่การงานด้วยความจริงใจจัดตั้งกองทุนเพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกันใช้ระบบคุณธรรมในการพิจารณาผลงานของผู้ร่วมให้เกียรติกันและไม่ทำร้ายต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพนอกนั้นไม่แตกต่างกัน และยังพบว่า ครูเพศหญิงมีการปฏิบัติมากกว่าครูเพศชาย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูส่วนใหญ่ที่อยู่ในโรงเรียนเป็นหญิง การติดต่อปฏิสัมพันธ์หรือการให้ความสนิทสนมกับครูเพศชายก็อาจจะมีน้อยลงไป ซึ่งการช่วยเหลือหรือเกื้อกูลกันก็อาจน้อยตามกันไป ซึ่งสอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการ, คณะกรรมการปฏิรูปการศึกษา, คณะอนุกรรมการปฏิรูปการเรียนรู้ (2543 : 11-15) ที่ได้วางหลักการของครูแกนนำไว้ในข้อหนึ่งว่า ควรเต็มใจให้ความช่วยเหลือในทุกๆด้านแก่เพื่อนครู ยอมรับในความสามารถของเพื่อนร่วมงาน และพร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือแก่เพื่อนครูในการพัฒนางานร่วมกันอย่างเต็มความสามารถสอดคล้องกับงานวิจัยของขวัญฤทัย เทศปิ่น 2549 ที่พบว่าครูผู้สอนที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาตนเอง ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิชัย บุตรโท, 2552 ที่ศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 ว่าด้วย จรรยาบรรณวิชาชีพครูของข้าราชการครูในศูนย์พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการ ศึกษาที่ 7 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 2 พบว่า ที่พบว่าครูเพศหญิงมีการปฏิบัติมากกว่าครูเพศชาย

2.1.5 ด้านจรรยาบรรณต่อสังคม จากการวิจัยพบว่า ครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภท อาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีเพศต่างกันมีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู โดย ภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า แตกต่างกัน ในข้อที่ว่าเชิญบุคลากรที่มีความรู้ในชุมชนมาเป็นวิทยากรนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมเพื่อให้ศิษย์และผู้รับบริการเกิดการเรียนรู้และ สามารถดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงเป็นผู้นำในการวางแผนและดำเนินการเพื่ออนุรักษ์ สิ่งแวดล้อมพัฒนาเศรษฐกิจภูมิปัญญาท้องถิ่นและศิลปวัฒนธรรมแนะนำและให้ความรู้ในชุมชนตาม โอกาสที่เหมาะสมนำศิษย์ไปศึกษาแหล่งเรียนรู้ที่มีอยู่ในท้องถิ่นนอกนั้นไม่แตกต่างกัน และยังพบว่า ครูเพศหญิงมีการปฏิบัติมากกว่าครูเพศชาย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูเพศหญิงให้ความร่วมมือ สนับสนุน ในการจัดกิจกรรมกับศิษย์ ผู้รับบริการ และมีสัมพันธ์อันดีกับชุมชนมากกว่า ซึ่งไม่สอดคล้องกับ งานวิจัยของ วิชัย บุตรโท, 2552 ที่ศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากร ทางการศึกษา พ.ศ.2546ว่าด้วย จรรยาบรรณวิชาชีพครู ของข้าราชการครูในศูนย์พัฒนาคุณภาพและ มาตรฐานการ ศึกษาที่ 7 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 2 พบว่ามีการปฏิบัติไม่ แตกต่างกัน และครูเพศชายมีการปฏิบัติมากกว่าเพศหญิง

2.2 จำแนกตามประสบการณ์การสอน พบว่า ครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภท อาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์การสอนต่างกันมีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณ วิชาชีพครู โดยภาพรวม ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ ด้าน จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมวิชาชีพ และด้านจรรยาบรรณต่อสังคมแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของ การวิจัย ยกเว้นด้านจรรยาบรรณต่อตนเองที่ไม่แตกต่าง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านและรายข้อดังนี้

2.2.1 ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพจากการวิจัยพบว่า ครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภท อาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์การสอนต่างกันมีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณ วิชาชีพครู โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อพบว่าแตกต่างกัน ในข้อที่ว่า การเข้าร่วม ส่งเสริมและประชาสัมพันธ์กิจกรรมของวิชาชีพ หรือองค์กรวิชาชีพอย่างสร้างสรรค์ การปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบซื่อสัตย์สุจริตและสนับสนุน และร่วมมือให้มีการพัฒนาวิชาชีพครูนอกนั้นไม่แตกต่างกัน และยังพบว่า ครูที่มีประสบการณ์การสอน น้อยกว่า 10 ปี มีการปฏิบัติมากกว่าครูที่มีประสบการณ์การสอนมากกว่า 10 ปี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ครูที่มีประสบการณ์การสอนน้อยกว่า 10 ปีต้องผ่านการประเมินจากผู้บริหาร ไม่ว่าจะเป็นการประเมิน ทุก 3 เดือน และทุกภาคการศึกษา รวมทั้งในการตอบประกอบวิชาชีพครูทุก 5 ปี จึงมีความตื่นตัว และปฏิบัติตนมากกว่าซึ่งไม่สอดคล้องกับนิพนธ์ แสนนางชน 2549 ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การปฏิบัติตาม จรรยาบรรณครูของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1 ที่พบว่า ครูที่มี ประสบการณ์ทำงานมากจะมีความรู้ ความเข้าใจในระเบียบแนวปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณครูเป็น อย่างดี รู้ว่าสิ่งไหนควรปฏิบัติ สิ่งไหนไม่ควรปฏิบัติ จึงประพฤติตนอยู่ในกรอบของศีลธรรมอันดีใน ฐานะที่เป็นปุชนิยบุคคลและเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับศิษย์และเพื่อนร่วมงานที่ยังไม่มีประสบการณ์

2.2.2 ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการจากการวิจัยพบว่า ครูโรงเรียนเอกชนในระบบ ประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์การสอนต่างกันมีการปฏิบัติตนตาม จรรยาบรรณวิชาชีพครู โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าแตกต่างกัน ในข้อที่ว่าการมอบหมายงาน ครูมีการคำนึงถึง ความสามารถของศิษย์และผู้รับบริการแต่ละคน การปฏิบัติงานหรือให้บริการอย่างมีคุณภาพโดย

คำนึงถึงสิทธิขั้นพื้นฐานของศิษย์และผู้รับบริการครูส่งเสริมความสามารถของศิษย์และผู้รับบริการโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลตามศักยภาพด้วยความจริงใจ ครูเสริมสร้างความภาคภูมิใจให้แก่ศิษย์และผู้รับบริการด้วยการรับฟังความคิดเห็นยกย่อง ชมเชยและให้กำลังใจอย่างกัลยาณมิตรครูให้ศิษย์และผู้รับบริการได้มีส่วนร่วมในการเสนอแนะ คิดหรือวิธีการที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาวิชาชีพครูร่วมกิจกรรมกับศิษย์และผู้รับบริการเป็นครั้งคราวตามความเหมาะสม ครูรับฟังความคิดเห็นที่มีเหตุผลของศิษย์และผู้รับบริการนอกนั้นไม่แตกต่างกัน และยังพบว่า ครูที่มีประสบการณ์การสอนน้อยกว่า 10 ปี มีการปฏิบัติมากกว่าครูที่มีประสบการณ์การสอนมากกว่า 10 ปี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูที่มีประสบการณ์การสอนน้อยกว่า 10 ปี พึงผ่านการใช้ชีวิตนักศึกษาไม่นาน ย่อมมีความประสบการณ์และมุมมองต่างๆ ที่เข้าใจศิษย์และผู้รับบริการ และพร้อมที่จะส่งเสริมความสามารถของศิษย์และผู้รับบริการโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลตามศักยภาพด้วยความจริงใจได้มากกว่า ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนิสา วราเรืองฤทธิ์ 2551 ที่ศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติตนตามมาตรฐานจรรยาบรรณครูโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 พบว่าการปฏิบัติตนตามมาตรฐานจรรยาบรรณครูด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการแตกต่างกัน โดยครูที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 10 ปี มีการปฏิบัติน้อยกว่าครูที่มีประสบการณ์การสอนมากกว่า 10 ปี อาจเนื่องมาจาก ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนมีความเข้าใจและปฏิบัติตามจรรยาบรรณได้ดีกว่าครูที่มีประสบการณ์น้อย

2.2.3 ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพจากการวิจัยพบว่า ครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์การสอนต่างกันมีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย ในข้อที่ว่ายอมรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ร่วมประกอบวิชาชีพเสียสละ เอื้ออาทรและให้ความช่วยเหลือผู้ร่วมประกอบวิชาชีพให้กำลังใจช่วยเหลือเมื่อเพื่อนครูมีปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานให้เกียรติกันและไม่ทำร้ายต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพมีความรักความสามัคคีและร่วมใจกันผนึกกำลังในการพัฒนาการศึกษาและยกย่องชมเชยเพื่อนร่วมงานขององค์กรวิชาชีพครูที่ประสบผลสำเร็จในหน้าที่การงานด้วยความจริงใจนอกนั้นไม่แตกต่างกัน และยังพบว่า ครูที่มีประสบการณ์การสอนน้อยกว่า 10 ปี มีการปฏิบัติมากกว่าครูที่มีประสบการณ์การสอนมากกว่า 10 ปี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูที่มีประสบการณ์การสอนน้อยกว่า 10 ปี เป็นผู้ที่ยังประสบการณ์ย่อมจะต้องเคารพ ให้เกียรติ ผู้ที่มีประสบการณ์มากกว่าและยอมรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ร่วมประกอบวิชาชีพเดียวกันซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของวิชัย บุตรโท, 2552 ที่ศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2546 ว่าด้วย จรรยาบรรณวิชาชีพครู ของข้าราชการครูในศูนย์พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาที่ 7 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 2 พบว่ามีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 แต่พบว่าครูที่มีประสบการณ์ในการสอนนานมีความเข้าใจและปฏิบัติตามจรรยาบรรณได้ดีกว่าครูที่มีประสบการณ์น้อย

2.2.4 ด้านจรรยาบรรณต่อสังคมจากการวิจัยพบว่า ครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์การสอนต่างกันมีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าแตกต่างกัน ในข้อที่ว่าให้ความร่วมมือและช่วยเหลือในทางวิชาการหรือวิชาชีพแก่ชุมชนนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ยึดมั่น สนับสนุนและส่งเสริม การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์

ทรงเป็นประมุขแนะนำและให้ความรู้ในชุมชนตามโอกาสที่เหมาะสมส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมเพื่อให้ศิษย์และผู้รับบริการเกิดการเรียนรู้และสามารถดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง พบปะและพูดคุยกับในชุมชนอย่างเป็นกันเองเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาท้องถิ่นและผู้นำในการวางแผนและดำเนินการเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมพัฒนาเศรษฐกิจภูมิปัญญาท้องถิ่น และศิลปวัฒนธรรม นอกนั้นไม่แตกต่างกัน และยังพบว่า ครูที่มีประสบการณ์การสอนน้อยกว่า 10 ปี มีการปฏิบัติมากกว่า ครูที่มีประสบการณ์การสอนมากกว่า 10 ปี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูที่มีประสบการณ์การสอนน้อยกว่า 10 ปี ต้องการจะนำความรู้ความสามารถที่ตนเองพึงได้ศึกษามาช่วยเหลือในการจัดกิจกรรมทางวิชาการ หรือวิชาชีพให้แก่ศิษย์ผู้รับบริการและชุมชนซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนิสา วราเรืองฤทธิ์ 2551 ที่ศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติตนตามมาตรฐานจรรยาบรรณครูโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัด เขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 พบว่าการปฏิบัติตนตามมาตรฐานจรรยาบรรณครูด้าน จรรยาบรรณต่อสังคม ไม่แตกต่างกัน เพราะสังคมเป็นส่วนหนึ่งในการจัดการเรียนรู้ครูที่ปฏิบัติหน้าที่ ในการสอนทุกคนไม่ว่าจะมีประสบการณ์น้อยหรือมากก็ต้องปฏิบัติต่อสังคมรอบๆ ตัวเช่นเดียวกัน

2.3 จำแนกตามสาขาวิชาที่สอน พบว่า ครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ใน กรุงเทพมหานคร ที่สอนสาขาวิชาที่ต่างกันมีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู โดยภาพรวม ด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการและด้าน จรรยาบรรณต่อสังคมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย ยกเว้นด้านจรรยาบรรณ ต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพที่แตกต่าง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านและรายชื่อดังนี้

2.3.1 ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพจากการวิจัยพบว่า ครูโรงเรียนเอกชนใน ระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์การสอนต่างกันมีการปฏิบัติตนตาม จรรยาบรรณวิชาชีพครู โดยภาพรวมรายด้านแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าแตกต่างกัน ในข้อที่ว่า การยกย่องชมเชยเพื่อนร่วมงานขององค์กรวิชาชีพครูที่ประสบผลสำเร็จในหน้าที่การงาน ด้วยความจริงใจ มีความเสียสละ เอื้ออาทรและให้ความช่วยเหลือผู้ร่วมประกอบวิชาชีพมีความรัก ความสามัคคี และร่วมใจกัน ผนึกกำลังในการพัฒนาการศึกษายอมรับฟังความคิดเห็นและ ข้อเสนอแนะของผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ และให้คำปรึกษาในการทำผลงานทางวิชาการแก่ผู้ร่วม ประกอบวิชาชีพและยังพบว่า ครูที่สอนประเภทวิชาชีพ มีการปฏิบัติมากกว่าครูที่สอนประเภทวิชา สามัญ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะด้วยเนื้อหาวิชาที่สอนมีเรื่องของจรรยาบรรณในอาชีพนั้นๆสอนให้กับ นักเรียน นักศึกษาด้วยจึงซึมซับความรู้และนำไปสู่นิสัยในการปฏิบัติ ทำให้ครูในสายวิชาชีพที่ต้องสอน นักเรียน นักศึกษา ต้องทำตนเป็นแบบอย่างที่ดีอย่างเคร่งครัดด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรา ภรณ์ วุฒิโสภณ 2547 พบว่า ครูสอนสังคมศึกษามีการปฏิบัติตนเกี่ยวกับจริยธรรมซึ่งส่งผลสะท้อนให้ เห็นถึงศักยภาพและการปฏิบัติหน้าที่ของครู และงานวิจัยของ ประทีป โชติคุณเศรษฐ 2544 พบว่า ครูที่สอนในแต่ละกลุ่มสาระต้องการพัฒนาตนเองเหมือนๆ กัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การสอนของแต่ละ กลุ่มสาระมีความแตกต่างกันในความรู้ของเนื้อหาที่สอนในซึ่งทำให้ผู้สอนซึมซับความรู้และนำไปสู่ นิสัยในการปฏิบัติตน ทำให้ครูที่สอนในแต่ละกลุ่มสาระมีความคิดเห็นและการปฏิบัติตนต่างกัน

2.4 จำแนกตามประเภทวิชาที่สถานศึกษาเปิดสอนต่างกันพบว่า ครูโรงเรียนเอกชนในระบบ ประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่สอนสาขาวิชาที่ต่างกันมีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณ วิชาชีพครู โดยภาพรวม ด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ ด้านจรรยาบรรณต่อ ผู้รับบริการด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพและด้านจรรยาบรรณต่อสังคมแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านและรายชื่อดังนี้

2.4.1 ด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง พบว่า ครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภท อาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ในสถานศึกษาที่เปิดสอนประเภทวิชาต่างกันมีการปฏิบัติตาม จรรยาบรรณวิชาชีพครู โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย และยังพบว่าครูในสถานศึกษาที่เปิดสอนประเภทวิชาพาณิชยกรรมปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ ครูมากกว่าครูในสถานศึกษาที่เปิดสอนประเภทอุตสาหกรรมอย่างเดียว และสถานศึกษาที่เปิดสอน ประเภทวิชาพาณิชยกรรมและอุตสาหกรรม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสถานศึกษาที่เปิดสอนประเภทวิชา พาณิชยกรรมมีนโยบายในการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้ทันกับสถานศึกษาที่เปิดสอน ประเภทวิชาพาณิชยกรรมอื่น ๆ ที่มีจำนวนมากในกรุงเทพมหานคร ประกอบกับวิชาด้านพาณิชยกรรมก็ จะต้องปรับเปลี่ยนให้ทันต่อเทคโนโลยีสมัยใหม่ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาครูจะต้องศึกษา ความรู้เพิ่มเติมจากสื่อต่างๆตลอดเวลาซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประทีป โชติคุณเศรษฐ 2544 ที่ศึกษาเกี่ยวกับ ความต้องการพัฒนาตนเองทางด้านวิชาการของข้าราชการครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในสหวิทยาเขตเสรีไทยพบว่า ครูที่สอนในแต่ละกลุ่มสาระต้องการพัฒนา ตนเองเหมือนๆ กัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การสอนของแต่ละกลุ่มสาระมีความแตกต่างกันในความรู้ ของเนื้อหาที่สอนซึ่งทำให้ผู้ที่สอนซึมซับความรู้และนำไปสู่นิสัยในการปฏิบัติตน ทำให้ครูที่สอนในแต่ละ กลุ่มสาระมีความคิดและการปฏิบัติตนต่างกัน

2.4.2 ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพพบว่า ครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภท อาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่สถานศึกษาเปิดสอนประเภทวิชาต่างกันมีการปฏิบัติตาม จรรยาบรรณวิชาชีพครู โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย และยังพบว่าครูในสถานศึกษาที่เปิดสอนประเภทวิชาพาณิชยกรรมปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ ครูมากกว่าครูในสถานศึกษาที่เปิดสอนประเภทอุตสาหกรรมอย่างเดียวและสถานศึกษาที่เปิดสอน ประเภทวิชาพาณิชยกรรมและอุตสาหกรรม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูในสถานศึกษาที่เปิดสอนประเภท วิชาพาณิชยกรรม ให้ความสำคัญมากในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบซื่อสัตย์สุจริตตาม กฎระเบียบและแบบแผนของทางราชการไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุระสิทธิ์ คะลีล้วน 2551 ที่ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานกับการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพทาง การศึกษาของผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคายเขต 3 พบว่าครูและผู้บริหาร ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพไม่แตกต่างกันนั้นอาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารและ ครูผู้สอนในโรงเรียนถือได้ว่าเป็นผู้ประกอบการวิชาชีพควบคุมเป็นวิชาชีพชั้นสูงซึ่งมีสภาครูหรือคุรุสภา เป็นหน่วยงานที่คอยกำกับติดตามให้ผู้ประกอบวิชาชีพประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นไปตามจรรยาบรรณผู้ ประกอบวิชาชีพที่คุรุสภากำหนดขึ้นอีกทั้งผู้บริหารหรือครูผู้สอนเมื่อได้รับการแต่งตั้งให้เปลี่ยนสาย งานหรือเลื่อนวิทยฐานะสูงขึ้นกฎหมายระบุว่าต้องผ่านการอบรมพัฒนาให้เป็นตามเกณฑ์ที่ คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนดผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีวุฒิ การศึกษาด้านการบริหารการศึกษาและครูผู้สอนต้องมีวุฒิการศึกษาด้านการศึกษาตามที่ คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาซึ่งจะเห็นได้ว่าผู้บริหารสถานศึกษาและ ครูผู้สอนทุกคนทุกระดับในโรงเรียนทุกช่วงชั้นล้วนมีกรอบการประพฤติปฏิบัติตนตามระเบียบและ เอกสารจรรยาบรรณวิชาชีพอันเดียวกัน ใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

2.4.3 ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการพบว่า ครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภท อาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่สถานศึกษาเปิดสอนประเภทวิชาต่างกันมีการปฏิบัติตาม จรรยาบรรณวิชาชีพครู โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย

และยังพบว่าครูในสถานศึกษาที่เปิดสอนประเภทวิชาพาณิชยกรรมปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูมากกว่าครูในสถานศึกษาที่เปิดสอนประเภทอุตสาหกรรมอย่างเดียว และสถานศึกษาที่เปิดสอนประเภทวิชาพาณิชยกรรมและอุตสาหกรรม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูในสถานศึกษาที่เปิดสอนประเภทวิชาพาณิชยกรรมส่วนมากเป็นเพศหญิง และนักเรียนส่วนมากก็เป็นเพศหญิง ย่อมมีความเข้าใจ และพร้อมที่จะรับฟังความคิดเห็นที่มีเหตุผลของศิษย์และผู้รับบริการและคอยช่วยเหลือให้กำลังใจแก่ศิษย์และผู้รับบริการที่มีปัญหาอยู่เสมอ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนิสา วราเรืองฤทธิ์ 2551 ที่ศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติตนตามมาตรฐานจรรยาบรรณครูโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 พบว่า ผู้ประกอบอาชีพครูนั้น ไม่ว่าจะอยู่ในกลุ่มสาระใดก็ตาม ล้วนต้องมีการพัฒนาตนเอง ต้องมีใจรักและเมตตาต่อศิษย์ และผู้ร่วมประกอบวิชาชีพเดียวกัน รวมถึงผู้ที่อยู่ในสังคมเดียวกันด้วย

2.4.4 ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพพบว่า ครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่สถานศึกษาเปิดสอนประเภทวิชาต่างกัมีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย และยังพบว่าครูในสถานศึกษาที่เปิดสอนประเภทวิชาพาณิชยกรรมปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูมากกว่าครูในสถานศึกษาที่เปิดสอนประเภทอุตสาหกรรมอย่างเดียว และสถานศึกษาที่เปิดสอนประเภทวิชาพาณิชยกรรมและอุตสาหกรรม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูในสถานศึกษาที่เปิดสอนประเภทวิชาพาณิชยกรรมทุกคนต้องปฏิบัติหน้าที่ต่างๆหลายด้านเช่นหน้าที่ปกครองดูแลพฤติกรรมนักเรียนให้ปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียนงานกิจกรรมของโรงเรียนงานธุรการงานประกันคุณภาพ และงานด้านอื่นๆ จึงมีการช่วยเหลือเกื้อกูลกันมีความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเป็นอย่างดีมีการช่วยเหลือกันมากกว่าครูในสถานศึกษาที่เปิดสอนประเภทวิชาอื่นๆสอดคล้องกับงานวิจัยของไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุระสิทธิ์คะลีถ้วน 2551 ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานกับการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพทางการศึกษาของผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคายเขต 3 พบว่าครูและผู้บริหาร ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพไม่แตกต่างกัน

2.4.5 ด้านจรรยาบรรณต่อสังคมพบว่า ครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่สถานศึกษาเปิดสอนประเภทวิชาต่างกัมีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย และยังพบว่าครูในสถานศึกษาที่เปิดสอนประเภทวิชาพาณิชยกรรมปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูมากกว่าครูในสถานศึกษาที่เปิดสอนประเภทอุตสาหกรรมอย่างเดียว และสถานศึกษาที่เปิดสอนประเภทวิชาพาณิชยกรรมและอุตสาหกรรม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ครูในสถานศึกษาที่เปิดสอนประเภทวิชาพาณิชยกรรม ได้เป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาท้องถิ่นให้ความร่วมมือและช่วยเหลือในทางวิชาการหรือวิชาชีพแก่ชุมชนไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุระสิทธิ์คะลีถ้วน 2551 ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานกับการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพทางการศึกษาของผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคายเขต 3 พบว่าผู้บริหารและครูผู้สอนไม่ว่าจะอยู่ในโรงเรียนช่วงชั้นใดต้องอยู่ในมาตรฐานวิชาชีพด้านจรรยาบรรณต่อสังคมเดียวกันจึงทำให้แนวทางปฏิบัติด้านนี้ไม่แตกต่างกัน

5.5 ข้อเสนอแนะ

5.5.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ครูเป็นวิชาชีพที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศไม่แพ้วิชาชีพอื่นๆ ฉะนั้นครูจึงควรตระหนักถึงความสำคัญในข้อนี้ให้มากๆ เพราะครูมีหน้าที่ในการสร้างและพัฒนาบุคลากรเพื่อไปพัฒนาสังคม และประเทศให้เจริญก้าวหน้า ครูควรปฏิบัติตามมาตรฐานวิชาชีพ เพื่อการปฏิบัติหน้าที่ที่สำคัญนี้ให้ดียิ่งขึ้น ครูทุกคนจึงควรมีส่วนร่วมและแสดงความคิดเห็นในการพัฒนาวิชาชีพของตนเอง ดังนี้

1. ด้านจรรยาบรรณต่อสังคมครูควรนำศิษย์ไปศึกษาแหล่งเรียนรู้ที่มีอยู่ในท้องถิ่นเพื่อก่อให้เกิดความรู้ใหม่ และก่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชน ครูควรเชิญบุคลากรหรือผู้ปกครองนักเรียน นักศึกษาที่มีความรู้ในชุมชนมาเป็นวิทยากรโดยครูอาจเชิญมาสอน บรรยายหรือถ่ายทอดประสบการณ์ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน เพื่อเป็นการสร้างสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้ปกครองและชุมชน ครูควรนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ในบางวิชาที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นการสืบสานและอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นให้คงอยู่ตลอดไป โดยควรผลักดันให้ครูเพศชาย และครูที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปี ปฏิบัติและเข้าร่วมกิจกรรมกับสังคมมากกว่านี้

2. ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพสถานศึกษาสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน หรือครูสภาควรสนับสนุนให้ครูค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัยและนำเสนอผลงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ เพื่อเป็นการพัฒนาตนเองในวิชาชีพของตน ซึ่งจะส่งผลให้การเรียนการสอนของครูมีคุณภาพมากยิ่งขึ้นและยังมีประโยชน์ต่อสถานศึกษาและองค์กรที่เกี่ยวข้อง ครูควรเข้าร่วม ส่งเสริมและประชาสัมพันธ์กิจกรรมของวิชาชีพ เพื่อเป็นการพัฒนาตนเองในด้านต่างๆ ครูควรปฏิบัติตามเงื่อนไขและข้อกำหนดขององค์กร เพื่อเป็นการขับเคลื่อนองค์กรให้ไปในทิศทางเดียวกัน

3. ด้านจรรยาบรรณต่อตนเองสถานศึกษาหรือสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนควรส่งเสริมให้ครูมีการปฏิบัติตามจรรยาบรรณต่อตนเอง โดยการจัดกิจกรรมฝึกอบรมให้ครูโดยเฉพาะ ครูเพศชายและครูที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปี มีความรู้เกี่ยวกับการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรืออุปกรณ์ช่วยสอนอื่นที่เหมาะสมกับวิชานั้นๆ เพื่อเป็นการกระตุ้นการเรียนรู้ให้เกิดทักษะกับผู้เรียนหรืออาจกำหนดการใช้สื่อที่ต้องมีเทคโนโลยีมาเกี่ยวข้องให้ครูปฏิบัติในขณะที่ทำการเรียนการสอน ครูควรติดตามข่าวสาร ด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองเพื่อนำข้อมูลข่าวสารต่างๆมาบูรณาการในการสอนเพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์และการเปลี่ยนแปลงของโลก

4. ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ ครูควรร่วมกิจกรรมกับศิษย์และผู้รับบริการเป็นครั้งคราวตามความเหมาะสมเพื่อเป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูกับศิษย์ และเป็นแบบอย่างที่ดีในการมีจิตอาสาในการช่วยเหลือและเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ครูควรปรึกษาหารือกับผู้ปกครอง เพื่อนักเรียนเพื่อหาสาเหตุและวิธีแก้ไข ปัญหาของศิษย์และผู้รับบริการ เพื่อที่เราจะได้ข้อมูล ข้อเท็จจริงที่มีประโยชน์ในการป้องกันและแก้ปัญหาต่างๆที่จะส่งผลร้ายกับศิษย์

5. ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมวิชาชีพ ควรมีการจัดตั้งกองทุนเพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน หรืออาจจัดตั้งให้อยู่ในรูปแบบของสหกรณ์ก็ได้ ครูควรให้คำปรึกษาในการทำผลงานทางวิชาการแก่ผู้ร่วมประกอบวิชาชีพด้วยกันในเรื่องที่ตนมีความรู้หรือเชี่ยวชาญ

5.5.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาความต้องการและแนวทางการพัฒนาตนเองตามจรรยาบรรณวิชาชีพของครู ด้านจรรยาบรรณต่อสังคม ของครูในสังกัดต่างๆ เช่น ข้าราชการครูในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน(สพฐ.) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) หรือสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)
2. ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของครูกับความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของครูในด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. 2548. **พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พุทธศักราช 2547**. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.

กระทรวงศึกษาธิการ, คณะกรรมการปฏิรูปการศึกษา, คณะอนุกรรมการการปฏิรูปการเรียนรู้. 2543. **แนวทางการพัฒนาครูแกนนำเพื่อเป็นครูต้นแบบปฏิรูปการเรียนรู้ และเกณฑ์คุณลักษณะของครูแกนนำเพื่อพัฒนาเป็นครูต้นแบบ**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา. กรมศาสนา.

กาญจนาธิดา สมใจ. 2550. “บทบาทของครูผู้สอนระดับปฐมวัยโรงเรียนประถมศึกษา ตามทัศนะของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 5.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

เกรียงศักดิ์ ชิมณะธรรม. 2550. “การปฏิบัติตามมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. 2548 ของข้าราชการครู สังกัดศูนย์พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาพะลานกองโพน ศูนย์ที่ 16 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 2.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

ขวัญใจ อนุอัน. 2549. “พฤติกรรมการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนอาชีวศึกษาประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ในเขตกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ขวัญฤทัย เทศปิ่น. 2549. “การพัฒนาตนเองจากแหล่งการเรียนรู้ของครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษาเอกชน เขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการพัฒนาระบบการศึกษาระดับบัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

คำหามานคนไค. (2542). **ทางก้าวหน้าของครูมืออาชีพ**. กรุงเทพฯ : สายธาร.

จิราภรณ์ วุฒิสภณ. 2539. “ความคิดเห็นของอาจารย์มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิตและเทคโนโลยีที่มีต่อจรรยาบรรณครูตามหลักจรรยาบรรณครู พ.ศ.2539.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

दनัยชาติศรี. 2554. “การปฏิบัติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพพ.ศ. 2548 ของครูผู้สอนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.

ทวีป อภิลิทธิ. 2532. **ยุทธศาสตร์การสอน**. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท.

ทศนา แคมมณี. 2545. **องค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ**. พิมพ์ครั้งที่ 2 . กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทรงสวัสดิ์ ทิพย์คงคา. 2549. **อาชีวศึกษารัฐและเอกชน : อย่างเข้าสู่เป้าหมายเดียวกัน**. กรุงเทพฯ: มิสชั่น มีเดีย.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไทยโพสต์ .2553. **ครูผิดวินัยโกง-เทศมากสุด**. [Online]. <http://www.thaipost.net/news/111210/31342>.
ไม่ว่ากรณีใดๆก็ตาม กรุณาแจ้งให้ชัดเจนและต้องอ้างอิงถึงชื่อของเอกสารทุกครั้งที่จะนำไปใช้

ธานินทร์ ศิลป์จารุ. 2552. **การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS**. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ : บิสิเนสอาร์แอนด์ดี.

- นฤมล ดาดวล. 2547. “สภาพและแนวทางการพัฒนาการปฏิบัติงานของอาจารย์ตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ ครูสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- นิพนธ์ แสนนางขม. 2549. “การปฏิบัติตามจรรยาบรรณครูของครูโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 1.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- นุชรินทร์ สุวรรณชาติ. 2550. “การศึกษาจรรยาบรรณของข้าราชการครูใน 3 จังหวัดชายแดนใต้.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการวัดผลและวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- นัญจรงค์เฉลิมพงษ์. 2553. “ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานกับการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพทางการศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล.” ปริญญาการศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- น้ำฝน ปลักปลา. 2546. “แนวทางการส่งเสริมการปฏิบัติตนของครูตามแนวจรรยาบรรณครู ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดเชียงราย.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- บุญชมศรีสะอาด. 2545. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปนัดดาวัฒน์. 2554. “ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีต่อการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของครูในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (สถิติประยุกต์) คณะสถิติประยุกต์ บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ประทีป โชติคุณเศรษฐ. 2544. “ความต้องการพัฒนาตนเองทางด้านวิชาการของข้าราชการครูโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา ในสหวิทยาเขตเสรีไทย.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ประทีป มากมิตร. 2551. แนวปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของอาจารย์ของอาจารย์คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยอากเนย์ : รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์.
- ประมุข ต้นจำรูญ. 2534. รายงานการวิจัยเรื่องคุณสมบัติของครูที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประถมศึกษา กรณีศึกษาในสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพังงา. พังงา : สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพังงา
- ผกา สัตยธรรม. 2550. คุณธรรมของครู. พิมพ์ครั้งที่ 2, กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พระมหาณัฐพล ดอนตะโก. 2551. “คุณธรรมของผู้บริการปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต 1.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร
- พิเชษอนุกุล. “การจัดการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ” วารสาร มหาวิทยาลัยพายัพ, ปีที่ 16, ฉบับที่ 2, กรกฎาคม - ธันวาคม 2546. 16 (2) : หน้า 26-28

- พิชัยไชยสงคราม . 2542. **ความเป็นครู**. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.
- พินิจนารถคำดวง. 2552. “ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาตามจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษาตามการรับรู้ของครูกับความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
- พิบูลย์กระแสดุข. (2542). **การส่งเสริมพฤติกรรมครูตามจรรยาบรรณในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอฝางจังหวัดเชียงใหม่**. การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พิภพพวงเงิน . 2545. **จริยธรรมวิชาชีพ**. กรุงเทพฯ : รวมสาส์น.
- พรรณี ลีกิจวัฒน์. 2551. **ระเบียบวิธีวิจัย**. กรุงเทพฯ : เพทายการพิมพ์.
- พรนพุกกะพันธ์. 2543. **จริยธรรมทางธุรกิจ**. กรุงเทพฯ : จามจุรีโปรดักส์.
- เฟื่องฟ้า สว่าง. 2542. “การปฏิบัติตามจรรยาบรรณครู ของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดบุรีรัมย์.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- ยนต์ ชุ่มจิต. 2544. **การศึกษาและความเป็นครูไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โอเอสพริ้นดิงส์ เฮ้าส์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. 2525. **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525**. พิมพ์ครั้งที่ 2 . กรุงเทพฯ : ราชบัณฑิตยสถาน.
- ราชบัณฑิตยสถาน. 2546. **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2546**. กรุงเทพฯ : ราชบัณฑิตยสถาน.
- รุ่ง แก้วแดง. 2543. **ปฏิวัติการศึกษาไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 7 . กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มติชน.
- เรื่องยศ พจนนุสนธิ์. 2541. “การปฏิบัติงานตามบทบาทของคณะกรรมการโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดมหาสารคาม.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วิชัย บุตรโท. 2552. “การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 ว่าด้วย จรรยาบรรณวิชาชีพครู ของข้าราชการครูในศูนย์พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาที่ 7 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษอุบลราชธานี เขต 2.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- วิชัย มาจันทร์. 2544. “การปฏิบัติตามจรรยาบรรณครูของครูผู้สอน ในทรศณะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิเชียร ประยูรชาติ และคณะ. 2544. **รายงานการวิจัย เรื่อง รูปแบบการกำกับดูแลการปฏิบัติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครู**. ฝ่ายการวิจัยกองวิชาชีพครู สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา.
- วิไลตั้งจิตสมคิด . 2544. **การศึกษาและความเป็นครูไทย**. กรุงเทพฯ. โอเดียนสโตร์.
- ศิริมา จังพนาสิน. 2548. “การพัฒนาจรรยาบรรณครูโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานคร” . วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
- สมาน รังสีโยกฤษฎ์. 2541. **ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล**. กรุงเทพฯ : สวัสดิการสำนักงาน ก.พ.

- ส. เสถบุตร. 2536. *New Model English-Thai Dictionary*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุชาติประสิทธิ์รัฐสินธุ์. 2539. *จริยธรรมทางวิชาการ*. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนาบริหารศาสตร์.
- สุนิสา วราเรื่องฤทธิ์. 2551. “การปฏิบัติตนตามมาตรฐานจรรยาบรรณครูโรงเรียนระดับประถมศึกษาสังกัดเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการพัฒนาศาสตร์พยาบาลมนุษย บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุภา สกุลเงิน. 2545. “ประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หลังการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล ในทัศนะของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร.” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขารัฐศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัย บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุภาพรพิศาลบุตร. 2544. *จริยธรรมทางธุรกิจ*. กรุงเทพมหานคร: วีเจพริ้นติ้ง.
- สุรจิต คำมะสอน. 2548. “การส่งเสริมวินัยนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของผู้ปกครองนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.
- สุระสิทธิ์ คะลีล้วน. 2551. “ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานกับการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพทางการศึกษาของผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคายเขต 3.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิตสาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 2. 2549. *คู่มือการดำเนินการทางวินัย สำหรับสถานศึกษาอุบลราชธานี*. อุบลราชธานี : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 2
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2535. *เอกสารประกอบการสัมมนาด้านการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2537. *ประสิทธิภาพของระบบผลิตการอาชีวศึกษา รายงานการวิจัยเรื่องประสิทธิภาพของการอาชีวศึกษา*. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2545. *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (ฉบับใหม่ 2545)*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา. 2547. *พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547*. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา.
- สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. 2547. *สถิติการศึกษาเอกชน ปีการศึกษา 2547*. กรุงเทพมหานคร : ครูสภาลาดพร้าว
- สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. 2551. *พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ สกสค.
- สำนักงานบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. 2554. *จำนวนโรงเรียนนักเรียน ครู ประถมศึกษา อาชีวศึกษา จำแนกหลักสูตรและประเภทวิชา*. [Online]. <http://www.opec.go.th/images/stories/file/file/KT/Statistics53/Basic/basicT20.xls>

- สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. 2550.
พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชนพ.ศ. 2550.กรุงเทพฯ :คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษา
เอกชน
- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. 2543.เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของคุรุสภา.พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ :
คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. 2546.พระราชบัญญัติสภาครู และบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546.
กรุงเทพฯ : คุรุสภาลาดพร้าว
- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. 2548.ระบบพัฒนาผู้ประกอบการอาชีพทางการศึกษา.กรุงเทพฯ : คุรุสภา
ลาดพร้าว
- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. 2550.กฎหมายเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพทางการศึกษา(เล่ม2).
กรุงเทพฯ :คุรุสภาลาดพร้าว
- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา .2553. ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยแบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณของ
วิชาชีพ พ.ศ.2550.[Online].[http://www.ksp.or.th/ksp2009/upload/news4/files/
1854-6576.pdf](http://www.ksp.or.th/ksp2009/upload/news4/files/1854-6576.pdf)
- สมคิดบางโม. 2549. จริยธรรมทางธุรกิจ. กรุงเทพฯ : พัฒนวิทย์การพิมพ์.
- สมภพชีวีรัฐพนัน. 2539. จริยธรรมกับชีวิต. ยะลา : วิทยาลัยพลศึกษายะลา.คณะกรรมการ
ข้าราชการพลเรือน.
- อรุณศรี ศาสตราณิติ. 2543. “จรรยาบรรณวิชาชีพในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว :ศึกษากรณีอาชีพ
มัคคุเทศก์”. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย
- อาภัสรา ดียิ่ง. 2551. “การปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยา เขตกรุงเทพ
ตะวันออก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2.” วิทยานิพนธ์รัฐศา
สตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- อรักัญญา สันติมิตร. 2553. “การปฏิบัติตนของครูต่างประเทศที่เป็นจริงและความคาดหวังของ
นักเรียนและครูโรงเรียนเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร.”วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาพัฒนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก หนังสือราชการ

ภาคผนวก ข การหาคุณภาพแบบสอบถามวัดการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณ
วิชาชีพครู

ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำสั่งคณะกรรมการอุดมศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ที่ 552 /2554

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและ
เค้าโครงวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบสำรอง ของ นายศิโรจน์ ชนนทวารี

เพื่อให้การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของ นายศิโรจน์ ชนนทวารี รหัสประจำตัว 50063103 หลักสูตร
ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษาเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ
จึงแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อปรึกษาและพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ดร.กาญจนา	บุญภักดี	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
รศ.ดร.มาลัย	จิรวัดนเกษตร	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

2. คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

ผศ.ดร.อำนาจ	ตั้งเจริญชัย	ประธานกรรมการ
รศ.ดร.มาลัย	จิรวัดนเกษตร	กรรมการ
ดร.กาญจนา	บุญภักดี	กรรมการ
ดร.ปรียาภรณ์	ตั้งคุณานันต์	กรรมการ
รศ.ดร.อุทัย	บุญประเสริฐ	กรรมการ

3. คณะกรรมการสอบสำรอง

ดร.พจนา	ว่องตระกูล	กรรมการ	(อาจารย์บัณฑิตพิเศษ)
รศ.ดร.ฉันทนา	วิริยเวชกุล	กรรมการ	(อาจารย์บัณฑิตประจำ)

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 25 พฤศจิกายน พ.ศ. 2554

(รองศาสตราจารย์ พิระวุฒิ สุวรรณจันทร์)
คณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกาศคณะกรรมการอุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

คณะกรรมการอุตสาหกรรม โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร อาชีวศึกษา ซึ่งได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 2 ธันวาคม 2554 ให้ดำเนินการดังนี้

นายศิริโรจน์ ชนนทวารีย์ รหัสประจำตัว 50063103 ให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชนในระบบ ประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร (Teacher Performance in Ethics of Formal Private Vocational Schools in Bangkok Metropolitan)” โดยมี ดร.กาญจนา บุญภักดี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผศ.ดร.มาลัย จีร์วัฒนเกษตร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์โดยปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ประกาศ ณ วันที่ 6 ธันวาคม พ.ศ. 2554

(รองศาสตราจารย์ พิระวุฒิ สุวรรณจันทร์)
คณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ **4314**

คณะกรรมการ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

๘ ธันวาคม 2554

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน ดร.ดิเรก พรสีมา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นายศิริโรจน์ ชนันทวารี นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภท อีวศึกษา" โดยมี ดร.กาญจนา บุญภักดิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ รศ.ดร.มาลัย จีรวัดมนเกษตร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะกรรมการอุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว เป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามว่ามีความถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของ นายศิริโรจน์ ชนันทวารี มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์พระวุฒิ สุวรรณจันทร์)

คณบดี

ส่วนบริหารงานทั่วไป

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02-329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร.084-015-7228

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งไปสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
หากมีให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 4314

คณะกรรมการอุดสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

6 ธันวาคม 2554

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นายศิโรจน์ ชนนันทวาริ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภท
อิวศึกษา" โดยมี ดร.กาญจนา บุญภักดี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ รศ.ดร.มาลัย จีรวัดนเกษตร์
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะกรรมการอุดสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว
เป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามว่ามีความถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด
ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของ นายศิโรจน์ ชนนันทวาริ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็น
อย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์พระวุฒิ สุวรรณจันทร์)

คณบดี

ส่วนบริหารงานทั่วไป

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02- 329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร.084-015-7228

ขอสงวนลิขสิทธิ์ในเอกสารฉบับนี้ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
โดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้จัดทำขึ้นมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกรนำไปใช้

ที่ ศร 0524.04/ 4314

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

6 ธันวาคม 2554

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน ดร.ชมพูนุช บัวบังคร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นายศิโรจน์ ชนนทวารี นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภท
อชีวศึกษา" โดยมี ดร.กาญจนา บุญภักดี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ รศ.ดร.มาลัย จีรวัดมนเกษตร
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว
เป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามว่ามีความถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด
ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของ นายศิโรจน์ ชนนทวารี มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็น
อย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์พิระวุฒิ สุวรรณจันทร์)

คณบดี

ส่วนบริหารงานทั่วไป

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02-329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร.084-015-7228

เอกสารนี้เป็นเอกสารทางราชการสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ทำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ถ้ามีการนำเอกสารนี้ไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีคำนำไปใช้

ที่ ศร 0524.04/ **4314**

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

6 ธันวาคม 2554

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน ดร.ชาญเวช บุญประเดิม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นายศิโรจน์ ชนนทวารี นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภท
อชีวศึกษา" โดยมี ดร.กาญจนา บุญภักดิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ รศ.ดร.มาลัย จีรวัดนเกษตร
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว
เป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามว่ามีความถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด
ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของ นายศิโรจน์ ชนนทวารี มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็น
อย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์พระวุฒิ สุวรรณจันทร์)

คณบดี

ส่วนบริหารงานทั่วไป

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02- 329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร.084-015-7228

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
โดยไม่ได้รับอนุญาต หากมีให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 4314

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

๘ ธันวาคม 2554

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน อาจารย์ศศิมา กานยะคามิน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นายศิโรจน์ ชนนทวารี นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชนในระบบประเภท
อิวศึกษา" โดยมี ดร.กาญจนา บุญภักดิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ รศ.ดร.มาลัย จีรวัดนเกษตร
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว
เป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามที่มีความถูกต้องและเหมาะสมมากที่สุดเพียงใด
ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของ นายศิโรจน์ ชนนทวารี มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็น
อย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์พระวุฒิ สุวรรณจันทร์)

คณบดี

ส่วนบริหารงานทั่วไป

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02-329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร.084-015-7228

เอกสารนี้เป็นเอกสารราชการ ใช้สำหรับงานราชการ ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ หากมีข้อผิดพลาดประการใด ขออภัยเป็นอย่างสูง และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 4476

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

2/ ธันวาคม 2554

เรื่อง ขออนุญาตขอให้ให้นักศึกษาทดลองใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีช่างอุตสาหกรรมกรุงเทพ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นายศิริโรจน์ ชนนทวารี นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชนในระบบ ประเภทอาชีวศึกษา” โดยมี ดร.กาญจนา บุญภักดี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ รศ.ดร.มาลัย จีร์วัฒน์เกษตร์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขออนุญาตจากท่านโปรดอนุญาตให้ นายศิริโรจน์ ชนนทวารี ทดลองใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัยกับคณะครูผู้สอนภายในสถานศึกษาท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ที่ระวุฒิ สุวรรณจันทร์)

คณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02- 329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร.084-015-7228

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/4476

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๔

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีสยามธุรกิจ

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
3. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นายศิริโรจน์ ชนนันทวารี นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชนในระบบ ประเภทอาชีวศึกษา” โดยมี ดร.กาญจนา บุญภักดิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ รศ.ดร.มาลัย จีรวัดนเกษตร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ 2 ธันวาคม ๒๕๕๔ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอกความอนุเคราะห์จากท่านให้นายศิริโรจน์ ชนนันทวารี เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์พิระวุฒิ สุวรรณจันทร์)

คณบดี

ส่วนบริหารงานทั่วไป

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02- 329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร.084-015-7228

เอกสารนี้เป็นเอกสารราชการ... ไม่อนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น... ปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายชื่อสถานศึกษาที่ขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

1. วิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ
2. วิทยาลัยเทคโนโลยีทักษิณาบริหารธุรกิจ
3. วิทยาลัยอาชีวศึกษาเจริญพัฒนาบริหารธุรกิจ
4. วิทยาลัยเทคโนโลยีสยามบริหารธุรกิจ
5. วิทยาลัยเทคโนโลยีวิบูลย์บริหารธุรกิจ
6. วิทยาลัยเทคโนโลยีไทยบริหารธุรกิจ
7. วิทยาลัยเทคโนโลยีบางกะปิ
8. วิทยาลัยเทคโนโลยีมีนบุรีโปลีเทคนิค
9. วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ก.1 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณ
วิชาชีพครู (จำนวน 50 ข้อ)

ที่	การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณ วิชาชีพครู	คะแนนของผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่					คะแนน รวม	IOC	ความ หมาย
		1	2	3	4	5			
1	จรรยาบรรณต่อตนเอง ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
2	แต่งกายเหมาะสม สุภาพเรียบร้อย ตามระเบียบและกาลเทศะ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
3	ติดตามข่าวสาร ด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	ใช้ได้
4	แสดงความเชื่อมั่นในการปฏิบัติในสิ่ง ที่ถูกต้อง	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	ใช้ได้
5	มานะพยายามอดทนต่อปัญหาและ อุปสรรคที่มีต่อการปฏิบัติหน้าที่	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
6	ปฏิบัติตนในการดำเนินชีวิตตาม ประเพณีและวัฒนธรรมไทย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
7	นำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ ประกอบการจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
8	ศึกษา ค้นคว้าความรู้ใหม่ในการ พัฒนาวิชาชีพของตนอยู่เสมอ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
9	ประพฤติตนตามหลักเศรษฐกิจ พอเพียงเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดี	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	ใช้ได้
10	ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายได้อย่าง มีคุณภาพ ตามเวลาที่กำหนด	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
11	จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ แสดงความชื่นชมและศรัทธาใน คุณค่าของวิชาชีพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
12	รักษาชื่อเสียงและปกป้องศักดิ์ศรี แห่งวิชาชีพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
13	ยกย่องและเชิดชูเกียรติผู้มีผลงานใน วิชาชีพให้สาธารณชนรับรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
14	ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์สุจริตตามกฎระเบียบและ แบบแผนของทางราชการ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
15	ให้เกียรติและไม่ให้ร้ายต่อเพื่อนร่วม วิชาชีพ	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	ใช้ได้

ตารางที่ ก.1(ต่อ)

ที่	การปฏิบัติตามจรรยาบรรณ วิชาชีพครู	คะแนนของผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่					คะแนน รวม	IOC	ความ หมาย
		1	2	3	4	5			
16	สนับสนุนการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาครูการเรียนการสอนและการบริหารสถานศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
17	ค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัยและนำเสนอผลงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
18	เข้าร่วม ส่งเสริมและประชาสัมพันธ์กิจกรรมของวิชาชีพหรือองค์กรวิชาชีพอย่างสร้างสรรค์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
19	สนับสนุนและร่วมมือให้มีการพัฒนาวิชาชีพครู	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
20	ปฏิบัติตามเงื่อนไขและข้อกำหนดขององค์กร	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
21	จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ ปฏิบัติงานหรือให้บริการอย่างมีคุณภาพโดยคำนึงถึงสิทธิขั้นพื้นฐานของศิษย์และผู้รับบริการ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
22	ครูส่งเสริมความสามารถของศิษย์และผู้รับบริการโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลตามศักยภาพด้วยความจริงใจ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
23	ตั้งใจสั่งสอนศิษย์และผู้รับบริการอย่างเต็มที่ เต็มเวลา และเต็มความสามารถ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
24	รับฟังความคิดเห็นที่มีเหตุผลของศิษย์และผู้รับบริการ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
25	ติดตามสอดส่องความประพฤติและให้ความช่วยเหลือให้กำลังใจแก่ศิษย์และผู้รับบริการที่มีปัญหา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ก.1(ต่อ)

ที่	การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณ วิชาชีพครู	คะแนนของผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่					คะแนน รวม	IOC	ความ หมาย
		1	2	3	4	5			
26	เสริมสร้างความภาคภูมิใจให้แก่ศิษย์ และผู้รับบริการด้วยการรับฟังความ คิดเห็นยกย่อง ชมเชย และให้กำลังใจ ใจอย่างกัลยาณมิตร	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
27	ให้ศิษย์และผู้รับบริการได้มีส่วนร่วม ในการเสนอแนวคิดหรือวิธีการที่ เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาวิชาชีพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
28	ปรึกษาหารือกับผู้ปกครอง เพื่อน นักเรียนเพื่อหาสาเหตุและวิธีแก้ไข ปัญหาของศิษย์และผู้รับบริการ	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	ใช้ได้
29	ในการมอบหมายงาน ครุมีการ คำนึงถึงความสามารถของศิษย์และ ผู้รับบริการแต่ละคน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
30	ร่วมกิจกรรมกับศิษย์และผู้รับบริการ เป็นครั้งคราวตามความเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
31	จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบ วิชาชีพ เสียสละ เอื้ออาทรและให้ความ ช่วยเหลือผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
32	ยกย่องชมเชยเพื่อนร่วมงานของ องค์กรวิชาชีพครูที่ประสบผลสำเร็จ ในหน้าที่การงานด้วยความจริงใจ	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	ใช้ได้
33	ให้กำลังใจช่วยเหลือเมื่อเพื่อนครูมี ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงาน และเรื่องส่วนตัว	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
34	ใช้ระบบคุณธรรมในการพิจารณา ผลงานของผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	ใช้ได้
35	มีความรักความสามัคคีและร่วมใจ กันผนึกกำลังในการพัฒนา การศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
36	ให้คำปรึกษาในการทำผลงานทาง วิชาการแก่ผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้

ตารางที่ ก.1(ต่อ)

ที่	การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณ วิชาชีพครู	คะแนนของผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่					คะแนน รวม	IOC	ความ หมาย
		1	2	3	4	5			
37	ให้เกียรติและแสดงความเคารพแก่ เพื่อนครูที่อาวุโส	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	ใช้ได้
38	ให้เกียรติกันและไม่ทำร้ายต่อเพื่อน ร่วมวิชาชีพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
39	จัดตั้งกองทุนเพื่อช่วยเหลือซึ่งกัน และกัน	0	+1	+1	+1	0	3	0.6	ใช้ได้
40	ยอมรับฟังความคิดเห็นและข้อ เสนอแนะของผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	ใช้ได้
จรรยาบรรณต่อสังคม									
41	พบปะและพูดคุยกับบุคคลในชุมชน อย่างเป็นกันเอง	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	ใช้ได้
42	แนะนำและให้ความรู้ในชุมชนตาม โอกาสที่เหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
43	นำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการ จัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
44	นำศิษย์ไปศึกษาแหล่งเรียนรู้ที่มีอยู่ ในท้องถิ่น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
45	เชิญบุคลากรที่มีความรู้ในชุมชนมา เป็นวิทยากร	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
46	เป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาท้องถิ่น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
47	ยึดมั่น สนับสนุนและส่งเสริม การ ปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
48	ให้ความร่วมมือและช่วยเหลือในทาง วิชาการหรือวิชาชีพแก่ชุมชน	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	ใช้ได้
49	ส่งเสริมและสนับสนุนการจัด กิจกรรมเพื่อให้ศิษย์และผู้รับ บริการเกิดการเรียนรู้และสามารถ ดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจ พอเพียง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารต้นฉบับที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ยกเว้นกรณีที่มีการขออนุญาตและได้รับอนุญาตจากต้นฉบับแล้ว

ตารางที่ ก.1(ต่อ)

ที่	การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณ วิชาชีพครู	คะแนนของผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่					คะแนน รวม	IOC	ความ หมาย
		1	2	3	4	5			
50	เป็นผู้นำในการวางแผนและ ดำเนินการเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม พัฒนาเศรษฐกิจภูมิปัญญาท้องถิ่น และศิลปวัฒนธรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้

นายศิโรจน์ ชนนทวารี
ผู้วิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง

การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชนในระบบ ประเภทอาชีวศึกษา
ในกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจงสำหรับผู้ตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาเรื่อง การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชนในระบบ ประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานครคำตอบของท่านมีความสำคัญอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านจะไม่มีผลกระทบต่อการทำงานของท่าน โดยข้อมูลจะเก็บไว้เป็นความลับและจะใช้ประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เท่านั้น ซึ่งผลการศึกษานำเสนอภาพรวม ไม่จำแนกรายละเอียดในแต่ละโรงเรียนแต่อย่างใด

2. แบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชนในระบบ ประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานครโดยแบ่งออกเป็นจรรยาบรรณของวิชาชีพครู มี 5 ด้าน ได้แก่ จรรยาบรรณต่อตนเองจรรยาบรรณต่อวิชาชีพจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพและจรรยาบรรณต่อสังคม ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านในการตอบแบบสอบถาม

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

(นายศิโรจน์ ชนนทวาริ)

นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา คณะครุศาสตรบัณฑิต
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ตอนที่ 1

แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่อง () ที่ตรงกับข้อความที่เป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ

() ชาย () หญิง

2. ประสบการณ์ในการสอน (นับตั้งแต่การประกอบวิชาชีพครูวันแรกจนถึงปัจจุบัน)

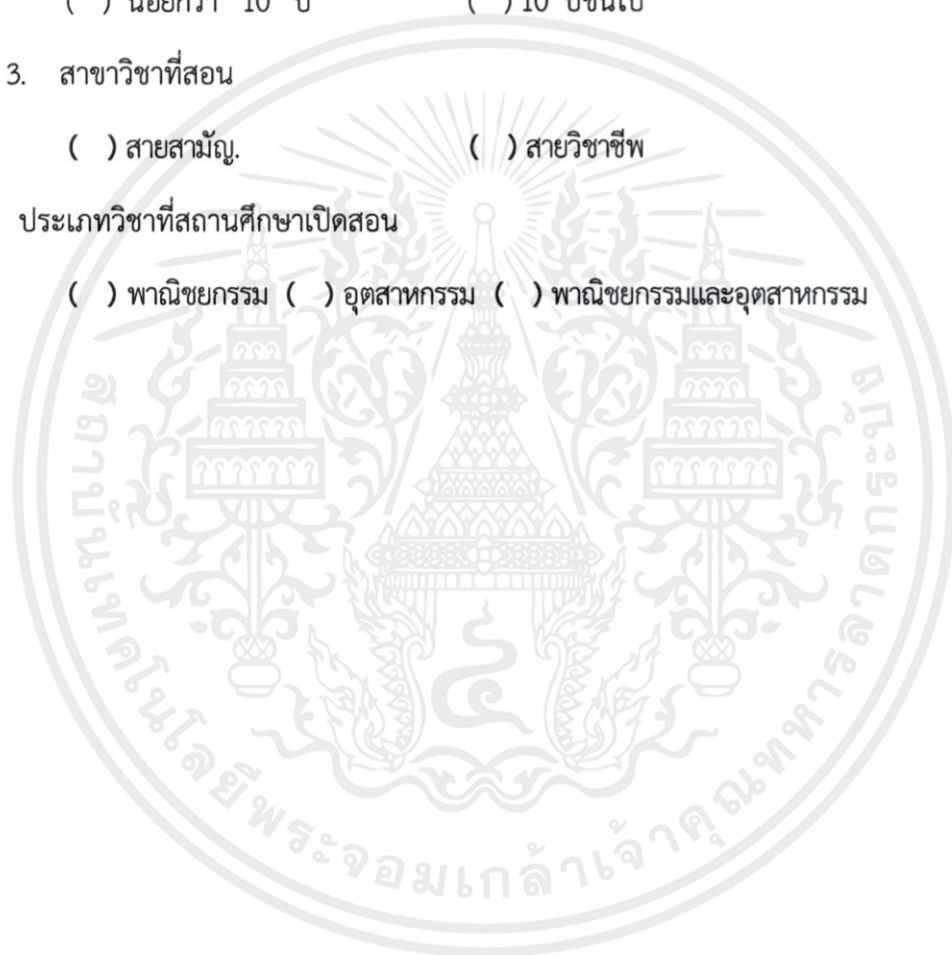
() น้อยกว่า 10 ปี () 10 ปีขึ้นไป

3. สาขาวิชาที่สอน

() สายสามัญ () สายวิชาชีพ

4. ประเภทวิชาที่สถานศึกษาเปิดสอน

() พาณิชยกรรม () อุตสาหกรรม () พาณิชยกรรมและอุตสาหกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2

แบบสอบถามเกี่ยวกับการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนเอกชน
ในระบบ ประเภทอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจงโปรดพิจารณาข้อความที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ซึ่งแบ่ง
จรรยาบรรณ ออกเป็น 5 ด้าน ขอให้ท่านโปรดตอบแบบสอบถามตามประสบการณ์จริงของ
ท่าน โดย ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องของระดับการปฏิบัติตนท้ายข้อความที่ตรงกับ
ความคิดของท่าน โดยแบ่งระดับการปฏิบัติดังนี้

- 5 หมายถึง มีการปฏิบัติตนมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีการปฏิบัติตนมาก
- 3 หมายถึง มีการปฏิบัติตนปานกลาง
- 2 หมายถึง มีการปฏิบัติตนน้อย
- 1 หมายถึง มีการปฏิบัติตนน้อยที่สุด

ที่	การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู	ระดับของการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
0	มีความเป็นประชาธิปไตยรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น		✓			
00	มีความเสียสละเวลาทรัพย์สินของแก่ศิษย์และส่วนรวม	✓				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่	การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู	ระดับของการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
	จรรยาบรรณต่อตนเอง					
1	ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี					
2	แต่งกายเหมาะสม สุภาพเรียบร้อย ตามระเบียบและกาลเทศะ					
3	ติดตามข่าวสาร ด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง					
4	แสดงความเชื่อมั่นในการปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้อง					
5	มานะพยายามอดทนต่อปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อการปฏิบัติหน้าที่					
6	วางแผนพัฒนาตนเองเพื่อการพัฒนา					
7	นำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้					
8	ศึกษา ค้นคว้าความรู้ใหม่ในการพัฒนาวิชาชีพของตนอยู่เสมอ					
9	ประพฤติตนตามเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดี					
10	ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายได้อย่างมีคุณภาพเสร็จตามเวลาที่กำหนด					
	จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ					
11	แสดงความชื่นชมและศรัทธาในคุณค่าของวิชาชีพ					
12	รักษาชื่อเสียงและปกป้องศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ					
13	ยกย่องและเชิดชูเกียรติผู้มีส่วนงานในวิชาชีพให้สาธารณชนรับรู้					
14	ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบซื่อสัตย์สุจริตตามกฎระเบียบและแบบแผนของทางราชการ					
15	ให้เกียรติและไม่ให้ร้ายต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพ					
16	สนับสนุนการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับ การพัฒนาครู การเรียนการสอนและการบริหารสถานศึกษา					
17	ค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัยและนำเสนอผลงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ					
18	เข้าร่วม ส่งเสริมและประชาสัมพันธ์กิจกรรมของวิชาชีพหรือองค์กรวิชาชีพอย่างสร้างสรรค์					
19	สนับสนุนและร่วมมือให้มีการพัฒนาวิชาชีพครู					
20	ปฏิบัติตามเงื่อนไขและข้อกำหนดขององค์กร					

ที่	การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู	ระดับของการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
	จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ					
21	ปฏิบัติงานหรือให้บริการอย่างมีคุณภาพโดยคำนึงถึงสิทธิขั้นพื้นฐานของศิษย์และผู้รับบริการ					
22	ครูส่งเสริมความสามารถของศิษย์และผู้รับบริการโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลตามศักยภาพด้วยความจริงใจ					
23	ตั้งใจสอนศิษย์และผู้รับบริการอย่างเต็มที่ เต็มเวลาและเต็มความสามารถ					
24	รับฟังความคิดเห็นที่มีเหตุผลของศิษย์และผู้รับบริการ					
25	ติดตามสอดส่องความประพฤติและให้ความช่วยเหลือให้กำลังใจแก่ศิษย์และผู้รับบริการที่มีปัญหา					
26	เสริมสร้างความภาคภูมิใจให้แก่ศิษย์และผู้รับบริการด้วยการรับฟังความคิดเห็นยกย่อง ชมเชยและให้กำลังใจอย่างกัลยาณมิตร					
27	ให้ศิษย์และผู้รับบริการได้มีส่วนร่วมในการเสนอแนวคิดหรือวิธีการที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาวิชาชีพ					
28	ปรึกษาหารือกับผู้ปกครองเพื่อนักเรียนเพื่อหาสาเหตุและวิธีแก้ไข ปัญหาของศิษย์และผู้รับบริการ					
29	ในการมอบหมายงาน ครูมีการคำนึงถึงความสามารถของศิษย์และผู้รับบริการแต่ละคน					
30	ร่วมกิจกรรมกับศิษย์และผู้รับบริการเป็นครั้งคราวตามความเหมาะสม					
	จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ					
31	เสียสละ เอื้ออาทรและให้ความช่วยเหลือผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ					
32	ยกย่องชมเชยเพื่อนร่วมงานขององค์กรวิชาชีพครูที่ประสบผลสำเร็จในหน้าที่การงานด้วยความจริงใจ					
33	ให้กำลังใจช่วยเหลือเมื่อเพื่อนครูมีปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานและเรื่องส่วนตัว					
34	ใช้ระบบคุณธรรมในการพิจารณาผลงานของผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ					
35	มีความรักความสามัคคี และร่วมใจกัน ผนึกกำลังในการพัฒนาการศึกษา					

ที่	การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู	ระดับของการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
36	ให้คำปรึกษาในการทำผลงานทางวิชาการแก่ผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ					
37	ให้เกียรติและแสดงความเคารพแก่เพื่อนครูที่อาวุโส					
38	ให้เกียรติกันและไม่ทำร้ายต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพ					
39	จัดตั้งกองทุนเพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน					
40	ยอมรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ					
	จรรยาบรรณต่อสังคม					
41	พบปะและพูดคุยกับในชุมชนอย่างเป็นกันเอง					
42	แนะนำและให้ความรู้ในชุมชนตามโอกาสที่เหมาะสม					
43	นำภูมิปัญญาท้องถิ่นและศิลปวัฒนธรรมมาเป็นปัจจัยในการจัดการศึกษาให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม					
44	นำศิษย์ไปศึกษาแหล่งเรียนรู้ที่มีอยู่ในท้องถิ่น					
45	เชิญบุคลากรที่มีความรู้ในชุมชนมาเป็นวิทยากร					
46	เป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาท้องถิ่น					
47	ยึดมั่น สนับสนุนและส่งเสริม การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข					
48	ให้ความร่วมมือและช่วยเหลือในทางวิชาการหรือวิชาชีพแก่ชุมชน					
49	ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมเพื่อให้ศิษย์และผู้รับบริการเกิดการเรียนรู้และสามารถดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง					
50	เป็นผู้นำในการวางแผนและดำเนินการเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมพัฒนาเศรษฐกิจภูมิปัญญาท้องถิ่น และศิลปวัฒนธรรม					

ขอขอบพระคุณอย่างสูงที่ท่านให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม
นายศิโรจน์ ชนนทวาริ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ผู้วิจัยชนด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - สกุล	นายศิริโรจน์ ชนนทวารี
วัน เดือน ปี เกิด	9 กันยายน 2526
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
ที่อยู่ปัจจุบัน	2/3 ม.6 ถ.ราชฎร์อุทิศ แขวงแสนสบ เขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร 10510
ประวัติการศึกษา	ปีการศึกษา 2547 สำเร็จการศึกษา หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต (คอ.บ.) สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์ คณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2554 สำเร็จการศึกษา หลักสูตรปริญญาครุศาสตร์ อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต (คอ.ม.) สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ประวัติการทำงาน	อาจารย์ แผนกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีบางกะปิ พ.ศ. 2548-2550 หัวหน้าแผนกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสาสนบริหารธุรกิจ พ.ศ. 2551-2554 ครูผู้ช่วย โรงเรียนบ้านเจียรดับ พ.ศ.2554-ปัจจุบัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้